

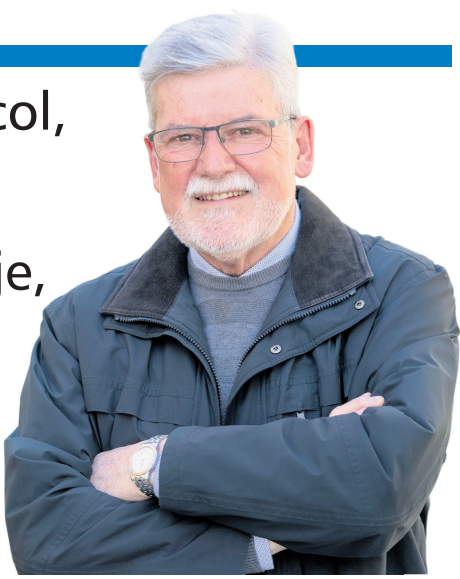
9 770353 734051

3
vrednost v
MEDIA BAR

INTERVJU

Drago Tacol,
specialist
klinične
psihologije,
o izzivih
staranja

Str. 18-19

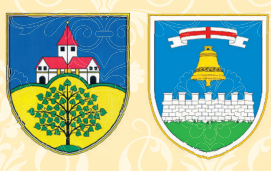
LAŠKO

Prenova mestnega jedra
prinaša boljšo infrastrukturo
in nove vsebine [Str. 9](#)

PRAZNIČNO
Z OBČINAMA

MOZIRJE
in TABOR

Str. 22-25

novi tednik 80 LET

Tednik za Savinjsko regijo / št. 17 / Leto 80 / 24. april 2025 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Dom za starejše v Vojniku ostaja

Pred dnevi je odjeknila novica, da skupina Senecura prodaja svoje domove za starejše v Sloveniji. Omenjena skupina ima sedem domov, od tega tudi Dom za starejše v Vojniku. Po medijski objavi o prodaji je dodatne informacije od omenjene skupine zahteval tudi minister za solidarno prihodnost Simon Maljevac. Vodstvo Senecure mu je zagotovilo, da do sprememb upravljanja in delovanja domov ne bo prišlo ter da bodo v skupini še naprej izpolnjevali vse svoje obveznosti. Tudi za Novi tednik so v Senecuri dejali, da odločno zavračajo govorice o načrtovanem umiku iz Slovenije oziroma o zapiranju svojih domov v naši državi. [Str. 2](#)

Foto: Andraž Purg

PODČETRTEK

Nadaljujejo obnovo
tamkajšnjega gradu [Str. 8](#)

CELJE

V bolnišnici posodobili
robotski sistem [Str. 6](#)

PRILOGA

TV SPORED

SAŠA JERKOVIČ: Ljudje ga pogosteje ne prepoznajo kot obratno

STOP SPORED

Nataša Naneva
Spregovorila o svoji novi ljubezni

Merijak: Vedno dobrovoljna strokovnjakinja

Ministrstvo bo budno spremljalo dogajanje

Senecura: dom za starejše v Vojniku ostaja

Pred dnevi je odjeknila novica, da skupina Senecura prodaja svoje domove za starejše v Sloveniji. Omenjena skupina ima sedem domov, od tega tudi Dom za starejše v Vojniku. Po medijski objavi o prodaji je dodatne informacije od omenjene skupine zahteval tudi minister za solidarno prihodnost Simon Maljevac. Vodstvo Senecure mu je zagotovilo, da do sprememb upravljanja in delovanja domov ne bo prišlo ter da bodo v skupini še naprej izpolnjevali vse svoje obveznosti. Tudi za Novi tednik so v Senecuri dejali, da odločno zavračajo govorice o načrtovanem umiku iz Slovenije oziroma o zapiranju svojih domov v Sloveniji.

SIMONA ŠOLINIČ

»Skupina ostaja zanesljiv in odgovoren partner na področju zagotavljanja storitve socialne oskrbe v Sloveniji. Ob tem zagotavlja, da bo tudi v prihodnje v celoti izpolnjevala vse obveznosti iz koncesijskih pogodb, sklenjenih z Ministrstvom RS za solidarno prihodnost,« so nam sporočili iz Skupine Senecura.

Oskrba je nemotena

Dodajajo, da obratovanje posameznih domov v njihovem okviru v Sloveniji ostaja nespremenjeno in da odločno zavračajo vsakršno javno podajanje dvomov o veljavnosti njihovih dovoljenj za opravljanje dejavnosti ter da je je kakovostna oskrba uporabnikov ves čas nemoteno zagotovljena.

»Poudarjamo, da zasebni ponudniki predstavljajo ključni steber sistema socialnega varstva v Sloveniji, saj javni sektor v trenutnih razmerah ne zmore sam pokriti vseh tovrstnih potreb. Obenem izpostavljamo, da veljajo v Sloveniji za vse izvajalce

enaka pravila delovanja tako glede zakonskih obveznosti kot tudi glede rednega sistemskega nadzora pristojnih javnih organov. Naša oskrba za stanovalce je kakovostna in varna, zaposleni delujejo v stabilnem, varnem in spodbudnem delovnem okolju, skupina vplaga tudi v dodatna izobraževanja, strokovni razvoj in dobro delovno klimo,« poudarjajo v Senecuri.

Za Novi tednik so še pojasnili, da so marca odprli nov dom v Pivki, v Vojniku nudijo namestitve in oskrbo do 169 stanovalcem: »Dom v Vojniku je v širšem lokalnem okolju prepoznan kot strokovna, dobro organizirana in zaupanja vredna ustanova. V sklopu doma deluje tudi dializni center.«

Minister se zavezuje

»Ministrstvo o prodaji ni bilo predhodno obveščeno, zato smo nemudoma pozvali koncesionarja k pisnim pojasnilom. Podjetje Senecura smo spomnili, da bi prenos

V Sloveniji Senecura upravlja sedem domov za starejše občane.

V Senecuri pravijo, da svojih domov v Sloveniji ne prodajajo. Niti vojniškega ne. (Foto: Senecura)

koncesij na drugo pravno osebo pomenil kršitev koncesijske pogodbe. Vodstvo Senecure je ministrstvu naknadno zagotovilo, da do sprememb upravljanja in delovanja domov ne bo prišlo,« so po medijski ob-

javi dejali na ministrstvu za solidarno prihodnost. »Kot minister se zavežujem, da bomo zelo skrbno spremljali, ali bo podjetje držalo besedo in spoštovalo dane zaveze ter koncesijsko pogodbo. Dogovorili smo se

tudi za skupni delovni staneček, kjer bomo pregledali vsa odprta vprašanja – tudi v povezavi z domovi, ki še niso zgrajeni,« je konec preteklega tedna dejal minister za solidarno prihodnost Simon Maljevac.

Lani je ministrstvo za prenove in novogradnje domov za starejše namenilo malo več kot 19,3 milijona evrov. Letos naj bi bilo v državnem proračunu zagotovljenih več kot 41 milijonov evrov za nadaljnje naložbe.

Trideset let nepogrešljiv del sodobne države

Na vseslovenskem srečanju uslužbencev upravnih enot se je v začetku aprila v Laškem zbralo približno 1.200 zaposlenih in s tem obeležilo 30-letnico delovanja upravnih enot. Kot je na srečanju poudaril minister za javno upravo mag. Franc Props, uslužbenci s predanim delom zagotavljajo, da so upravne enote nepogrešljiv del sodobne države ter zaupanja vreden partner za državljane, gospodarstvo, lokalno skupnost in vse druge uporabnike.

»Vsak obdelan upravni akt, in teh je na milijone letno, predstavlja pomemben trenutek stika med državo in uporabniki,« je na srečanju dejal minister. Spomnil je, kako zelo se je delo v upravnih enotah v treh desetletjih spremenilo. »Vse te spremembe so rezultat tehnološkega napredka in skupnega prizadevanja, da sledimo spremembam in jih učinkovito uvajamo v prakso,« je dejal in ob tem poudaril, da se v Laškem niso zbrali zgolj zato, da bi se ozirali v preteklost, ampak da pogled usmerijo k jasno zastavljenim ciljem in viziji prihodnjega razvoja. Med novimi

projekti je minister izpostavil uvajanje sistemskih rešitev, nadaljnjo digitalizacijo in optimizacijo procesov, pri čemer bo skupno vodilo gradnja upravne enote, ki se ne bo le odzivala, ampak bo tudi prispevala pobude za izboljšanje delovanja. Ena takšnih je tudi Upravna enota (UE) Laško, kar je med drugim dokazala tudi s prevzemom organizacije dogodka ob 30-letnici.

Vzorno sodelovanje

»Brez sodelovanja tako znotraj upravnih enot kot med njimi naših dosežkov ne bi bilo, vsaj ne v takem obsegu,« je dejala načelnica UE Laško mag. Andreja Stopar. Izpostavila je tudi pomen dobrega sodelovanja upravnih enot in občin. S slednjim se je strinjal tudi župan Občine Laško Marko Šantej: »Upravne enote so pomemben člen javne uprave in nepogrešljiv partner tudi za lokalne skupnosti, saj s svojim delom neposredno vplivajo na kakovost življenja ljudi.« Šantej je prepričan, da tovrstna srečanja, kakršna je bilo minuli teden v Laškem, krepijo vezi med državno upravo in lokalnimi skupnostmi, omogočajo

Na srečanju v Laškem se je ob 30-letnici delovanja upravnih enot zbralo približno 1.200 zaposlenih. Z leve: načelnica UE Laško mag. Andreja Stopar, minister za javno upravo mag. Franc Props, župan Občine Laško Marko Šantej, direktorica laške občinske uprave Danijela Bevk Knez in Tadej Marušič iz kabineta ministra (Foto: Ministrstvo za javno upravo)

izmenjavo dobrih praks ter spodbujajo iskanje rešitev za skupne izzive.

V Sloveniji je 58 upravnih enot, kjer približno 2.400

javnih uslužbencev opravlja naloge na področjih, kot so izdajanje osebnih dokumentov, matične zadeve, upravni postopki, gradbene zadeve, pro-

met in podobno. Letno upravne enote izdajo v povprečju 3,5 milijona upravnih aktov, kar kaže na njihovo ključno vlogo v naši družbi. BA

Denar za projekte mladih

Mestna občina je objavila javni razpis za sofinanciranje mladinskih programov in projektov za mlade v Celju za letos. Njihovim programom in projektom občina namenja 32 tisoč evrov.

»Razpis za mlade je razdeljen na dva sklopa. Prvi sklop, ki mu namenimo 14 tisoč evrov, se nanaša na sofinanciranje mladinskih programov, ki so časovno razporejeni večji del leta ter vključujejo več izvajalcev in aktivnih udeležencev. Drugi sklop se nanaša na sofinanciranje projektov, ki so namenjeni mladim in ki so posamične aktivnosti, torej na sofinanciranje posamičnih enkratnih dogodkov, čemur namenimo 18 tisoč evrov,« pravi v Mestni občini Celje. Prijavo na razpis je mogoča do 5. maja le v elektronski obliki. V sejni sobi pod dvoranami Narodnega doma v Celju bodo predstavniki občine s prijavitelji izvedli testno prijavo v elektronski aplikaciji. SŠol

Izklicna cena za Hotel Donat s štirimi zvezdicami je 26,5 milijona evrov.
(Foto: ghdonat.com)

Bodo dobili nove kupce?

V Rogaški Slatini naprodaj štirje hoteli

V zdraviliškem središču je naprodaj več namestitvenih objektov, ki imajo skupaj več kot 300 sob. Izklicna cena za Hotel Donat s štirimi zvezdicami je 26,5 milijona evrov, hotela Slatina in Medical pa sta skupaj naprodaj za 10,9 milijona evrov. Poleg tega za 4,7 milijona evrov prodajajo tudi hotelsko-gostinski objekt GO.

ŽF, STA

Hotel Donat v slatinskem Zdraviliškem parku je v lasti podjetnika Marjana Krajnc. Leta 1973 zgrajeni objekt ima 171 sob, trgovske loka-

le, kazino, notranji bazen in velnes. Naprodaj sta tudi parkirišče in garažna hiša, je razvidno iz prodajnega oglasa.

Prodaja ga mariborska nepremičninska agencija 24.nep, ki kupcem ponuja tudi kompleks hotelov Slatina s štirimi zvezdicami in Medical s tremi zvezdicami. Kompleks je v lasti podjetja Timax holding s sedežem na Slovaškem.

Hotel Slatina s 34 sobami je bil izgrajen leta 2002, prenovljen in nadgrajen pa leta 2023. Hotel Medical, ki ga trenutno prenavljajo, je bil zgrajen leta 2002 in ima 29 sob.

Nepremičninska agencija Baza medtem prodaja hotelsko-gostinski objekt GO s 25 sobami, športno dvorano in teniškim igriščem pod Janino, ki so ga pred nekaj leti obnovili in uredili tudi 11 apartmajev. Hotel, zgrajen leta 2008, je sicer v lasti slatinskega podjetja Gobec.

Atlantida v rokah Ukrajincev

Nedavno je novega lastnika dobil tudi petzvezdični hotel Atlantida. Kupilo ga britansko podjetje Sungarden Residence Estate, lastnica pa je Ukrajinka, je poročal portal Nencenzurirano. Za koliko je bil hotel prodan, še ni znano.

Župan Rogaške Slatine Branko Kidrič je za STA povedal, da se je občini oglašila lastnica Atlantide in predstavila svoje načrte, ki so skladni z razvojem destinacije. Dejal je še, da je bilo lani v Rogaški Slatini še vedno največ tujih gostov iz Ukrajine in nekaterih azijskih držav, vendar manj kot pred leti. Se je pa zato povečalo število domačih gostov in obiskovalcev z drugih tradicionalnih trgov, kot so Hrvaška, Italija, Nemčija, Avstrija in skandinavske države.

Tudi hotel Atlantida ima novo lastnico iz Ukrajine. (Foto: arhiv NT/Sherpa)

Regres 2025: koliko in kdaj ga lahko pričakujemo

Višina regresa za leto 2025 je odvisna od vsakega posameznega delodajalca. Pomembno je poznati ključne datume pri izplačilu regresa, saj so določeni z zakonodajo.

V skladu z Zakonom o delovnih razmerjih (ZDR-1) je delodajalec dolžan izplačati regres za letni dopust delavcem, ki imajo pravico do dopusta. Regres za leto 2025 mora biti izplačan najkasneje do 1. julija 2025. V primeru, da delodajalec ni likviden, pa se lahko z kolektivno pogodbo na ravni dejavnosti določi podaljšani rok za izplačilo, vendar najpozneje do 1. novembra 2025.

Minimalni znesek regresa za leto 2025

Po Zakonu o delovnih razmerjih (ZDR-1) je delodajalec dolžan izplačati regres za letni dopust v višini, ki ni nižja od minimalne plače. Za leto 2025 minimalna plača znaša 1.277,72 evra, kar pomeni, da je to najnižja dovoljena višina regresa. Ta znesek predstavlja neto vrednost.

Regres je oproščen plačila prispevkov in dohodnine do višine povprečne bruto plače v Sloveniji. To pomeni, da je do tega zneska regres neoddavčen. Povprečna plača se mesečno prilagaja, pri čemer so podatki na voljo na spletni strani Stati-

stičnega urada Republike Slovenije (SURS). Za januar 2025 je znašala povprečna bruto plača 2.464,35 evra. Če pa delodajalec izplača regres, ki presega to višino, se v dohodnino šteje le del regresa, ki presega 100 % povprečne plače.

Višina regresa v zasebnem sektorju

V zasebnem sektorju je višina regresa odvisna tudi od delodajalca. ZDR-1 določa le minimalni znesek regresa v tem letu. Ob izplačilu je treba upoštevati tudi kolektivne pogodbe. V primeru, da je znesek za regres v kolektivni pogodbi višji kot v ZDR-1, se upošteva tisti znesek. AS

Letos lahko zaposleni v javnem sektorju pričakujejo regres že v maju. V letu 2025 bodo prejeli regres za letni dopust v višini 1341,61 evra. Izplačan bo najpozneje ob plači za april, torej v maju.

Ministrstvo za javno upravo pojasnjuje, da je znesek določen na podlagi kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti, ki določa, da mora regres presežati minimalno plačo za 5 %. Minimalna plača za leto 2025 znaša 1277,72 evra, zato je regres ustrezno višji. To je več kot lani, ko je znašal 1.253,90 evra.

ZADETKI

»Strah pred starostjo vsekakor vpliva na to, da razmišljanje o staranju odrivamo na rob in da imamo negativen odnos do starosti, da imamo predsodke, starizme.«

Drago Tacol, specialist klinične psihologije

»Ko danes gledam nazaj, jasno vidim, zakaj sem tako hudo zbolela. Moje telo je bilo zadnji glasnik, ki je poskušal pritegniti mojo pozornost. Dolgo sem izpolnjevala pričakovanja drugih in hkrati pozabljala nase.«

Lili Knafelc, ki po svoji ob smrtni izkušnji pomaga drugim do zdravja

»Prejšnji mesec smo se pridružili občinam, ki so prijazne invalidom. V naslednjih treh, štirih letih bomo zato uredili tudi tiste zadeve, ki invalidom trenutno žal niso dostopne.«

Ivan Suhoveršnik, župan Občine Mozirje

»Danes ne gradimo le zidov - gradimo zgodbo. Slovenske Konjice bodo kraj, v katerem se industrije 5.0 ne bomo le učili, ampak bomo živeli v skladu z njo.«

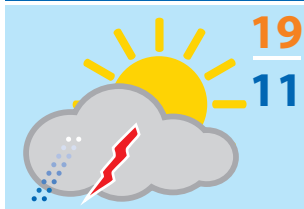
Tadej Slapnik, direktor Hashneta in soustanovitelj Inštituta za industrijo 5.0

»V šoli imamo malo več kot dvesto otrok, v vrtcu več kot 150. Toliko Taborčanov ni bilo še nikoli. Prvič v zgodovini nimamo prostora za vse otroke, ki bi želeli hoditi k nam v vrtec.«

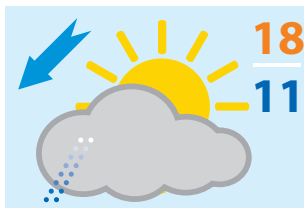
Marko Semprimožnik, župan Občine Tabor

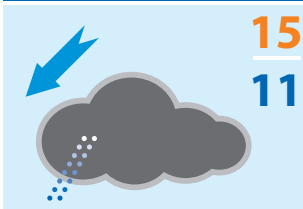
ČETRTEK

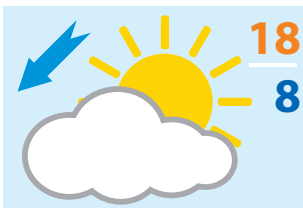
SOBOTA

PETEK

NEDELJA

Vir: ARSO

Skupaj ustvarjamo zgodbe že

80
LET

Letos je prav posebno leto, ko naš časopis praznuje okroglo obletnico. 2. junija 1945 je izšla prva številka časopisa z imenom Nova pot. Kasneje se je ime še večkrat spremenilo (Na delo, Naše delo, Savinjski vestnik), dolga leta ste naš časopis poznali pod imenom Celjski tednik, 12. decembra

1968 pa je prvič izšel kot Novi tednik in je to ime ohranil vse do danes.

V tem času smo kljubovali mnogim spremembam, a ostali zvesti svoji osnovni nalogi, to je poročanju o lokalnem in regionalnem dogajanju. S ponosom obeležujemo to pomemb-

no obletnico s prispevki, v katerih se bomo sprehodili skozi zgodovino našega in vašega časopisa. V vsaki številki vse do junija boste lahko prebrali zapise, ki obujajo spomine na preteklost. Veselimo se, da ostajate z nami.

Leto 2025 je torej naše leto. Praznujmo ga skupaj.

Danes znani pevec Dejan Krajnc je z našo pomočjo cel dan užival v družbi živali.

Družini Novak s Frankolovega so pri vratih pozvonili Modrijani.

Jokali ob srečanjih z znanimi, kričali ob adrenalinskih podvigih

Uresničili smo tudi najbolj skrite želje

Ali tudi vi kdaj pomislite, kako krasno bi bilo, če bi vam dobra vila uresničila kakšno skrito željo? Da za to niso potrebne dobre vile, smo dokazovali v zanimivi akciji Vaše skrite želje uresničujeta Novi tednik in Radio Celje. Samo v prvem letu akcije, od februarja 2006 do februarja 2007, smo brez pomoči čarobne paličice uresničili več kot 50 želja. In o doživetjih naših nagrajencev skrbno poročali na straneh časopisa ter radijskih valovih.

TINA STRMČNIK

Največ je bilo adrenalinskih želja, saj so številni bralci in poslušalci želeli skočiti s padalom, se z mosta spustiti s pomočjo elastične vrvice ali se popeljati z balonom oziroma katerim drugim nevsakdanjih prevoznim sredstvom. Presežek adrenalina smo lahko izmerili na solkanskem mostu, kjer so tri dekleta skočila v globino. Vratolomne preizkušnje so se med drugim vrstile še na raftingu in dirkanju.

Sledile so želje, ki so vključevale srečanje s katerim znanim glasbenikom ali športnikom. Kar nekaj bralcev ali poslušalcev se je za en dan želelo preizkusiti v drugem poklicu.

Prvo željo smo izpolnili Šentjurčanki Mariji Cmok, ki ji je zapela Maja Slatinšek. Našim bralcem so sicer zapeli še Zoran Predin, Nuša Derenda, Boštjan Konečnik, Werner in številni drugi glasbeniki. Družini Novak s Frankolovega so pri vratih pozvonili Modrijani, medtem ko se drugi bralci srečali z zasedbama Šank Rock in Siddharta ter z Gibonijem.

Od strojevodje do fotomodela

Janja Kajtna se je želela preizkusiti v vlogi voznice avtobusa. Drugi so želeli stopiti v čevlje policistov, vojakov, maserjev, kuharjev, voznikov vlačilca, potapljačev. Takrat

24-letni Polzeljanki Barbari Hojman smo omogočili, da je za en dan postala fotomodel. Z eno od modnih agencij smo skovali načrt za vse potrebno – obisk trgovine, kjer je naša bralka pomerila oblačila, nato je sledilo profesionalno ličenje in fotografiranje.

Bralec Stanko Krajnc se je s pomočjo ekipe Novega tednika prelevil v pomočnika strojevodje in pravega vodjo vlaka zasul s številnimi vprašanji o tovrstnih vozilih. Na pot so ga pospremili kar Okrogli muzikanti.

Petra Tamše, ki je bila takrat absolventka gradbeništva, se je preizkusila v vlogi žerjavistke. Prav nič je ni bilo strah, ko je visoko nad zemljo s pomočjo

drobne ročice prenašala tone železa na enem od večjih gradbišč v Laškem.

Glasbenik v vlogi lastnika pasjega hotela

Danes vsem znan glasbenik Dejan Krajnc je imel kot trinajstletnik prav tako zanimivo željo. Povedal je, da bi z veseljem čistil pasje kakce, božal zapuščene živali in opazoval krvavo veterinarsko operacijo. Mladenič, ki ima od nekdaj rad glasbo, si je takrat želel, da bi imel pravi pasji hotel. Z našo ekipo je najstnik, ki je doma imel zlato prinašalko, skobčevko in paličnjake, obiskal zavetišče Zonzani, kjer je z

Čustva so na dan privrela, ko se je takrat kratkohalačnik Amadej Brecl srečal z nogometaši Publikuma, ki so mu pripravili več lepih presenečenj. Čas za naše bralce in poslušalce so si z veseljem vzeli še rokometaš Sergej Rutenko, deskar Matevž Petek, odbojkar Jure Natek.

Eden od nepozabnih adrenalinskih podvigov, ki smo jih uresničili v naši akciji.

veseljem poprijel za najrazličnejša opravila. Ne le da je veterinarja temeljito izprašal, živalim je prinesel tudi kopico približkov in hrane.

Ker se sreča množi

Reportaže o uresničenih željah so za Novi tednik skrbno zapisovale različne novinarke, med drugim Mateja Jazbec, Maja Gorjup, Rozmari Petek in Saška T. Ocvirk. Slednja pravi, da je prav ta akcija eden od njenih najlepših spominov na nekdanjo službo. »Bilo je sicer precej zahtevno, ker je bila ob omejenih virih tudi organizacija najpogostejše stvar moje iznajdljivosti, ampak je bilo vredno vsakega nasmeha in vsakega presenečenja.« Pojasnila je, da so presenečenja uspela, ker so tudi ljudje na drugi strani – znane osebnosti, predstavniki raznih ustanov in tudi podjetniki – čutili toplino tega dogajanja in so z veseljem sodelovali. »Celo Slovenska vojska nas je enkrat vzela v helikopter. Ko zdaj pomislim nazaj, sem v tej službi skočila tudi s padalom iz letala, plezala v steni in še kaj adrenalinskega bi se

našlo. Neprecenljiva doživetja in življenjske izkušnje.«

Od želje do profesionalne poti

Saškin najlepši spomin iz te akcije je povezan z Nogometnim klubom Celje. Mama Amadeja Brecla, ki je bil takrat še deček, je uredništvu Novega tednika sporočila, da bi se njen kratkohalačnik rad srečal s celjskim profesionalci. »Nogometaši – mislim, da je bila to generacija Beršnjaka, Travernerja, Gobca, Mujčinovića in drugih – so me takrat s svojo prijaznostjo in predanostjo pustili čisto brez besed. Že po uvodnem pisku tekme, ko je sodnik zaradi tega že rahlo skakal iz kože, so se z malim nadebudnežem slikali na trati, mu podarili podpisano žogo in mu posvetili res izjemno pozornost. Amadej Brecl je danes profesionalni nogometaš in mislim, da mu je tisti trenutek še utrdil življenjsko namero in športno pot, meni pa dal spoznanje, da se tudi na nogometnem igrišču lahko godijo čudovite stvari.«

Foto: arhiv Novega tednika

V Slovenskih Konjicah pišejo novo poglavje o trajnostni industriji prihodnosti

Propadajoča stavba bo inštitut za človeku prijazno industrijo

Pred približno 35 leti je nekdanje konjiško podjetje Konus začelo graditi inštitut, v katerem bi inženirji razvijali nove produkte, a je načrte preprečil stečaj podjetja. Nedokončana stavba je tako desetletja kazila podobo mesta. Urban Pevnik, direktor podjetja Hiproject, sicer Celjan, ki z družino živi v Slovenskih Konjicah, se je odločil, da jo bo dogradil in v njej zagotovil prostore za Inštitut za industrijo 5.0, ki bo namenjen razvoju človeku prijazni, trajnostni in odporni industriji prihodnosti. Inštitut naj bi vrata odprl čez približno dve leti. V ta projekt bo Pevnikovo podjetje s približno 30 zaposlenimi vložilo 8,4 milijona evrov. Obetajo se tudi nove zaposlitve.

BARBARA FURMAN

Podjetje Hiproject z ustanovljenim Inštitutom za industrijo 5.0 že povezuje podjetja, strokovnjake in vizionarje iz Slovenije in regije. »V Slovenskih Konjicah gradimo prostor, v katerem bodo pametni sistemi in človeška ustvarjalnost delovali z roko v roki za trajnostno, vključujočo in boljšo prihodnost. Nova stavba je več kot naložba v infrastrukturo. Je simbol razvoja, kjer tehnologija postane zaveznik človeških sposobnosti. V Konjicah se piše zgodba industrije 5.0,« je poudaril direktor Hiprojecta Urban Pevnik.

Vizija, ki je prehitela čas

Čeprav se sanje o Konusovem inštitutu nikoli niso v celoti uresničile, ostaja ta stavba spomenik vizije, ki je prehitela svoj čas. »Vesel sem, da lahko tej stavbi dam

novo priložnost in da lahko s Slovenskimi Konjicami napišemo novo poglavje, ki bo spoštljivo do preteklosti, a z jasnim pogledom v prihodnost, saj živimo v času izjemno hitrega tehnološkega razvoja, v času umetne

Direktor Hiprojecta Urban Pevnik je Celjan, ki zadnja leta z družino živi v Slovenskih Konjicah. (Foto: L. Škrubej)

»Nova stavba je več kot naložba v infrastrukturo. Je simbol razvoja, kjer tehnologija postane zaveznik človeških sposobnosti. V Konjicah se piše zgodba industrije 5.0,« je poudaril direktor Hiprojecta Urban Pevnik.

Takšna bo podoba Inštituta za industrijo 5.0 v Slovenskih Konjicah. (Foto: B. F.)

inteligence in superračunalnikov,« je dodal direktor Pevnik.

Po uvodnem delu so se udeleženci zbrali v vinski kleti Zlati grič, kjer je bil posvet z naslovom Razvojni in inovacijski potenciali Dravinjske doline. Zbrane so nagovorili mag. Ksenija Klampfer, ministrica za digitalno preobrazbo, Tadej Slapnik, predsednik Dravinjskega poslovnega kluba, podžupan Občine Slovenske Konjice Primož Poklič in državni sekretar na ministrstvu za gospodarstvo, turizem in šport Matevž Frangež.

Ministrica v domačem kraju

Po besedah ministrice za digitalno preobrazbo mag. Ksenije Klampfer je industrija 5.0 zelo pomembna, saj gre za tehnologijo, ki v delovnem procesu sodeluje s človekom. »Tehnologija ne zamenjuje ljudi, ampak jim pomaga, da postanejo še bolj ustvarjalni in učinkoviti. Na ministrstvu

razvijamo nacionalne projekte, kot je superračunalnik s tovarno umetne inteligence (UI), ki bo srce digitalnega razvoja v Sloveniji. A danes smo se zbrali zaradi tehnološkega inštituta, ki bo vizijo industrije 5.0 prenesel v prakso. In kot Konjičanka sem res ponosna, da se ta prihodnost gradi v konjiškem okolju, ki ima znanje, srce in pogum, da razmišlja naprej,« je dejala in dodala, da verjame, da bodo Slovenske Konjice znale iz te priložnosti ustvariti nekaj, kar bo segalo daleč čez meje kraja in bo služilo ljudem.

»Ne gradimo zidov, ampak zgodbo«

Dogodka se je udeležilo tudi več gospodarstvenikov, predstavnikov izobraževanja, lokalne skupnosti in po-

»Zbrali smo se zaradi tehnološkega inštituta, ki bo vizijo industrije 5.0 prenesel v prakso. Kot Konjičanka sem res ponosna, da se ta prihodnost gradi v konjiškem okolju, ki ima znanje, srce in pogum, da razmišlja naprej,« je dejala ministrica za digitalno preobrazbo mag. Ksenija Klampfer.

litike. Z zanimanjem so prisluhnili predstavljeni viziji novega inštituta, ki bo zagotavljal prostor sodelovanja, raziskovanja in povezovanja pri iskanju konkretnih tehnoloških rešitev, s katerimi bodo gradili mostove med človekom, strojem in naravo. »Danes ne gradimo le zidov – gradimo zgodbo. Slovenske Konjice bodo kraj, v katerem se industrije 5.0 ne bomo le učili, temveč bomo lahko živeli v skladu z njo. V ospredje bodo postavljeni človek, njegove potrebe in njegovo sodelovanje s strojem kot partnerjem, ne kot nadomestkom. Gre za simbiozo, ki povečuje tudi produktivnost in zadovoljstvo zaposlenih,« je poudaril Tadej Slapnik, direktor Hashnet in soustanovitelj inštituta za Industrijo 5.0.

Okrogla miza

Sledila je okrogla miza, na kateri so sodelovali Roman Robič iz podjetja Acroni, Robert Vuga, predsednik uprave zreškega Uniorja, Jasmina Mihelak Zupančič, direktorica in ravnateljica Šolskega centra Slovenske Konjice-Zreče, Aleksander Bastl, pred-

stavnik SBC – Klub slovenskih podjetnikov, in Anton Horvatič iz Inštituta Naprej. Razpravljali so o razvojnih in inovacijskih priložnostih industrije 5.0 in med drugim poudarili, da je primeren odgovor na sodobne podnebne, socialne in ekonomske izzive.

Ob koncu je direktor Urban Pevnik predstavnikom podjetij, ki želijo soustvarjati nove poti industrijskega razvoja, predstavil možnosti najema in nakupa poslovnih prostorov v novem inštitutu, ki naj bi vrata odprl leta 2027.

Tadej Slapnik, direktor Hashneta in soustanovitelj Inštituta za industrijo 5.0 (Foto: L. Škrubej)

Tadej Slapnik, direktor Hashneta in soustanovitelj Inštituta za industrijo 5.0: »Danes ne gradimo le zidov – gradimo zgodbo. Slovenske Konjice bodo kraj, v katerem se industrije 5.0 ne bomo le učili, ampak bomo živeli v skladu z njo.«

KLUB PODJETNIKOV
ZLATOROG CELJE

**Spoštovani podjetniki in podjetnice ter predstavniki
gospodarskega ekosistema celjske regije!**
Želimo slišati vaš glas! Zato IZPOLNI-ANKETO.si

Zakaj? Ker želimo okrepiti podjetniško okolje,
da boste v njem lahko rastle bolje — da boste
bolj kreativni, inovativni ter produktivni.

Ustvarjajmo skupaj — omrežje podpornih povezav za sveže poslovne pre-skoke.

**Med izpolnjenimi
anketami bomo
izžrebali in podarili
20 letnih članarin
za Klub podjetnikov
Zlatorog Celje!**

Ekonomsko-poslovna
cona Trnovlje

Celje
Mestna občina Celje

Financira
Evropska unija
NextGenerationEU

NAČRT ZA OKREVANJE IN ODPOORNOST

**Aktivnost organizira Klub podjetnikov Zlatorog Celje in je del projekta projekta EPC Trnovlje, ki ga izvaja Mestna občina Celje. Projekt sofinancira Evropska unija — NextGenerationEU in je del načrta za okrevanje in odpornost, ki ga financira Mehanizem za okrevanje in odpornost

Celjska bolnišnica je pred petnajstimi leti začela orati ledino na področju robotsko asistiranih posegov.

Operacije z novim robotskim sistemom so natančnejše in tudi varnejše.

CELJE – V bolnišnici posodobili robotski sistem

Še bolj natančen in varnejši poseg za bolnike

Splošna bolnišnica Celje je posodobila robotsko kirurgijo, s katero je pred petnajstimi leti začela orati ledino na tem področju v Sloveniji. Takrat je uvedla robotsko asistiranje urološke operacije. Letos je tako bolnišnica robotsko kirurgijo nadgradila z najsodobnejšim robotskim sistemom da Vinci Xi. Ta omogoča še bolj natančne in varnejše posege na področju urologije, abdominalne kirurgije ter ginekologije.

SIMONA ŠOLINIČ

Do leta 2023 so v celjski bolnišnici opravili tri tisoč robotsko asistiranih operacij prostate. Leta 2010 je kot prvi

v Sloveniji to začel opravljati specialist urologije in predstojnik urološkega oddelka v celjski bolnišnici Sandi Pote-

ko, dr. med. Nato so tovrstne posege razširili še na področja operativnih posegov na ledvicah, sečevodih, mehurju in nadledvični žlezi.

Tudi v ginekologiji

»Leta 2015 smo robotsko asistiranje kirurgijo začeli opravljati tudi na področju abdominalne kirurgije z operacijami raka debelega črevesa in danke. Prvo takšno operacijo je opravil specialist splošne kirurgije in predstojnik oddelka za splošno in abdominal-

no kirurgijo, prim. asist. mag. Igor Černi, dr. med. S tem je celjska bolnišnica postavila temelje za razvoj in postala pionirka robotske kolorektalne kirurgije tako v Sloveniji kot na območju celotnega vzhodnega Balkana,« pravijo v celjski bolnišnici. Lani novembra sta robotsko operacijo izvedla tudi specialist ginekologije in porodništva ter predstojnik ginekološko-porodniškega oddelka mag. Jakob Koren, dr. med., ter specialist ginekologije in porodništva Goran

Buser, dr. med., na področju ginekologije.

Letos posodobljen robotski sistem sestavljajo kirurška konzola, robotski stolp, stolp za prenos slike in instrumenti. »Operater s posebnimi vodili na kirurški konzoli vodi gibanje in delovanje instrumentov, ki so pritrjeni na robotski stolp. Slika, ki jo operater vidi v kirurški konzoli, je tridimenzionalna in desetkrat povečana, instrumenti se lahko obračajo še bolj fleksibilno kot človeška roka, vgrajen filter odpravi tresenje rok in omogoči izredno natančno gibanje instrumentov. Te tehnološke rešitve operaterju omogočajo izredno natančno izpeljavo operacije. Dodatne instrumente operater vstavi v trebušno votlino skozi vodila, ki jih vbode vanjo v spodnjem delu trebuha na sredini ter levo in desno v bližini medeničnih kosti. Rezi na koži so običajno dolgi med 1 in 2 cm, kar po-

meni manj bolečin in hitrejšo okrevanje v primerjavi s klasično operacijo pri odprtem trebuhu,« pojasnjujejo v bolnišnici.

Najpogostejši rak prostate

Kot je pojasnil Poteško, s sistemom največkrat zdravijo najpogostejšega raka pri moških, to je raka prostate, zaradi katerega v Sloveniji zbolijo približno 1.600 bolnikov na leto. Več kot polovica je kandidatov za operativno zdravljenje. »Nov aparat pomeni lažje delo, z njim so omogočeni boljša slika, boljše gibljivost in boljše vodenje aparata, s tem lahko naredimo operativne posege še bolj natančne, predvsem za težje operativne posege na mehurju in ledvici, prednosti ima tudi za abdominalno kirurgijo,« dodajajo v bolnišnici.

Ker so instrumenti v telo uvedeni skozi nekaj majhnih vhodnih rezov, je takšen poseg za bolnika manj invaziven. To zanj pomeni manj bolečin, transfuzij, zapletov in brazgotin, krajše bivanje v bolnišnici, hitrejšo vrnitev k običajnim dnevnim dejavnostim ter boljše ali vsaj enake rezultate zdravljenja, kot jih dosegajo z drugimi operativnimi metodami. Robotsko asistirana kirurgija je minimalno invazivna, zato je bolniku prijazna.

»Ne gre samo za poseg, temveč za celovito obravnavo. To je medicina, ki si jo v Celju želimo: celovit pristop in skrb za bolnika od odkritja bolezni do pozne in kakovostne starosti,« še dodaja direktor celjske bolnišnice dr. Dragan Kovačič.

Foto: SBC

me seć špñ rtã

5.–31. MAJ

Celje
Mestna občina Celje

SPORTNA ZVEZA CELJE

Fundacija za šport
www.fundacijazasport.org

Prijave in informacije

 Celje.info
Spletni Glasnik Celje in okolice

www.celje.si
www.szc.si

NAZARJE – Prebivalci stanovanjskega dela obrtne cone se bojijo ponovnih poplav

Pripravljeni so se seliti, a to trenutno ni ena od možnosti

Stanovalci obrtno-stanovanjskega dela obrtne cone Nazarje že dlje časa opozarjajo na prepočasno izvajanje ukrepov za zmanjšanje tveganja pred naravnimi nesrečami na območju, na katerem so njihove zgradbe. Bojijo se, da bi se ponovila zgodba iz avgusta 2023, ko so ob uničujočih poplavah ostali ujeti med strugami Savinje, Drete in potokov zalednih voda. Ker stroka ne predvideva njihove preselitve, so se prebivalci nedavno sestali tudi z direktijo za vode, kjer skušajo načrtovanje ukrepov za zmanjšanje poplavne ogroženosti obravnavati celovito. A krajan ob tem še vedno menijo, da bi bila zanje najbolj varna rešitev selitev.

SINTIJA JURIČ

»Bojimo se, da se bo ponovilo kaj takšnega, kot je bilo avgusta 2023, in da na tem območju nismo varni,« poudarjajo krajan Obrtniške ulice in dela Savinjske ceste, ki so združeni v Civilno iniciativo stanovanjsko-obrtne cone Nazarje. »Vodna ujma, ki nas je dosegla 4. avgusta 2023, nam je v trenutku uničila domove, naš umik na varno je bil nemogoč. Takrat na srečo ni bilo žrtev, a ni nujno, da bo tudi v prihodnje tako,« so jasni krajan, ki, kot poudarjajo, nimajo zagotovil, da se zgodba ne bo ponovila.

Razlogov za nevarnost je več

V civilni iniciativi ocenjujejo, da je škoda, ki je nastala

avgusta 2023, posledica več težav, ki so nastajale desetletja. Menijo, da so k višji gladini poplavnega vala med drugim pripomogle zasutost struge z gramozom, poraščenost nabrežin ter naravne in umetne prepreke. Pomembno vlogo je po njihovih ocenah odigral tudi poškodovan nasip, ki na najnižji točki trenutno meri 30 centimetrov pod načrtovano ravnjo. Predstavniki iniciative ob tem poudarjajo, da je direktija za vode podjetjem ob strugah Savinje dodelila tudi pravico za izkoriščanje priobalnega pasu, a tega ne nadzoruje, zato so na območju priobalnega pasu skladiščeni različni nevarni odpadki in tudi hlodovina, ki lahko v pri-

meru poplav povzročijo veliko škodo.

»Na območju širšega vodnega pasu stojijo hiše, ki so bile zgrajene pred več kot 70 leti in do 90. let poplav niso poznale. K poplavam je nedvomno prispevala pozidava gorvodno, ki je strugo z vsakim posegom ožala. In zdaj smo v situaciji, ko imamo stoletne vode vsakih nekaj let, in sicer od leta 1990. Soseska je bila tako precej prizadeta že v vsaj štirih poplavah,« poudarjajo v civilni iniciativi. Dodajajo še, da

»Nepremišljeno poseganje v prostor in spremembe podnebja so pripeljali tako daleč, da so naši domovi v nevarnosti. Samo vprašanje je, koliko takšnih ujm bodo še prenesli,« poudarjajo v civilni iniciativi.

so za veliko količino vode bistveno premajhni tudi tamkajšnji zadrževalniki, prav tako sta po njihovem mnenju neusklajena odpiranje in zapiranje loput zalednih voda, ki naj bi preprečile vdor vode v stanovanjsko-obrtno cono.

Idejne rešitve so na mizi

V Direkciji RS za vode (DRSV) poudarjajo, da se zavedajo za-

Voda je krajanom avgusta 2023 povsem zalila hiše.

pletenosti problematike tamkajšnjih stanovalcev, zato morajo ukrepe za zmanjšanje poplavne ogroženosti obravnavati celovito. Predlagane idejne rešitve za to območje, ki jih bodo presojali z različnih vidikov in umeščali v prostor z državnim prostorskim načrtom, vključujejo širitev struge Savinje tam, kjer to dopušča, nadvišanje in obnovo visokovodnih nasipov ter zamenjavo poddimenzioniranih premostitev s hidravlično ustrežnejšimi rešitvami. »Zasnova ukrepov za zmanjšanje poplavne ogroženosti na porečju Savinje in Drete vključuje tudi gradnjo suhih zadrževalnikov, predvsem v dolini Drete. Ti objekti bodo umeščeni v prostor z državnim prostorskim načrtom,« še poudarjajo v DRSV.

Za državni prostorski načrt (DPN) za porečje Savinje od Mozirja do Ljubnega je javni razpis za izbiro izdelovalca že končan, trenutno poteka faza izbire izvajalca. Javna razgri-

tev pobude bi lahko bila jeseni 2025. Za DPN, ki zajema porečje Drete, javni razpis za izdelavo pobude še pripravljajo, zato točen datum javne razgrnitve še ni določen. Če bo izdelovalec izbran že v prvem krogu, v direkciji predvidevajo, da bi lahko bila razgrnitev konec letošnjega leta.

Rešitev je zanje selitev

Da so idejne rešitve dobronamerne in skušajo zmanjšati vpliv povodenj v prihodnje, se strinjajo tudi v nazarski civilni iniciativi. A kljub vsemu menijo, da se podobnim dogodkom na tem območju ne morejo izogniti. Skrbi jih, da bi se gradnja suhih zadrževalnikov začela prepozno, širitev suhe struge in postavitve zidu na levo stran struge pa po njihovem mnenju ne bi rešili vseh težav. »Načrtovana je zamenjava mostu, kar civilna iniciativa vsekakor podpira, saj bo nov most pri-

pomogel k večji zaščiti. Ostaja tudi težava zalednih vod. Ena od možnih rešitev je dodatna suha struga, ki bo delovala kot obvod v primeru večjih nalivov, a njena uresničitev ni jasna,« poudarjajo.

Po mnenju krajanov zato območja obrtno-stanovanjskega dela ni mogoče zaščititi brez korenitih posegov. »Ti bi morali vključevati dvakratno povečanje struge z odstranitvijo skale ob Babinovem tumfu in vodne mere. Seveda ti posegi ne zmanjšujejo problematike zalednih vod. Tudi če rešimo to težavo, ostaja nevarnost dviga podtalnih vod. Ob tem se pojavi vprašanje, kaj te rešitve pomenijo za drugo stran porečja in dolvodno,« poudarjajo. Zaradi varnosti se je zato večina krajanov pripravljena odseliti, a o teh možnostih v direkciji za vode brez izdelave ustreznih strokovnih podlag trenutno ne morejo govoriti.

Foto: osebni arhiv TKR

Na sestanku z DRSV so stanovalci Obrtniške ulice in dela Savinjske ceste opozorili na svojo življenjsko ogroženost med katastrofalnimi poplavami. (Foto: Andraž Purg)

Iščejo zemljišča za vrtičke

VELENJE – Tudi med Velenjčani je vrtičkarstvo zelo priljubljeno, vendar primanjkuje prostora za ureditev novih vrtičkov. Zato je občina lastnike kmetijskih zemljišč v bližini mesta pozvala k prodaji ali oddaji zemljišč, na katerih bi zagotovila prostor za dodatne vrtičke.

Prvi vrtički v mestni občini Velenje so bili urejeni na območju Krajnca v Bevčah, kjer jih je še danes 81. Vrtičkarji imajo na voljo tudi leseno hiško za shranjevanje orodja in opreme ter sanitarije. Območje je ograjeno in vzdrževano. Letna višina zakupa vrtička znaša 40 evrov. Zadnja leta se povpraševanje po vrtičkih povečuje. Trenutno je na čakalni listi 25 vlog občanov.

Kot še pravijo v velenjski občinski upravi, je bilo na območju Stare vasi prvotno urejenih 130 vrtičkov, zdaj jih je zaradi gradnje poslovne cone bistveno manj. Vseh 98 vrtičkov na območju ob železnici bo do konca tega leta odstranjenih zaradi načrtovane ureditve parkirišč v sklopu gradnje tretje razvojne osi. »Letos bomo vrtičkarjem na tem območju še zadnjič zagotovili odvoz smeti, sanitarije in dostop do vode ter jim za omenjene stroške zaračunali 25 evrov. Prav tako je na območju Lipe 60 vrtičkov, ki pa jih ne upravlja občina,« še pojasnjujejo.

BF

Povpraševanje po vrtičkih v mestih se povečuje. (Foto: Vrtički pri kozolcu)

Ureditev parka Lipa bo zaključena naslednje leto. (Foto: MOV)

Prostor za prijetno rekreacijo

VELENJE – Urejanje večgeneracijskega parka Lipa v krajevni skupnosti Gorica se je začelo lani, končalo naj bi se jeseni naslednje leto. Letos naj bi v parku uredili prostor za namizni tenis in šah, otroško igrišče, zunanji fitnes ter zasadili približno 70 dreves. Uredili bodo zelenice ter na njih postavili klopi, koše za smeti in pitnike.

Večgeneracijski park Lipa, ki se bo razprostiral na skoraj 15 tisoč kvadratnih metrih, bo občanom omogočil zdravo in aktivno preživljanje prostega časa v naravi, spodbujal medgeneracijsko družjenje ter krepil medsosedske odnose.

Lani je občina uredila 500 metrov pešpoti, večnamenski prostor za kres ter naravne tribune za posedanje ob njem. Zagotovila je napeljavo za javno razsvetljavo, luči bo v parku namestila letos. Stroški lanskih del so znašali 200 tisoč evrov, vrednost letošnjih pa 240 tisočakov. Polovico denarja je Mestna občina Velenje zagotovila sama, drugo polovico je primaknilo ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport. Kot še pravijo v velenjski občinski upravi, bodo urejanje večgeneracijskega parka Lipa končali jeseni naslednje leto, ko so predvideni še gradnja igrišč za košarko in odbojko ter poligon za kolesarje.

BF

Kmalu še kapela, atrij in sprehajalne poti

Foto: Andraž Purg

LAŠKO – Prenova mestnega jedra ob infrastrukturnih izboljšavah prinaša tudi nove vsebine

Med odkrivanjem preteklosti in snovanjem prihodnosti

Mestno jedro Laškega zadnje mesece spreminja podoba. Središče mesta je postalo gradbišče, saj občina posodablja infrastrukturo ter obnavlja ulice in trge. Hkrati gradi prizidek k zdravstvenemu domu, medtem ko arheologi odkrivajo preteklost Laškega, turistični ponudniki in predstavniki lokalne skupnosti pa načrtujejo dejavnosti in ponudbo, ki bodo po obnovi oživile staro mestno jedro Laškega.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Pri Zdravstvenem domu Laško so gradbeni stroji zabrnili lansko pomlad. Poleti so dela za nekaj časa zastala, saj je težave povzročila podtalnica, ki se je nepričakovano pojavila v gradbeni jami. Po odpravi težave so se dela jeseni nadaljevala, a so bila kmalu spet za nekaj časa zaustavljena, saj so delavci naleteli na arheološke najdbe. Zaradi vseh teh okoliščin prizidek ne bo končan do konca letošnjega leta, kot je bilo predvideno, ampak se bodo dela po besedah župana Marka Šanteja zavlekla v leto 2026. Prav tako se bo naložba, prvotno ocenjena na 3,8 milijona evrov, zaradi dodatnih del v gradbeni jami in arheoloških raziskav nekoliko podražila. Izvajalec gradnjo prizidka trenutno nadaljuje po načrtih.

Odstiranje delčkov zgodovine

Od lanske jeseni občina prenavlja tudi mestno jedro

Laškega. Tudi tam so gradbišče zavzeli arheologi Skupine Stik iz Ljubljane, ki so na Aškerčevem trgu odkrili več najdb, predvsem lončenine, iz obdobja zgodnjega novega veka, srednjega veka, rimskega obdobja in prazgodovine ter zgodnjenovoveško tlakovanje. Arheologi so naleteli tudi na lepo ohranjeno obzidje, ki je bilo nekoč okoli cerkve sv. Martina in je bilo označeno tudi v Franciscejskem katastru iz 19. stoletja. Ob tem so se pokazali tudi obrisi stavbe, ki v omenjenem katastru ni vrisana. Znotraj obzidja je bilo med 17. in 19. stoletjem pokopališče. Ob cerkvi je bila tudi kostnica.

Po besedah kustosa v Muzeju Laško **Tomaža Majcna** so grobove v preteklosti očitno prekopavali in ostanke shranjevali v kostnico, da so na pokopališču naredili prostor za nove pokope. »Zanimivo je, da so na tem mestu ohranjeni celi grobovi in okostja in da niso tako raz-

metani, kot so bili nekoliko stran. Presenetljivo je tudi, kako so okostja zložena drugo zraven drugega in drugo na drugem,« pravi Majcen. To bi lahko nakazovalo tudi na skupne grobove. Med drugimi so arheologi na tem mestu naleteli na preluknjane kroglice (jagode), ki so bile verjetno del rožnega venca. Našli so tudi majhne križe, ki so bili verjetno kot okrasek pritrjeni na krstah.

Štirje deli obnove

Medtem ko arheologi vestno raziskujejo in beležijo preteklost mesta, ki vsak dan postreže z novo navdušujočo zgodbo, gradbeni delavci v mestnem jedru posodablajo vodovodno in kanalizacijsko omrežje ter drugo infrastrukturo. Projekt prenove mestnega jedra je razdeljen na štiri etape in vključuje celovito ureditev starega mestnega jedra. Dela prve etape v vrednosti približno tri milijone evrov zajemajo zamenjavo gospodarske javne infrastrukture, vključno z vodovodnim omrežjem, meteorno in s fekalno kanalizacijo v delu Mestne in Trubarjeve ulice, v delu Valvasorjevega trga, severnem delu Aškerčevega trga in ulice Pod gradom. V drugi etapi bodo uredili Savinjsko nabrežje, v tretji etapi

Arheologi vestno raziskujejo in beležijo preteklost Laškega. Pri cerkvi sv. Martina na Aškerčevem trgu so med drugim naleteli na grobove, saj je bilo tam do prve polovice 19. stoletja pokopališče. (Foto: Skupina Stik)

Aškerčev in Orožnov trg, četrta etapa predvideva ureditev Trubarjevega nabrežja, to je tlakovanja, parkirnih površin, spremembo prometnega režima, ter ureditev protipoplavnih ukrepov.

Oživljanje mestnega jedra

Ne le nove in lepše podobe, mestu želijo v Laškem vdahniti tudi novo življenje. Predstavniki lokalne skupnosti ter ponudniki

in strokovnjaki s področja turizma so se pred dnevi zbrali na tradicionalnem letnem srečanju turističnih ponudnikov My Laško. Pomemben del dogodka je bila kreativna delavnica na temo obnove in vsebinske dopolnitve mestnega jedra Laškega. Cilj delavnice so predstavljali skupno iskanje in oblikovanje idej za oživitev starega mestnega jedra in obogatitev turistične ponudbe Laškega. »Udeleženci

so bili zelo ustvarjalni in so pripravili širok nabor inovativnih idej, ki jih bomo v občini s Stikom Laško pregledali in jih poskušali vključiti v oživitev mestnega jedra,« je dejal župan **Marko Šantej**.

Dogodek My Laško je bil namenjen tudi razpravi o ključnih izzivih in priložnostih za razvoj destinacije, ki je lani beležila rekordno število nočitev – 276 tisoč, kar je šest odstotkov več kot leto prej.

Pogled na gradbišče pri Zdravstvenem domu Laško. Gradnja prizidka naj bi bila končana v začetku prihodnjega leta. (Foto: Nik Jarh)

Z zeleno mobilnostjo po butični Dobrni

DOBRNA – Občini je med prvimi v državi uspelo sprejeti celostno prometno strategijo za trajnostno mobilnost (OCPS). Občinski svet je dokument, ki bo v naslednjih sedmih letih ključno usmerjal dejavnosti občine na področju mobilnosti in prometa, soglasno potrdil na zadnji seji.

Kot pravijo v Občini Dobrna, si s sprejemom OCPS prizadevajo za celovit pristop k trajnostni mobilnosti, ki bo omogočil sistematično načrtovanje in izvajanje ukrepov za izboljšanje prometne varnosti, kakovosti javnega prostora, dostopnosti in zmanjševanje negativnih vplivov na okolje. Strategija hkrati pomeni pomemben korak k boljšemu življenjskemu okolju in krepi prizadevanja občine za razvoj zelene mobilnosti ter prijetnega bivalnega okolja.

»Občina Dobrna je turistična destinacija, ki temelji na trajnostnem razvoju. Je zeleno, varno in zeleno podeželsko okolje vseh generacij za preživljanje prostega časa in življenja s poudarkom na varni in trajnostni mobilnosti,« se glasi vizija strategije. Spremlja jo slogan: »Z zeleno mobilnostjo po butični Dobrni.«

Glavni cilji OCPS se nanašajo na izboljšanje kakovosti življenja, večjo prometno varnost in spodbujanje zdravega življenjskega sloga. Ključni poudarki strategije so osredotočeni na pet glavnih stebrov urejanja prometa, in sicer celostno urejanje prometa, ki vključuje sistematično načrtovanje, večjo prometno varnost in dostopnost, zlasti za ranljivejše skupine prebivalstva, spodbujanje hoje, predvsem z ureditvijo in obnovo pešpoti, razvoj kolesarjenja s poudarkom na izboljšanju infrastrukture, izboljšanje javnega potniškega prometa z večjo dostopnostjo in pogostejšimi vožnjami avtobusov in optimizacijo sistema Prostofer za starejše občane ter urejanje motoriziranega in mirujočega prometa z uvajanjem ukrepov za umirjanje prometa, optimizacijo parkirnih površin ter večjim spodbujanjem souporabe avtomobilov.

BA

Med cilji celostne prometne strategije na Dobrni so gradnja ali ureditev varnejših kolesarskih poti v obsegu vsaj dva kilometra do leta 2028, ureditev vsaj kilometer novih površin za pešce do leta 2031. Cilj je še obdržati povprečno hitrost vozil na vpadnici v naselje pod 50 kilometrov na uro. (Foto: BA)

Na 55. Tednu slovenske drame najboljša igralka Lucija Harum

V Kranju slavila celjska predstava Pet kraljev

V Kranju je bil 55. Teden slovenske drame zelo uspešen za Slovensko ljudsko gledališče Celje. Strokovna žirija je namreč predstavo *Pet kraljev: K psihopatologiji neke monarhije* Tiborja Hrsa Pandurja v režiji Livije Pandur razglasila za najboljšo tekmovalno uprizoritev.

DEAN ŠUSTER

Najboljša igralka tedna slovenske drame je bila Lucija Harum.

S perspektivo, ki je sicer ni

»Uprizoritev *Pet kraljev* prinaša na oder mogočno pripoved, osnovano na Shakespearjevih kraljevskih kronikah – od Riharda II. do Riharda III. – in jih spretno združuje v zaokroženo dramaturško celoto, ki odseva sodobne družbene in politične napetosti. V središče postavlja lucidno razdelano psihopatologijo vladanja, dodatno kakovost pa prinaša premišljena preusmeritev fokusa k ženski perspektivi

– tisti, ki je v izvirnem Shakespearjevem besedilu skoraj ni. Na odru se odločno in z jasno režijsko vizijo odpira nov prostor za ženske like in žensko subjektivnost, za njihov pogled in glas v politični areni. Številen ansambel – enakovredno močne igralske naloge, ki jih igralci vrhunsko izkoristijo, hkrati pa delujejo kot odlično uigrana ekipa – stremi k enotnemu cilju: po najboljših močeh prikazati realne in spačene portrete takratnih in današnjih oblastnikov, pokazati patologijo vsake oblasti in pokazati na prave žrtve njihovih postopkov,« je zapisala strokovna žirija, ki

so jo sestavljali Igor Samobor, Nika Bezeljak in Mirna Rustemovič.

»Brez igralcev ne bi bilo predstave«

Zmagovalno uprizoritev 55. Tedna slovenske drame si bo na celjskem odru ponovno možno ogledati 26. aprila in 16. maja. »Hvala vsem v SLG Celje, ki so tako odkritosrčno podprli in verjeli v ta projekt. Največja zahvala in zasluga za to nagrado gre seveda igralski zasedbi, brez katere te predstave ne bi bilo – resničnih kraljev in kraljic, ki si ne domišljajo, da vladajo svetu, temveč so svet,« je ob sprejemu nagrade povedal dramaturg **Tibor Hrs Pandur**. V središču igralske zasedbe, ki uprizoritev nosi v vsej njeni intenzivnosti, je **Lucija Harum**, ki prehaja med vlogami Kraljice Izabele, Nell, Bolničarke in Lady Anne. Žirija je v utemeljitvi njene nagrade zapisala: »Lucija Harum v kompleksni in

večplastni upodobitvi ženskih likov tiho, skoraj neslišno gradi transformacijo od začetne naivnosti do končne erupcije v mogočni preobrazbi. Vsak njen prihod na oder prinaša novo interpretativno fineso in izjemno soigro s fantastičnim ansamblom. Njena igra ne le oživilja kompleksne psihološke pokrajine, temveč jih preobraža v močne simbole. Transformacija ženske skozi menjave oblasti – od mladoletne neveste do največje žrtve genocida – je izpeljana pretanjeno, njen »krik« je pretresljiv izraz bolečine ponižanih in obupanih, s katerim se lahko poistovetijo vsi, ki jim je mar za usodo današnjega sveta.« Harumova je dodala: »Posebej mi je dragoceno, da smo s predstavo odprli prostor za ženske glasove. Iz Shakespearjevih dram, v katerih ženske vloge pogosto ostajajo v senci, smo skupaj ustvarili projekt, ki daje glas predolgo preslišanim in utišanim.«

V zelo dolgi predstavi se je odlično znašla Lucija Harum. (Foto: Aljoša Rebolj)

Na grad se vrača spektakularna Veronika

Muzikal *Veronika Deseniška* se tudi letos vrača na Celjski grad. Letos mineva natančno 600 let od smrti Veronike Deseniške, tragične junakinje ene najbolj znanih ljubezenskih zgodb slovenskega zgodovinskega izročila. To pomembno obletnico zaznamuje tudi to, da je bila Veronika prva znana ženska na Slovenskem, ki so ji sodili zaradi čarovništva.

Muzikal, ki je bil prvič uprizorjen leta 2016, si je doslej ogledalo že več kot 25 tisoč gledalcev. V štirih letošnjih predstavah bo v vlogi Veronike ponovno nastopila Eva Černe Avbelj. Na odru se ji bodo pridružili Klemen Bunderla, Tjaša Hrovat Steklasa, Željka Predojevič Korošec, Srđan

Milovanović, Marjan Bunič ter Gregor Ravnik. Del ekipe priznanih solistov bo letos še vsestranska umetnica Maša Tiselj.

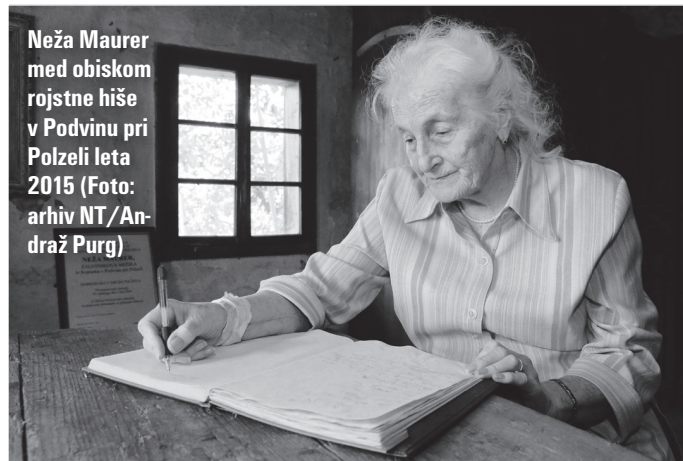
Muzikal pripoveduje zgodbo o prepovedani ljubezni med Friderikom II. Celjskim in Veroniko iz Desenic. V ospredje letos še močnejše stopata temi čarovništva in

preganjanja žensk, ki sta znamenovali tudi Veronikino življenje. »Njena zgodba je danes simbol boja proti krivicam in predsodkom, še posebej ob obletnici njene smrti,

ti, ki jo v Celju letos v Zavodu Celeia Celje in Pokrajinskem muzeju Celje obeležujemo z nizom dogodkov Veronika Deseniška: 600 let spomina,« pravi mag. Maja Voglar, direktorica Zavoda Celeia Celje. Glasbo za muzikal je ustvaril Leon Firšt, scenarij pa Janez Usenik.

SŠol

Predstave bodo na celjskem gradu pod okriljem Zavoda Celeia Celje na ogled zadnji konec tedna v juniju in prvi konec tedna v juliju. (Foto: arhiv NT/Sherpa)

Neža Maurer med obiskom rojstne hiše v Podvinu pri Polzeli leta 2015 (Foto: arhiv NT/Andraž Purg)

Umrla je pesnica Neža Maurer

V 95. letu je umrla Neža Maurer, slavistka, pesnica, pisateljica, novinarka, publicistka, urednica in pedagoginja. Rojena je bila v Podvinu pri Polzeli, kjer so pred leti njeno rojstno hišo obnovili in jo razglasili za kulturni spomenik lokalnega pomena. Pisateljica in pesnica je bila tudi častna občanka občine Polzela. Umrla je v Preddvoru, kjer je zadnja leta živela v domu starejših občanov. Za sabo je pustila izjemen ustvarjalni opus za otroke in odrasle.

Na Polzeli je obiskovala slovensko in med drugo svetovno vojno nemško osnovno šolo. Po koncu vojne je obiskovala srednjo šolo v Celju in Žalcu ter učiteljske v Ljubljani. Poučevala je v Črnem Vrhu nad Idrijo in v Ilirski Bistrici. Študirala je na Pedagoški akademiji v Ljubljani ter po diplomi izredno še na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je leta 1960 diplomirala iz slavistike.

Po študiju je najprej delala kot novinarka. Bila je prva urednica šolskih oddaj na Televiziji Ljubljana, tehnična in kulturna urednica pri revijah Kmečki glas, Otrok in družina ter Rodna gruda, terenska reporterka ter direktorica, glavna in odgovorna urednica revije Prosvetni delavec, pisala je tudi brošure za Pionirski dom. Zadnja leta službovanja je bila samostojna svetovalka za kulturo pri Komiteju za informiranje Slovenije. Po upokojitvi je delala kot samostojna umetnica.

Napisala je več kot 20 pesniških zbirk

Kot poroča STA, največji del avtorskega opusa Neže Maurer zajema poezija, nekaj del je proznih, pisala je tudi radijske igre ter prevajala iz nemščine in slovanskih jezikov. Več kot 80 otroških iger in oddaj je bilo izvedenih na različnih radijskih postajah, veliko pesmi so v prevodih objavljali in predvajali na radiih v nekdanji Jugoslaviji.

Najbolj opazna in priljubljena je njena velika pesniška zapuščina, ki obsega več kot 20 pesniških zbirk za odrasle in otroke. V obširnem opusu so med poezijo za mladino in otroke naslovi, kot so Velik sončen dan, Ko stanjev škratek, Beli muc, Bratec Kratekčas in Zajčkova telovadba, med poezijo za odrasle so Ogenj do zadnjega diha, Drevo spoznanja, Od mene k tebi, Metulj na snegu in Igra za življenje. Njena poezija je prevedena v številne tuje jezike.

Pesnica, ki je ustvarjala več kot 60 let, je prejela več priznanj, med drugimi nagrado Prešernovega sklada, Groharjevo nagrado za življenjsko delo in nagrado zlatnik poezije za življenjsko delo.

Za literarni turizem

Člani občinskega sveta Občine Polzela so leta 2001 rojstno hišo Neže Maurer razglasili za kulturni spomenik lokalnega pomena z lastnostmi etnološkega spomenika. Občina Polzela se je obnove lotila takoj, ko je zanj lani na razpisu prejela nepovratni denar. Sofinanciranje sta prispevali kulturno in kmetijsko ministrstvo. Občina je med cilji obnove omenjala gojenje zavesti o kulturni dediščini in umetnosti ter razvoj literarnega turizma. TS, STA

Kokain prodajali doma in v tujini

Nevarna združba grozila z eksplozivom

Za celjskimi in mariborskimi kriminalisti je ena uspešnejših, a zahtevnejših preiskav, v kateri so razkrinkali člane nevarne mednarodne združbe. Ti naj bi preprodajali kokain, poleg tega naj bi ustražovali z eksplozivom. Združba je bila organizirana tako, da so člani komunicirali v kriptiranem načinu.

SIMONA ŠOLINIČ

Združbi očitajo tudi tihotapstvo, preprodajo droge, nedovoljen promet z orožjem ter kazniva dejanja povzročitve splošne nevarnosti z uporabo eksploziva. »Preiskavo smo izvajali na podlagi mednarodnega sodelovanja in izmenjave podatkov, pridobljenih od francoskih pravosodnih organov, ter v sodelovanju z varnostnimi organi Švedske, Nemčije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Europolu v okviru projekta Evropska multidisciplinarna platforma proti kriminalnim grožnjam,« pravi vodja sektorja za organizirano kriminaliteto pri upravi kriminalistične policije na Generalni policijski upravi Damjan Apollonio.

Dodeljene vloge in naloge

Da so policisti stopili na prste eni »naprednejših« kriminalnih združb, kaže podatek, da je imela združba zelo dobro notranje hierarhično organizirane vloge. Vsak član je imel jasno določene naloge – od organiziranja, dobave do nalog kurirjev droge, ki so jo dostavljali končnim odjemalcem.

»Za varno izvrševanje kaznivih dejanj in komuniciranje so uporabljali tudi kriptirana komunikacijska sredstva. Delovali so previdno in predvsem pritaženo, brez javnega udeleževanja, kar je od preiskovalcev zahtevalo dodatno angažiranost in spremljanje njihovih nelegalnih dejavnosti. Prepovedane droge so preprodajali kupcem na območju Slovenije, večje količine so s pomočjo kurirjev dostavljali članom organiziranih kriminalnih združb v tujino. Kriminalna združba je za doseg svojih ciljev uporabljala tudi metode zastraševanja. Takšna je bila preiskovana kriminalna združba, ki je z namenom zastraševanja uporabi-

Članom združbe po končanem sodnem postopku grozijo visoke zaporne kazni. Za povzročitev splošne nevarnosti je predpisan zapor do osmih let, za prekupčevanje z mamili do 15 let zavora, za proizvodnjo in promet z orožjem do enega leta.

la tudi eksplozivna sredstva,« dodaja Apollonio.

Zaključna akcija, v kateri so prijeli člane, je bila sredi aprila. V njej je sodelovalo 80 kriminalistov in policistov. Hišne preiskave so izvajali tako na Celjskem kot na območju Maribora.

Kam so tihotapili kokain?

Del preiskave, ki se nanaša na naše območje in ga je usmerjalo celjsko okrožno državno tožilstvo, je povezan s preprodajo drog. To preiskavo so kriminalisti začeli avgusta lani, v njej so uporabili tako klasične kot prikrite preiskovalne ukrepe in metode dela. Kot pojasnjuje vodja sektorja kriminalistične policije na Policijski upravi Celje Aleš Slapnik, je v hudodelski združbi sodelovalo najmanj pet državljanov Slovenije in Bosne in Hercegovine, starih od 19 do 47 let, stanujočih na območju policijskih uprav Celje in Maribor. »Slednji so od leta 2020 do dneva odvzema prostosti organizirali nakup, hrambo, prevoz in prodajo večjih količin kokaina. Osumljeni so storitve najmanj 50 kaznivih dejanj.« Združba je marca 2023 organizirala prevoz dveh kilogramov kokaina na območje Bosne in Hercegovine.

»Pri tem je tamkajšnja policija odvzela prostost eni osebi z območja Policijske uprave Ce-

lje, ki je drogo v osebnem avtomobilu prevažala v posebno prirejenem prostoru za prevoz drog. Osebi so zasegli tudi 18 tisoč evrov gotovine in pištolo. Septembra in oktobra lani so člani združbe najmanj dvakrat z najetim vozilom organizirali prevoz najmanj 3,6 kg kokaina na območje Nemčije oziroma Švedske. Švedski varnostni organi so takrat odvzeli prostost dvema osebama z območja Policijske uprave Celje,« dodaja Slapnik.

Oskrbovali 20 odvisnikov

Od februarja 2020 do marca naslednje leto je združba na območju Slovenije prodala najmanj 6,5 kg kokaina. Vrednost takšne količine droge je na črnem trgu znašala 220 tisoč evrov. Po podatkih policije so člani združbe oskrbovali približno 20 uživalcev kokaina, ki so ga vsakodnevno v manjših odmerkih nabavljali za svoje potrebe. Pri hišnih preiskavah so zaradi večje varnosti sodelovali tudi pripadniki posebne policijske enote. Prostost so odvzeli moškima, starima 43 in 46 let, v hišnih preiskavah so zasegli 9 kg kokaina, strelno orožje in več kot 200 pripadajočih nabojev.

Kriminalisti so preiskavo razširili še na finančni del, saj so zaznali očitno nesorazmerje med obsegom premoženja in dohodki 43-letnega osumljenega. Ta je lastnik in zastopnik dveh družb, ki ne razpolagata z likvidnostnimi sredstvi, potrebnimi za poslovanje. Slednji je tudi lastnik sedmih nepremičnin, vrednih približno 300 tisoč evrov, gre za tri stanovanja, dve počitniški hišici in dve parceli, ter lastnik premoženja, vrednih najmanj 60 tisoč evrov. »Zaradi navedenega smo na Okrožno državno tožilstvo v Celju dali pobudo za začasno zavarovanje nepremičnin v skladu z Zakonom o odvzemu premoženja nezakonitega izvora. Premičnine smo mu zasegli,« pojasnjuje Slapnik. Policisti so oba osumljena privedli k preiskovalnemu sodniku, ki jima je odredil sodno pridržanje.

Odvrkli bombo?

Mariborski kriminalisti so v tem času preiskovali sum povzročitve splošne nevarnosti in tudi v to preiskavo se je »ujel« 43-letni Celjan. Poleg njega sta istega kaznivega dejanja ovadena še 41-letni moški iz Celja in 38-letni Mariborčan. »Moška, stara 41 in 38 let, sta v noči na 21. februar letos po naročilu in v dogovoru s 43-letnim moškim iz Celja pred stanovanjsko hišo na območju Šentilja v Slovenskih goricah odvrgla ročno bombo in s tem ogrozila življenje ljudi ter premoženje velike vrednosti. V eksploziji je bila povzročena škoda v višini približno 20 tisoč evrov. Poškodovani so bili stanovanjska hiša, neposredna okolica in parkirano vozilo. 43-letnik se je namreč z oškodovancem in njegovimi družinski člani pred leti sprl v okviru poslovnega sodelovanja. Motiv za storjeno kaznivo dejanje so predstavljali maščevanje, zastraševanje in osebna uveljavitev. S tem namenom je osumljeni tudi zalezoval, zastraševal ter grozil oškodovancu ter njegovim družinskim članom,« je pojasnil vodja sektorja kriminalistične Policije PU Maribor Stanko Vidovič.

Vsi trije osumljeni naj bi podobno kaznivo dejanje storili že septembra lani na istem kraju. Hišne preiskave so zato kriminalisti opravili tudi pri drugih dveh osumljenih in pri tem zasegli več predmetov, pomembnih za nadaljnji kazenski postopek. »43-letni osumljenec je bil od začetka omenjenih sporov obravnavan za več kaznivih dejanj groženj in zalezovanja zoper člane družine oškodovanca. 41-letni sosterilec je bil v preteklosti že pravnomočno obsojen za premoženjska kazniva dejanja, poleg tega je bil obravnavan še za kazniva dejanja z elementi nasilja in zoper premoženjsko kriminaliteto. Tudi 38-letni osumljenec je že bil obravnavan za kazniva dejanja z elementi nasilja,« še dodaja Vidovič.

Foto: PUC

V preiskavi zasežena pištola

Poškodoval se je med pokanjem s karbidom

V prazničnih dneh so morali celjski policisti večkrat posredovati zaradi pokanja s karbidom. V enem primeru se je 19-letni moški med pokanjem tudi poškodoval.

Na policiji so letos beležili več klicev ljudi, ki jih je tovrstno pokanje motilo, tudi zaradi motenja miru, prestrašene so bile tudi živali. Storitve so policisti opozorili na nevarnost, ki med pokanjem preži nanje, v več primerih, ko so policisti prišli na kraj, storilcev tam ni bilo več. Na območju Rogaške Slatine se je pri pokanju poškodoval 19-letnik, ki mu je sod, v katerem je bil karbid, vrglo v obraz. Vendar hujših poškodb ni dobil.

Policija ves čas opozarja na previdnost pri ravnanju s pirotehničnimi izdelki. Med velikonočnimi prazniki priljubljeni možnarji različnih izvedb so po Zakonu o orožju priprave za pokanje s črnim smodnikom. Uporabljajo jih na kulturnih in drugih prireditvah. Možnaristi morajo imeti certifikat ali potrdilo o usposobljenosti za streljanje z možnarji. Zakon o varstvu javnega reda in miru dovoljuje uporabo karbida in drugih plinskih zmesi za pokanje med nekaterimi prazniki, kjer je takšno pokanje že tradicija. Upoštevati je treba le, da morata biti med 22. in 6. uro zagotovljena nočni mir in počitek ljudi.

Že druga aprilska žrtev med motoristi

Praznični ponedeljek je na Celjskem zahteval že drugo motoristično žrtev v tem mesecu. V kraju Lopaca je namreč umrl 55-letni motorist.

Kot so sporočili s celjske policije, je 55-letni voznik motornega kolesa vozil po regionalni cesti iz smeri Gorice pri Slivnici proti Prevorju. Voznik avtomobila, ki je pripeljal iz nasprotne smeri in je zavijal levo na stransko dovozno cesto, naj bi mu zaprl pot. Vozili sta trčili, voznik motornega kolesa se je v trčenju tako hudo poškodoval, da je umrl na kraju nesreče.

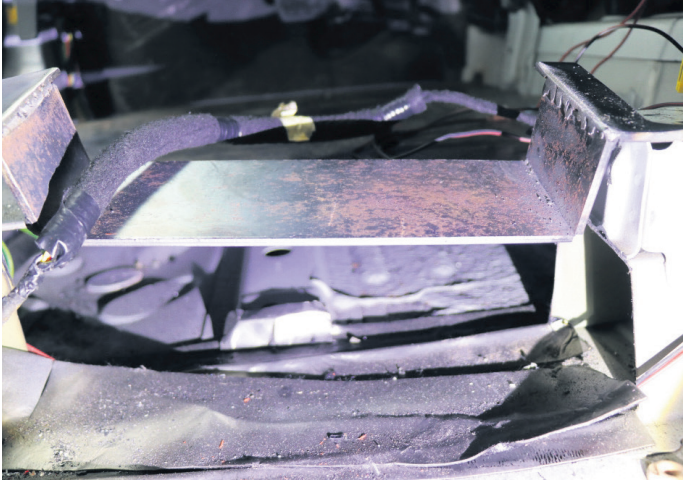
Umrli zaradi cigaretne ogorka?

Pred dnevi je zagorelo v stanovanju na Kardeljevem trgu v Velenju. V požaru je umrla 95-letna ženska.

Do požara v enem od stanovanj stanovanjskega bloka je prišlo v poznih večernih urah. V času nesreče je bila v stanovanju 95-letna lastnica, ki je v požaru umrla. Kot so sporočili iz celjske policijske uprave, naj bi najverjetneje zagorelo zaradi tlečega cigaretne ogorka. Tujo krivdo za nastanek požara so kriminalisti izključili.

Od leta 2020 do 2021 je združba prodala najmanj 6,5 kg kokaina. Vrednost takšne količine droge je na črnem trgu znašala 220 tisoč evrov.

Združba je vozila priredila tako, da je v njih drogo prevažala v posebnem prostoru.

Slovenija ima pri tovrstnih mednarodnih poslih z drogo svoj pomemben geografski položaj, zaradi česar je za organizirane kriminalne združbe zelo zanimiva. Združbe ponavadi denar, pridobljen z izvrševanjem kaznivih dejanj s področja organizirane kriminalitete, »operejo« in ga vlagajo v legalne posle.

Andrej Bizaj o trenutnem stanju v HK RST Pellet Celje

»Ne bomo skakali v bazen, če ne vemo, ali je voda v njem«

Predsednik celjskega hokejskega kluba Vid Valenčak je pred mesecem, natančneje 26. marca, presenetil člane upravnega odbora. Poslal jim je odstopno izjavo.

DEAN ŠUSTER

Od tedaj je društvo brez vodilnega moža, vse oči pa so uprte v morebitne rešitelje, še zlasti v člana upravnega odbora Andreja Bizaja.

Kaj je bistvenega zapisal Vid Valenčak?

Da odstopa zaradi osebnih razlogov, ker je čas, da klub prevzame nekdo s svežo energijo. Mi njegovega odstopa nismo sprejeli.

Trudili ste se vzpostaviti stik, a niste uspeli. Kaj se bo zgodilo, če ne bodo izpolnjeni pogoji za primopredajo poslov? Bo to otežilo položaj?

Seveda. Upam, da do tega ne bo prišlo, ker bi sledil neugoden scenarij. Klub bi bil prisiljen v nekatere ukrepe.

Kdaj mislite, da je zadnji rok za izvedbo skupščine?

Zbrali naj bi se predvidoma v juniju. Do takrat moramo analizirati stanje. Ne bomo skakali v bazen, če ne vemo, ali je voda v njem. To velja predvsem za novega predsednika kluba.

Razkačile so vas netočne informacije, ki so krožile po družbenih omrežjih. Je bil omenjen precej višji znesek glede klubskega dolga, kot je v resnici?

Da, vsaj sodeč po informacijah, ki smo jih doslej uspeli zbrati.

»Drame ni, čeprav finančni položaj ni ugoden. Reševali ga bomo po preseku stanja. Hitrih rešitev ne bo. Vsega se bomo lotili odgovorno.«

Vas je še vedno strah, kaj bo priletelo iz klubskih omar in predalov?

Prav zato iz dneva v dan preverjamo različne informacije. Gre za veliko odgovornost. Prevzamem jo, če poznaš stanje, v katerem je klub.

Prijetno ste presenetili ljubitelje športa, zlasti hokeja, ko ste med pogovorom na Televiziji Celje dejali, da »se bo hokej še vedno igral v Celju in da še vedno obstaja možnost igranja članske ekipe v Alpski ligi.

Moram pojasniti. Glede članskega moštva imamo dve izbiri. Ali bomo sodelovali v Alpski ligi ali članskega moštva ne bomo imeli. Igralcev, ki jih privabimo od drugod, druga tekmovanja razen Alpske lige ne zanimajo. Glede mlajših selekcij ni dvomov. Tu imamo posebne načrte, o katerih še ne bi govoril.

Torej čakate, da se predsednik oglasi, da sedete za mizo in skušate rešiti, kar se rešiti da?

Seveda. Klub bo ob naši precejšnji meri optimizma še naprej deloval. Verjetnost je resnično velika. Imamo

več možnih scenarijev. Revolucija prinese za vse vpletene posledice. Ponavljam se, toda analiza sedanjega stanja je prednostna naloga. Imamo odgovornost do igralcev, otrok, staršev, ki otroke podpirajo na njihovi športni poti, dobaviteljev, vse njihove pravice moramo izpolniti. A najprej moramo ugotoviti, kje smo.

Največja uigibanja se porajajo glede dolgov. Kolikšni so?

Ne tajimo, dolgovi seveda obstajajo. Po dosedanjih analizah stanje ni neobvladljivo. Vsi razen Olimpije, ki ima podporo državnih sponzorjev in tujega pokrovitelja, smo podhranjeni v finančnem smislu. Naš klub stoji na plečih hokejskih zanesenjakov iz upravnega odbora. Naš položaj je podoben, kot je kjerkoli drugje v Sloveniji. Tragedije ni. Res je, da vsi vidijo, česa nisi storil, a ne vidijo tistega, kar si naredil. Nekaj fantov, ki so prve drsalne korake storili v celjskem klubu, igra tudi čez lužo. Nekaj imamo pokazati. Delujemo v okolju, ki hokeju ni najbolj naklonjeno. Vseeno smo uspeli spisati neko zgodbo. Upam, da bomo imeli še naprej posluh Mestne občine Celje. Zahvaljujem se obema

županoma, tako prejšnjemu kot sedanjemu. Upamo še na večjo podporo. Trkamo na vest domačih lokalnih pokroviteljev. Dva največja v našem klubu nista iz celjske občine, glavni je iz Avstrije, drugi je iz Ljubljane. Gre za svojevrstnost. Naš upravni odbor bi lahko bolje opravil svoje delo.

Kakšen je trenutno odnos z dosedanjim glavnim pokroviteljem?

Glavni pokrovitelj se ne bo umaknil. Pred časom je predstavnik podjetja namignil na zmanjšanje vložka. Pred kratkim je pricurlo, da naj bi si zaradi trenutnih težav kluba premislil in vložil isti znesek kot doslej. Upamo na pomoč lokalnih pokroviteljev. Sto otrok smo umaknili z ulice, sto otrok je kandidatov za reprezentančni dres. To ni zanemarljiva številka glede na naše pogoje v dvorani.

Se lahko sedanje stanje brez sprememb vleče še dolgo časa?

Odstop dolgoletnega predsednika kluba zahteva pregled stanja. Imel je škarje in platno pri upravljanju kluba, mi smo bili spremljevalci. Zdaj se sprašujemo, kdo so

naši upniki in kdo so dolžniki. Klub je kot podjetje. Če mu odrežete vodstvo, potrebuje nekaj časa, da pride k sebi in spozna stanje. Delujemo v hokeju manj naklonjenem okolju. Če je na Jesenicah potreben mig s prstom, je tu treba zamahniti z roko. Prihajam z Jesenic, kjer so nekatere stvari samoumevne, za podobne se tu moramo ukvarjati le s približkom. Trije moji sinovi igrajo hokej. Sedanji predsednik se je utrudil pri iskanju rešitev. Prenagljeno bi bilo že zdaj govoriti, kdo bo njegov naslednik. Želimo si, da bi bil iz lokalnega okolja.

»Ali bomo sodelovali v Alpski ligi ali članskega moštva ne bomo imeli. Igralcev, ki jih privabimo od drugod, druga tekmovanja razen Alpske lige ne zanimajo. Glede mlajših selekcij ni dvomov.«

Zaenkrat se v zvezi s tem omenja zgolj vas ...

Hvala vsem, ki so me skoraj že ustoličili na tako pomembno mesto. Nisem doma iz Celja, zato ne morem voditi tukajšnjega društva. Okolja ne poznam v celoti. V tej vlogi vidim celjskega športnega zanesenjaka, ki bi imel popolno podporo upravnega odbora. Klubu sem pomagal na vseh področjih, kjer sem lahko. Toda za predsednika je primeren nekdo iz lokalnega okolja.

Hokejska sezona pri nas še traja, toda le zaradi poznega finala državnega prvenstva pri moških med Olimpijo in Jesenicami. Na Bledu so lani razpustili člansko ekipo, kako bo s celjsko?

Naš klub se je v decembru prijavil za tekmovanje v Alpski ligi. Takrat smo se odločili, da bomo še tretjo sezono zapovrstjo igrali v konkurenci z avstrijskimi in italijanskimi klubi. Toda sledil je pretres z odstopom predsednika. Drame ni, čeprav finančni položaj ni ugoden. Reševali ga bomo po preseku stanja. Hitrih rešitev ne bo. Vsega se bomo lotili odgovorno. V preteklih letih je celjski hokej spadal med podhranjene športe. Celjskih hokejistov ni veliko. Primorani smo bili iskati igralce drugje. Ponudili smo jim spodobno tekmovanje. Nadomestka Alpske lige ni. Liga IHL igralcem ni zanimiva. Državno prvenstvo pri nas obstaja, toda ... Tekem je premalo, za večino klubov je tekmovanja v slovenski ligi konec že v decembru. To je edinstven primer. Nasploh je

Andrej Bizaj se je pred 15 leti preselil v Savinjsko dolino. Je solastnik podjetja LedX, ki je bilo tudi glavni pokrovitelj kluba in še vedno s precejšnjimi finančnimi sredstvi pomaga hokejskemu društvu. V obdobju, ko je bil predsednik kluba Vid Valenčak in med člani upravnega odbora Andrej Bizaj, se je zvrstilo nekaj odmevnih klubskih dosežkov, zato smo takrat govorili o preporodu celjskega hokeja.

slovenski hokej posebež v svetu. Ko sem obiskoval velika tekmovanja, so me spraševali, koliko imamo hokejistov. Rekel sem, da od 120 do 150 registriranih članov. Toliko je dvoran v ožji okolici Toronta. Dvakrat je bila naša reprezentanca na olimpijskih igrah. Nekaj držav, ki imajo stokrat več igralcev kot mi, se nanje ni uspelo uvrstiti. Slovenski čudež je državna politika pustila na cedilu. Bojim se, da je čas debelih krav glede članske reprezentance minil. Če na državni ravni ne bo sprememb, kot so se zgodile na Madžarskem, ne bo napredka. Zadeve bodo ležale zgolj na plečih staršev in lokalnih hokejskih zanesenjakov, ki puščajo svoj čas in denar.

Še najmanj je govora o strokovnem štabu in ekipi. Kako je s tem?

Želimo zadržati trenerja in večino igralcev. Fantje so v zadnjih dveh sezonah resnično dali vse od sebe. Pojavila se je težava v Alpski ligi, ki je bila zastavljena kot razvojna liga za razširjeno avstrijsko prvenstvo, ligo ICEHL. Vse skupaj je razvodenelo, ko so se nekateri avstrijski klubi odločili, da so raje prvi na vasi kot zadnji v mestu. V Alpski ligi sodelujejo z vrtoglavi mi zneski. Zell am See ima desetkrat višji proračun od Celja. Naš klub je imel dvakrat nižji proračun od kluba, ki je imel drugi najnižji letni znesek. Bili smo palček na papirju, v igralskem smislu pa ne. Trener Zell am Seeja Marcel Rodman je dejal, da je proti naši ekipi zelo težko igrati zaradi nepredvidljivega hokeja. Za tem stoji strategija trenerja Gala Korena. V Celju so v rednem delu orožje morali položiti vsi štirje kasnejši

polfinalisti. Le za malenkost smo ostali brez končnice. V Vipitenu so fantje pripravili senzacijo in zmagali s 4: 2. Toda pred drugo tekmo je bilo kar pet naših ključnih igralcev poškodovanih, eden težje. Niti eden od usodnih prekrškov v Vipitenu ni bil kaznovan. Moram še spomniti, da smo pred začetkom sezone 2023/24 ostali brez dvorane zaradi poplave. Občina nam je priskočila na pomoč, toda finančna luknja, ki je nismo uspeli pokriti, je ostala. Poplava je za seboj pustila razdejanje. Materialno lastnino je odnesla Savinja. Dotlej smo starše najmlajših otrok razvajali z opremo, takrat še tega nismo zmogli. Pred dvema letoma smo začeli z ničle. Pokrovitelji smo zvišali dogovorjene zneske, a to je pomenilo le nujno, prvo pomoč.

Foto: Andraž Purg

Še ena izvrstna predstava žal premalo za polfinale konferenčne lige

Firenčanom so se tresle hlače, zdaj se tudi (v pokalu) Olimpiji

Nogometaši Celja so obtičali v četrtfinalu konferenčne lige. Najprej so doma s Fiorentino izgubili z 2 : 1, v Firencah pa je bil na povratni tekmi izid neodločen (2 : 2). Ni prav veliko manjkalo, da bi še nadgradili zgodovinski uspeh, potem ko so se uvrstili med najboljšo osmerico.

DEAN ŠUSTER

Po vodstvu gostiteljev v 37. minuti (strelec je bil Rolando Mandragora) je izid v 54. minuti izenačil Aljoša Matko po imenitni podaji Marka Zabukovnika.

Zelo poceni prejeli zadetek

V 65. minuti je po odličnem udarcu z glavo zadel še Klemen Nemanič – 1 : 2. Tedaj je vse kazalo na podaljšek. Toda le dve minuti kasneje je celjsko obrambo presenetil Moise Kean. V zadnjih desetih, petnajstih minutah so varovanci trenerja Alberta Riera oblegali domača vrata in Fiorentino prisilili zgolj k branjenju, toda spremembe izida ni bilo. Morda so bili celo vznemirjeni nad tem, kaj zmorejo, in je bilo sle po preobratu premalo. Daleč od tega, da bi iskali dlako v jajcu, toda manjkalo je več predložkov, po katerih bi lahko do tolkli že omamljene tekmece, ki so se jim že pošteno tresle hlače. »To ni tragedija. Hvala celotni ekipi, tu imam v mislih trenerje, fizioterapevte, ekonomo in soigralce, za ne pozabno in neverjetno sezono v evropskih tekmovanjih. Pokazali smo, da lahko igramo z vsakim. To smo naredili tudi v Firencah, odigrali 2 : 2, v nekem trenutku smo imeli celo obetaven izid, nato pa zelo poceni prejeli zadetek,« je povedal **Svit Sešlar**, ki je spet igral odlično.

Večji del tekme igrali izvrstno

Trener **Albert Riera** je navdušil z izjemno strategijo: »Žal mi je, da smo slabo začeli prvi polčas. Igralci Fiorentine so imeli navijače na svoji strani. Mi bi jih morali prisiliti, da bi trpeli, to nam uvodoma ni uspelo. Kasneje smo igrali izvrstno. Dobro smo se počutili na igrišču, fantje so na izjemni tekmi opravili veliko delo, odličnih 180 minut je za njimi. In to proti Fiorentini, ki je precej večji klub od našega. Zdaj razmišljamo o domači ligi, pokalu, sem pa zadovoljen s četrtfinalom. To je velika stvar za Celje, za državo. Če nam je to uspelo enkrat, zakaj tega ne bi ponovili?« Spet se je zapletel v besedni dvoboj, tokrat z domačim trenerjem **Raffaelloom Palladinom**: »Prvi polčas smo odigrali odlično. Imeli smo priložnosti, zato sem zadovoljen. V drugem polčasu so tekmeči pokazali svojo kakovost, tudi oni so imeli svoje priložnosti in dosegli zadetka. Takrat smo morali pokazati svojo

zrelost. Na koncu smo izpolnili cilj, kar nas veseli, tudi zato, ker je še ena italijanska ekipa v polfinalu evropskega tekmovanja.«

Danes finale pred finalom?

V 31. krogu 1. slovenske lige so najboljša štiri moštva osvojila po tri točke. Edini remi je bil v Ajdovščini (Primorje – Nafta 2 : 2). Na Obali (Koper – Bravo 1 : 0) je sodil Celjan Denis Halilović, drugi Celjan Metod Jurhar je ohranil nedotaknjeno mrežo, tretji Celjan Denis Popović je na zelenico pritekel v 71. minuti, 20 minut kasneje je zadel Damjan Bohar. V Stožicah (Olimpija – Domžale 2 : 0) gostje niso imeli strela v notranji okvir vrat. V Domžalah (Kalcer Radomlje – Celje 1 : 3) so bili gostje precej boljši, toda prvi del so dobili domačini. V 3. minuti nadaljevanja je zadel Jegor Prucev, nato je dva gola dodal Aljoša Matko. V Murski Soboti (Mura – Maribor 1 : 2) je vijoličaste rešil Finec Kai Meriluoto z goloma v 82. in 84. minuti. Do konca je preostalo še pet krogov, za Celje še sedem. Ob dveh tekmah manj je na četrtem mestu. Za Koprom zaostaja za točko, za Mariborom za pet, za Olimpijo 17. Branilec Celja Klemen Nemanič je izjavil, da njegova ekipa še ima teoretične možnosti za osvojitve naslova državnega prvaka, kar povsem drži. Zaostali tekmi bo igrala v Kopru in Mariboru. Cilj je zagotovitev evropskega tekmovanja. Do tega je možno priti tudi v pokalu NZS, polfinalni obračun z Olimpijo bo danes.

Foto: FB NK Celje

NK Celje v Firencah: Silva, Karničnik, Nemanič, Vuklišević, Nieto, Kvesić, Zabukovnik, Delaurier-Chaubet, Svetlin, Sešlar, Matko (od 90. Edmilson).

Začetna postava NK Celje v Firencah je bila ista kot na prvi tekmi v Celju.

LESTVICA 1. SNL						
OLIMPIJA	31	20	8	3	53:14	68
MARIBOR	30	16	8	6	53:27	56
KOPER	30	15	7	8	44:29	52
CELJE	29	15	6	8	57:41	51
BRAVO	31	12	10	9	44:41	46
PRIMORJE	31	9	9	13	36:52	36
MURA	31	9	6	16	34:42	33
KALCER	31	9	5	17	35:55	32
NAFTA	31	5	10	16	30:55	25
DOMŽALE	31	6	5	20	29:59	23

Mark Zabukovnik je odlično zaposlil Aljošo Matka.

Aljoša Matko je hladno-krvno matiral vratarja Fiorentine Davida de Geo.

Albert Riera je skušal potolažiti Žana Karničnika. Oba bosta ostala za vedno zapisana med junaki letošnje evropske zgodbe.

Konec tekme v Firencah, ko se je zdelo, da imajo nogometaši Celja dovolj moči še za vsaj pol ure igre.

CELJE

OLIMPIJA

ČETRTEK,
24. APRIL | 18.00

NEDELJA,
27. APRIL | 17.30

Vstopnice:
nk-celje.si in uradna
klubska trgovina.

STADION
Z'DEŽELE

Veliki Leini želji po igralskem napredku in izobraževanju

Najboljša košarkarica zapušča celjsko ekipo

Dijakinja 1. gimnazije v Celju Lea Bartelme bo svojo košarkarsko pot nadaljevala v ZDA. Postala bo igralka univerze Maryland. V dresu Celja je osvojila tri naslove v Jadranski ligi, pet lovorik v slovenskem pokalu in štiri naslove v državnem prvenstvu.

DEAN ŠUSTER

Včeraj je najbrž osvojila še petega v slovenski ligi.

Celje globoko v srcu

Lani je bila **Lea Bartelme** najkoristnejša igralka lige Waba. Kot kapetanka je slovensko reprezentanco do 18 let popeljala do naslova evropskih prvakinja leta 2023, ko je bila izbrana tudi v najboljšo peterko prvenstva: »Ko sem se pred šestimi leti pridružila celjskemu klubu,

sem sprejela eno svojih najboljših življenjskih odločitev. Vesela sem, da sem lahko delala v tako uspehov želim okolju ter s tako izjemnimi ljudmi. Pomagali so mi pri gradnji košarkarske poti in osebnosti. Celje je žarišče razvoja mladih igralk, mnogim se od tukaj odpre pot v svet. Ob pomoči kluba in ob mojem vsakdanjem trdem delu in odrekanju so se tudi meni odprla naslednja vrata. Menim, da sem pripravljena

na naslednji korak, zato sem se odločila, da sprejem ponudbo univerze Maryland. Celje bo za vedno ostalo globoko v mojem srcu.« Njena soigralka iz mlade in članske reprezentance Ajša Sivka še ne bo zaigrala v ženski razliki lige NBA. Na naboru si je njene usluge zagotovil Chicago Sky, ki pa ga je devetnajstletnica iz Slovenskih Konjic že predčasno obvestila, naj v naslednji sezoni še ne računa nanjo. Ajša se bo posvetila maturi, želi tudi nastopiti na evropskem prvenstvu.

Grgičeva pridiga za prebuditel

Najboljši ženski košarkarski ekipi pri nas sta včeraj v Celju odigrali tretjo tekmo

finala državnega prvenstva. Prvi obračun so varovanke trenerja Damirja Grgiča dobile z razliko 21 točk. Še za točko več so zaostajale na drugi tekmi v Kranju. To je bilo tik pred koncem prvega polčasa. Sledilo je glasno predavanje trenerja Damirja Grgiča, ki je povsem prebudil svoje varovanke. Te so družno poprijele v igri v obrambi in tretjo četrtino dobile s 25 : 11. Odločno igro so nadaljevale tudi v zadnji četrtini in v tretji minuti prvič prehitile nasprotnice. Prednost so do konca tekme še povešale in celo zanesljivo zmagale, s 74 : 67. Najboljša strelka tekme je bila s 23 točkami Thayná Silva. Po 14 točk sta dodali Lea Bartelme in Blaža Čeh.

Foto: Andraž Purg

Hopsi so imeli številčno in glasno podporo polzelskih navijačev. (Foto: Andraž Purg)

Polzelani spet prvoligaši

V finalu 2. slovenske lige za košarkarje sta se pomerili ekipi Hopsov s Polzele in Celja.

Prvi obračun na Polzeli so gostitelji dobili tesno, s 76 : 72. Zelo razpoloženi so bili Dino Murić s 25, Miha Vašl z 22 in Daniel Vujasinović s 15 točkami. Tudi pri gostih so izstopali trije košarkarji, in sicer Jan Rizman z 28, Marko Vranjković s 14 in Dejan Čigoja z 12 točkami. V tork sin trenerja Vladimirja Rizmana ni bil razpoložen v dvorani I. Osnovne šole. Kapetan Celja Jan Rizman je pregorel v preveliki želji – zadel je tri od šestnajstih metov iz igre. Marko Vranjković je dosegel 18 točk, Žiga Žepić pa 13. V vrstah zmagovalcev je Dino Murić dosegel 21 točk ter zbral še 13 skokov. Novi prvoligaši so po zmagi s 77 : 62 še Nik Ivančič, Nace Jošt (5 točk), Tin Nemec, Domen Mohar, Tim Dragan (14), Žiga Fifolt (12), Onyebuchi Peter Udefie, Martin Cizej 1, kapetan Miha Vašl (13), Daniel Vujasinović (8) in Filip Razdevšek (3). Vodil jih je trener **Sašo Mateničarski**: »Moja prva sezona v Sloveniji je bila obeležena z napovedjo večine, da smo absolutni favoriti za prvo mesto v drugi ligi. Zato je bilo delo zahtevno. Drugo tekmo proti Celju smo odigrali precej manj obremenjeno in zato kakovostnejše. Za prvo ligo potrebujemo tri kakovostne okrepitve.« Trener Celja **Vladimir Rizman** je storil vse, da bi svojo ekipo, ki je bila šesta v rednem delu, pripeljal v prvo ligo. Boljša je bila od tretje Bistrice in drugega Slovana: »Celje si zasluži košarkarskega prvoligaša. Manjka nam le en dober center in morda še organizator igre.«

DŠ

Stoklas podiral tudi v Celju

Kegljač Uroš Stoklas, ki je osvojil devet zlatih medalj na članskih svetovnih prvenstvih in svetovnih pokalih, je prvi svetovni rekord za vpis v Guinnessovo knjigo dosegel pred tremi leti. Tedaj je na kegljišču v Radljah kegljal 24 ur.

Pred časom se je odločil za še večji podvig. 9. aprila je na kegljišču v Slovenj Gradcu začel lov na nov rekord: 72-urno neprekinjeno kegljanje. Obiskal je 37 kegljišč v 37 slovenskih krajih in mestih. Opravil je 4.440 lučaje, dvignil 12,5 tone, pretekel 80 kilometrov po kegljaških stezah in prevozil 1.080 kilometrov po Sloveniji. V Celju se je ustavil v četrtek, 10. aprila, ob 6. uri. Dogodek je bil dobrodošel za Kegljaški klub Celje, ki ga vodi predsednik Gregor Rozoničnik. Bil je namreč privlačen za mlade, ki se bodo morda odločili za ta šport.

Celjski klub je bil ustanovljen leta 1973 in se je z zlatimi črkami vpisal v zgodovino slovenskega, jugoslovanskega in svetovnega kegljanja. Celjanke so bile enajstkrat zmagovalke svetovnega klubskega pokala. Na prvem tovrstnem tekmovanju na Dunaju leta 1989 so zmagale Tanja Gobec, Mira Grobelnik, Marika Kardinar, Metka Lesjak, Sonja Mikac, Biserka Petak, Jožica Šeško in Silva Razlag, ki je ostala zvesta zapisovalka mejnikov in uspehov. Dodala je, da je v celjsko žensko kegljanje leta 2019 usodno zarezala smrt Lada Gobca, ki ni bil zgolj trener, ampak še marsikaj drugega. Mira in Jožica sta še danes aktivni članici kluba, ki je v pravkar končani 2. državni ligi v vzhodni skupini osvojil tretje mesto. Razlagova je povezovala tokratno prireditev z upanjem, da se bo celjsko kegljanje vrnilo na stara pota uspehov.

DŠ

Uroša Stoklasa so v Celju spremljali in spodbujali ljubitelji kegljanja. Med njimi so bile organizatorka Mira Grobelnik, povezovalka Silva Razlag in najboljša mlada tekmovalka Tia Schatz. Prišel je tudi predsednik KK Celje Gregor Rozoničnik. (Foto: Matjaž Mazzini)

STROJI

PRODAM

GORENJE Muta z motorjem Acme in s priključki: strižna kosa 130 cm, rotacijski plug, snežna freza in deska za sneg, freza - mulčer 80 cm, železna kolesa, prodam v kompletu za 2.000 EUR. Telefon 031 624-437. 198

PNEVMATSKO dvoredno sejalnico Olt, za koruzo, malo rabljeno, ugodno prodam. Telefon 031 609-043. 191

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice, rjave, grahaste, črne, tik pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava. Prodaja tudi na Vranskem. Vzreja nesnic Tiboot, telefon (02) 582-1401. n

NAJVIŽA

narodnozabavna TV oddaja

V četrtek,
24. 4.,
ob 20. uri

Gadi

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Razcveta leto za letom
se cvetje,
glej, leto za letom
dozoreva nam sad,
narava spreminja se,
znova se vrača,
le človek nikdar se ne vrne
nazaj ...

V SPOMIN

Te dni bo minilo osem let od tvojega slovesa, naš dragi

BOŽO ROBIČ

(21. 4. 1956–26. 4. 2017)

Še vedno si sleherni dan v naših mislih ...
Hvala vsem, ki ga nosite v svojem spominu.

Vsi tvoji

199

KOKOŠI nesnice, jarkice, rjave, grahaste, črne in bele barve, pred nesnostjo, prodamo, pripelimo na dom. Telefon 070 545-481. p

ŠTIRI burske koze (Zgornje Polule, Celje) prodam. Telefon 040 466-512. 194

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice za zakol kupimo. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. p

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

OSTALO

PRODAM

BUKOVA drva, klana in razrezana na 33 cm oziroma po želji od 25 do 50 cm, prodam. Cena 85 EUR/meter. Možna je ugodna dostava. Več informacij po telefonu 041 800-849. p

DRVA, dolga, v hlohah ter kratko žagana, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. p

VOZ lojtnik (»gumiradel«), obračalnik Panonija za Gorenje Muta Univerzal, kovinsko kletko, 3 x 3 x 1 m, za zunanjo uporabo (za perutnino), in ogrodje za rastlinjak, 3 x 4 m, (plastične cevi), prodam. Telefon 041 571-473. 195

RAZNO

PODIRANJE nevarnih dreves, odvozi, freziranje zaraščenih površin. Telefon 070 711-680. GG KORO d. o. o., Cesta Kozjanskega oddaja 49, 3230 Šentjur. p

NUDIMO urejanje okolice, vzdrževanje objektov in izdelavo nadstreškov. Olga Jager s. p., Svetelka 11b, Dramlje, telefon 051 610-398. 175

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

V SPOMIN

22. aprila 2025
je minilo eno leto,
kar si nas zapustil,
dragi mož in zlati ati

FRIDO PLANINŠEK

iz Trnovelj

Vsem, ki ga obiskujete na grobu in mu prižigate sveče v spomin, iskrena hvala.

Žena Anica in vse tri hčerke z družino

196

8 BREZPLAČNIH ČESTITK

na RADIU CELJE ob
80-letnici Novega Tednika

ZA VSE NOVE NAROČNIKE

NAGRAJUJEMO ZVESTOBO

Med vsemi naročniki bomo izžrebali deset tistih, ki bodo prav tako prejeli osem čestitk in pozdravov na Radiu Celje.

03/422-51-71;
narcocine@nt-rc.si

Skupaj ustvarjamo
zgodbę že

80
LET

novi tednik

www.novitednik.si

Na Pag z Modrijani,
Radiem Celje in Relaxom

15. - 22. JUNIJ

7 x ALL INCLUSIVE
+ ANIMACIJSKI PROGRAM
+ PLESNA GLASBA

AVTOBUSNI PREVOZ
BREZPLAČNO

www.radiocelje.si

novi tednik

radio celje

REZERVACIJE:

Relax garancija za kakovost www.relax.si
PE CELJE: Stanetova 6, ☎ 03 428 83 20, PE CELJE – CITYCENTER ☎ 03 428 83 40

Pomladna razstava v Mozirskem gaju

»V Mozirskem gaju smo veseli, da obiskovalci razstavo zapuščajo s prijetnimi vtisi. Opažam, da so najbolj navdušeni nad raznobarvnimi tulipani, zelo radi si ogledajo tudi naše tematske vrtove,« pravi Maja Horvat.

Na pomladni razstavi največ občudujočih pogledov privablja tulipani.

Ponovno vabi v svoj cvetoč objem

Na letošnji pomladni razstavi v Mozirskem gaju občudujoče poglede obiskovalcev že nekaj dni približno 150 tisoč raznovrstnih tulipanov, prav tako narcise, muskariji, hijacinte, mačehe in drugo pomladno cvetje. Poseben čar dajejo parku tudi cvetoča drevesa in žuborenje številnih potočkov ter Savinje. Potem ko so lansko pomlad v parku zasadili nekoliko manj cvetja, je to pomlad ponovno zablestel v vsem svojem sijaju. Tudi letos pričakujejo več tisoč obiskovalcev iz vse Slovenije.

BARBARA FURMAN

Pomladna razstava v Mozirskem gaju je vsako leto drugačna, saj se narava z vsakim dnem, kaj šele z leti, spreminja. Čeprav so tulipani letos zacveteli prej kot običajno in jih bo med prvomajskimi prazniki manj, obiskovalce čaka kar nekaj novosti. Kakšnih?

Zeleni tunel

Po besedah Maje Horvat nasproti poročnega paviljona gradijo nov zeleni tunel. »Prav

tako prenavljamo zeliščni vrt. V kapelici svetega Valentina smo postavili na ogled razstavo »ljubenskih poti« in v parku čebelarstvo razstavo. Od 1. do 4. maja bodo obiskovalcem na voljo še dodatne dejavnosti, med drugim si bodo lahko ogledali manjšo razstavo želv. Če ne bo dežja, bo 3. maja na ogled razstava kulturnih avtomobilov Mustangov,« napoveduje Horvatova in dodaja, da so priprave na pomladno

V Mozirskem gaju ima svojo gredico tudi naša medijska hiša.

razstavo dolgotrajne, saj trajajo več mesecev.

Tulipane sadijo že novembra in od takrat pozorno ter ljubeče skrbijo zanje. Januarja in februarja v Mozirskem gaju začnejo saditi drugo pomladno cvetje ter urejati park. Ker je dela veliko, ekipa zaposlenih pridno zaviha rokave tudi takrat, ko je park nekaj mesecev zaprt.

Obisk pogojuje vreme

Mozirski gaj je že vrsto let priljubljena izletniška točka. Tradicionalno pomladno razstavo običajno obišče od 15 do 20 tisoč obiskovalcev, če je slabo vreme, seveda mnogo manj. Kot še pravi Horvatova, letos pričakujejo dober obisk, v minulih dneh so namreč gostili že veliko ljubiteljev cvetoče narave in verjamejo, da bodo do 5. maja mnogi še prišli. »V Mozirskem gaju smo veseli, da obiskovalci razstavo zapuščajo s prijetnimi vtisi. Opažam, da so najbolj navdušeni nad raznobarvnimi tulipani, zelo radi si ogledajo tudi naše tematske vrtove. Otroci obožujejo igrišče in Začarano vas, čeprav ta navdušuje tudi

odrasle. Radi se povzpnejo na razgledni stolp, zelo priljubljena sta tudi japonski vrt in mlin. Sicer pa Mozirski gaj skriva toliko čudovitih koticov, da zagotovo vsak najde nekaj zase,« še poudarja sogovornica.

Kaj se obeta do konca leta?

Medtem v Mozirskem gaju že snujejo načrte, kako obiskovalce privabiti v poletnih, jesenskih in zimskih mesecih. »Avgusta bomo postavili na ogled veliko razstavo eksotičnih živali in poletnega cvetja. Že zdaj lahko zatrdim, da bo tudi takrat vredno obiskati naš Mozirski gaj. Razlog za obisk boste imeli tudi septembra. Takrat bomo podobno kot leta prej pripravili razstavo buč in jesenskega cvetja. Ob tem želimo opozoriti tudi na tekmovanje za najtežjo bučo Slovenije, ki bo 20. septembra, letos že petnajsto leto zapored,« še napove Maja Horvat. Konec leta bodo v Mozirskem gaju pripravili Božično bajko Slovenije, sicer pa se bodo do takrat v tem okolju zvrstili še številni drugi dogodki.

Foto: Nik Jarh

Od trpljenja do prebujenja [Str. 20-21](#)

Mladostna zvedavost, uprta v preteklost [Str. 25](#)

Prispevata k lokalnemu kulturnemu utripu [Str. 23](#)

S specialistom klinične psihologije mag. Dragom Tacolom o izzivih staranja

»Starost lažje sprejmemo, če nanjo gledamo s hvaležnostjo«

Zrela leta in staranje prinašajo pomembna vprašanja in preizkušnje. V svoji knjigi *Dober dan, starost* jih na preprost in dostopen način osvetli mag. Drago Tacol, specialist klinične psihologije in kognitivno-vedenjski terapevt, ki je skoraj vso delovno dobo deloval v Psihiatrični bolnišnici Vojnik in ob delu redno pisal ter predaval o duševnem zdravju. Pravi, da lahko človek veliko naredi glede tega, kako sprejema svojo starost, kako bogati svoje življenje v starosti, kako to svoje življenjsko obdobje izpolnjuje s smislom in kako sprejema tisto, kar je težko sprejeti. Pri spoprijemanju s starostjo so mladim pomemben zgled prav starejši. »Za mlade je dobro, če starejši računajo na svojo prihodnost. Če mladi tega pri starejših ne vidijo, tudi sami nimajo pozitivnega odnosa do starosti in se bojijo staranja.«

TINA STRMČNIK

Sogovornik pojasnjuje, da vse tisto, kar zase naredimo v mlajših in zrelih letih, prenesemo tudi v najbolj pozno obdobje svojega življenja. Gre za to, kako oblikujemo svoj značaj, svoj sistem vrednot, pozitiven odnos do življenja – vse to se učimo že v mladosti. V mladosti in zreli dobi se tudi izpopolnjujemo v svojem odnosu do starejših. Ob njih se v medgeneracijskem sožitju učimo tudi, kako sprejemati starost. »Sam sem se o starosti veliko naučil od svojih bližnjih, od staršev, starih staršev, staršev svoje žene. Vsak dan opazujem sosede, ki so starejši od 90 let, kako delajo na vrtu ter kako se veselijo življenja,« je povedal.

Številni se starosti bojijo, saj da prinaša številne nevšečnosti. Naslov vaše knjige *Dober dan, starost* pa je kar nekako optimističen.

Res je. V knjigi so zbrani prispevki, ki so v letih 2022 in 2023 izhajali v reviji Ognjišče. Knjigo smo poimenovali po enem od teh pri-

spevkov, ki sem mu dal naslov *Dober dan, starost*. Ta prispevek opisuje pozitiven, optimističen odnos do starosti, nek svetel pogled naprej, navduševanje nad tem, kar starost prinaša pozitivnega. A tudi sprejemanje vsega tistega, kar ni zaželeno, a pride v tem obdobju življenja.

Kako to, da ste se lotili pisanja kolumn na to temo?

Kot psihologa me je k pisanju za rubriko *Starost in staranje* povabilo uredništvo omenjene revije. To je bil zame, ki sem prav tako že zakoračil v leta starosti, izziv. Tako sem tudi sam bolj prisotno spremljal svoje spreminjanje in svoja leta. To je bila zame dobra priprava na poznejše obdobje. Pred mano sta o tej tematiki med drugim pisala psiholog Bogdan Žorž in antropolog Jože Ramovš. Sam sem skušal starost osvetliti z najrazličnejših vidikov. Čim bolj sem želel osvetliti pomembna vprašanja, dileme, izzive, težave, a tudi pozitivne plati in sadove, ki jih prinaša starost.

Poglavje za poglavjem sem nizal zgodbe in opise, značilnosti staranja in starosti.

Imamo ljudje veliko vpliva na to, kako bomo preživeli jesen življenja? Se tega dovolj zavedamo?

Človek je edino živo bitje, ki lahko vpliva na to, kako se bo staral. Seveda se v organizmu dogajajo biološke spremembe, tudi bolezni, na katere morda nimamo vpliva. V številnih pogledih pa lahko človek veliko naredi glede tega, kako sprejema svojo starost, kako bogati svoje življenje v starosti, kako starost izpolnjuje s smislom in kako sprejema tisto, kar je težko sprejeti – različne preizkušnje, izgube, bolezni, osamljenost. Pomembno je tudi, kako sprejema soočanje s pričakovanim koncem svojega življenja.

»Strah pred starostjo vsekakor vpliva na to, da razmišljanje o staranju odpravimo na rob in da imamo negativen odnos do starosti, da imamo predsodke, starizme.«

V knjigi ugotavljate, da se vsak človek stara na svoj način.

Drži, ni enega odgovora na to, kaj so glavne značilnosti staranja ali kako človek doživlja starost. V resnici jo le v nekem delu dojemamo na enak način, gre za to, da se soočamo s procesi nazadovanja in propadanja. Soočamo se z bivanjskimi vprašanji, s katerimi se prej nismo. A vsakdo ima lahko svoj pogled na ta

»Nekaterim se je težko posloviti od poklicne vloge, ki je morda s sabo prinašala vplivnost, moč, uspeh ... Nekateri pretirano iščejo nadomestila za vse to in se ne morejo posvetiti tistemu, kar je v starosti morda bolj pomembno kot to, da se izkažemo, da smo produktivni, uspešni.«

bivanjska vprašanja, na vse to, kar mu leta prinašajo. V tem je človek čisto svoboden in tudi svojstven. Življenje vsakemu posamezniku prinaša zelo različne okoliščine, tudi zato za nikogar ne moremo vnaprej reči, da je dobro pripravljen na svojo starost ali da je njegova starost lepa. Življenje se spreminja – so lepša, a tudi težja obdobja. Treba je biti pripravljen na to in odgovoriti na dane okoliščine. Vsak se torej stara na svoj način.

Je naša družba zelo obremenjena s predsodki o starejših?

Vse sodobne zahodne družbe so precej obremenjene z vprašanjem staranja, s predsodki in z negativnim odnosom do staranja. Eden od vzrokov za to so značilnosti sodobnega življenja, ki poudarjajo vrednost mladosti, moči, lepote, uspeha. V današnji družbi povečujemo mladost ali odraslo, zrelo, plodovito dobo človeka. Starosti se večinoma bojimo in jo zaradi tega pogosto odpravimo na obrobje. Bojimo se vsega negativnega, kar večkrat enačimo s starostjo, a ni nujno, da je tako temno, kot je v naših predstavah.

Sploh na področju trga dela se verjetno pojavlja splošno prepričanje, da starejši niso kos različnim zahtevam gospodarstva ...

Eden od predsodkov je, da se starejši ne morejo več učiti, prilagajati novostim, spremembam, da niso primerni za napredovanje na delovnih mestih, da ne morejo več prispevati k uspehu podjetja. Pričakovano je, da bodo pri neki starosti za vedno odšli v pokoj, čeprav bi lahko še veliko pomagali s svojimi izkušnjami, znanji, modrostjo. Vzrok za omenjene predsodke je, da se v gospodarstvu pričakuje velika produktivnost. Prav bi bilo, da bi dali starejšim priložnost, da bi prispevali na področjih, kjer imajo bogate izkušnje.

Odhod v pokoj je verjetno pomembna prelomnica. Po eni strani se veselimo, da ne bomo imeli več službenih obveznosti, po drugi strani morda pride do izgube občutka koristnosti, kajne?

Dobro je, če se človek pripravi na starost in že vnaprej predvideva, čemu vse bo takrat namenil svoje ustvarjalne moči. Dobro je, da razmisli, kje vse bo še iskal smisel in zadovoljstvo v življenju. Veliko ljudi zna po upokojitvi najti različne dejavnosti. Nekateri se zaposlijo kot prostovoljci, nekateri v manjšem obsegu še delujejo profesionalno. Mnogi se vključujejo v različne procese učenja ali izobraževanja na univerzah za tretje življenjsko obdobje ali v društvih. Veliko ljudi čuti potrebo, da bi bili dejavni, ustvarjalni, koristni, da bi naredili nekaj dobrega zase in za druge. Seveda tudi tukaj velja, da upokojitev vsak doživlja različno. Nekateri jo doživljajo zelo tragično, ne morejo se sprijazniti s tem, da niso več tako koristni in pomembni.

Pravite, da negativna stališča do starosti verjetno izvirajo tudi iz strahu glede tega, kako naj kot družba poskrbimo za stare.

Tako je. Mlajše generacije, ki se v zahodnih družbah soočajo z naraščanjem števila starejših, se zaradi tega čutijo ogrožene. Nekateri govorijo o sivem cunamiju, torej da tako veliko starejših ogroža razvoj in uspešnost družb ter vse tisto lepo, kar pričakujemo od mladosti in odrasle dobe. Gre za prepričanja, da starostniki obremenjujejo zdravstveni sistem, pokojninsko blagajno in povečujejo zahteve na področju skrbi za obnemogle. Naša družba sicer na deklarativni ravni starostnikom posveča veliko pozornosti. Odločevalci sprejemajo zakone o dolgotrajni oskrbi, veliko je govora o tem, kako na materialnem in kadrovskem področju poskrbeti za starostnike ... V praksi pa lahko zaznamo tudi precej bojazni glede naraščanja števila starejših. Starost prinaša dodatne zdravstvene obremenitve, med drugim se bojimo, kako bo z naraščanjem dementskih oseb v družbi.

V preteklosti so starejši jesen življenja preživljali doma, s pomočjo razširjene dru-

žine. So imeli tudi večjo veljavo v družbi nasploh?

Tradicija je mlajšim včasih narekovala skrb za starostnike. Način življenja je bil tak, da so mladi ostajali doma ali blizu doma in so prevzemali skrb ter odgovornost za starejše. Danes se mladi odselijo, nekateri tudi v druge države. Starejši ostajajo sami in so velikokrat prepuščeni ustanovam. Poleg tega je v naši družbi manj rojstev, manjša se prirastek, zaradi česar je prav tako manj možnosti, da bi družine same poskrbele za starejše.

Razpad tradicionalne družine, razseljevanje mladih – vse to vpliva tudi na to, da so starejši že takrat, ko so še pri močeh, bolj osamljeni in manj povezani s svojimi mladimi. Način družinskega življenja se je spremenil tudi tako, da se mladi manj opirajo na vsa znanja, izkušnje, zgled in vrednote, vzgojne vplive, ki jim jih lahko posredujejo starejši. Včasih so starejši mlade učili, kako naj živijo, in so nanje prenašali svoje znanje in izkušnje. Zaradi dostopnosti informacij, izobraževanja in učenja imajo starejši v naši družbi danes manjšo vlogo. Tudi zato so pogosto odrinjeni na rob. Tudi zato v družbi poudarjamo pomen medgeneracijskega sodelovanja na vseh ravneh, v družini, šoli, društvih in različnih skupnostih.

Omenili ste osamljenost starejših. Je dobra socialna vključenost na starost rezultat našega dejavnega življenja v aktivnejših letih?

Pri vsakem človeku se pokaže, kako koristno je, da vlaga v socialne odnose, ko je še mlajši. Da tke dobre socialne vezi v sorodstvu, soseski, da ohranja stike s svojimi sodelavci in z nekdanjimi sodelavci. Mnogi starejši imajo zelo bogate stike – skoraj nimajo dovolj časa, da bi se družili z vsemi. Tisti, ki so bili v aktivnih letih bolj odmaknjeni, na starost bolj obtičijo v osami. A splošnega pravila ni. Posameznik je odgovoren, da se odpira do drugih. Širša družba in vsak od nas pa smo odgovorni, da smo pozorni na bližnje v svoji okolici in da se skušamo približati tistim, ki se umikajo v osamo in ne najdejo načina, da bi se vključevali. Pomagamo jim lahko, da se vključijo v kakšno društvo, da najdejo družbo.

Odgovor na izzive osamljenosti je tudi spodbujanje medgeneracijskih dejavnosti, kajne?

Medgeneracijsko sodelovanje je dobrodošlo na vseh ravneh. Najprej v družini. Vzgoja za življenje v skupnosti, za življenje v odrasli dobi in starosti se začne v družini. Povezovanje različnih generacij v družini je zelo pomembno. Da starši otroke spodbujajo, da se družijo s starimi starši in prastarimi starši, da so skupaj z njimi, da se pogovarjajo, da jim prisluhnejo. Da so do njih prijazni, vljudni, da naredijo kaj dobrega zanje. Pomembno je tudi obratno, da starejši iščejo stik z otroki in vnuki. To negovanje medgeneracijskega druženja se nadaljuje v šoli. Ponekod organizirajo srečanja, kjer starejši učencem pripovedujejo zgodbe iz starih časov, mladi pa zanje pripravijo nastop. Tudi tu pride do povezovanja s pomočjo prijaznega druženja. Tovrstno povezovanje je pomembno še v društvih, različnih organizacijah, delovnih kolektivih. Starejši lahko prispevajo svoje izkušnje, svoja spoznanja in svojo modrost.

Starost prinaša tudi zdravstvene izzive. Verjetno so stiske še večje zaradi pomanjkanja zdravnikov, dolgih čakalnih vrstah in drugih težav našega zdravstvenega sistema?

Nekateri starejši menijo, da za njihovo zdravje zaradi slabih razmer v zdravstvenem

»Pomembne naloge v starosti so, da se nenehno izpopolnjujemo, učimo, sploh na tistih področjih, za katera prej morda nismo imeli možnosti ali časa. Mnogi se začnejo učiti tuje jezike ali igranja glasbila. Usvajanje novih znanj ni pomembno le za občutek ustvarjalnosti in živosti, ampak tudi za to, da ohranjamo zdrave možgane.«

Knjigo *Dober dan, starost* je pred dnevi predstavil v Ljubljani in Šentjurju. To delo je opremljeno s slikami njegove pokojne tače, slikarke Darinke Pavletič Lorenčak, ki je bila častna občanka Mestne občine Celje.

sistemu ni dovolj poskrbljeno. Tudi ugledni zdravniki in zdravstveno osebje včasih opozarjajo na to. Problem so tudi razpoložljive moči. Če bo število demenčnih oseb naraščalo, bo težko vsem nuditi kakovostno oskrbo. Veliko vprašanje je, kako bo pristojnim uspelo uresničiti vse to, kar predvideva Zakon o dolgotrajni oskrbi. Srečujemo se tudi s pomembnimi vprašanji o oskrbi starejših v njihovem najbolj poznem obdobju – ko se soočajo z najbolj hudimi obolenji, s pripravo na smrt ali z obdobjem umiranja. Takrat je treba zagotoviti veliko pomoči za lajšanje trpljenja in stisk, da lahko ohranjamo življenje do njegovega naravnega konca.

V družbi imamo predsodke tudi na tem področju, na primer da starejši zaradi svojih potreb na področju zdravstva obremenjujejo družbo. Ali da starejšim po nekem letu neke preiskave ne pripadajo. Mnogi starejši, ki čutijo takšne vplive, zato ne iščejo medicinske pomoči, se umaknejo ... To seveda ni dobro. Zaželeno bi bilo, da bi bila starejšim nudena pomoč na vseh področjih zdravstva in oskrbe, v vseh obdobjih do konca življenja.

Vsi vemo, da se bomo postarali. Znamo starost sprejeti kot naravni del življenja?

Verjetno nikomur ni lahko sprejeti starosti, posebej ne vsega, kar prinaša. V starosti vedno bolj gledamo proti svojemu koncu in to vsi težko sprejmemo. Verjetno smo za sprejemanje tega različno osebno, duhovno in vrednotno opremljeni. Najbolj bistveno je, da uspe posameznik najti smisel v sleherni življenjski situaciji. Takrat ko je še pri močeh tako, da ustvarjalno deluje, se loteva česa novega, da goji prijazne ljubeče odnose, da naredi kaj dobrega za druge. Ko se sooči z boleznijo, s hudo izgubo ali z drugo obliko trpljenja ali ko se njegovo življenje izteka, lahko najde smisel tako, da do tega zavzame ustrezno sprejemajoče stališče. Da je to dano vsakemu človeku, nas poučuje logoterapija, ki se posveča zdravljenju s pomočjo smisla. Gre za to, da lahko človek najde smisel v vsaki življenjski situaciji, tudi v najtežji, in sicer tako da sprejme ustrezen odnos do tega, kar doživlja hudega. Nekateri ugledni psihologi in znanstveniki pravijo, da je priprava na smrt ena od najpomembnejših bivanjskih nalog v starosti. Posameznik, ki čuti, da se njegovo življenje izteka, lahko vidi smisel v tem, da je glede spoprijemanja z minevanjem zgled svojim naslednikom. Za nekatere je največji uspeh, da se človek dobro pripravi na tisto najtežje, kar ga čaka.

V knjigi pišete tudi o tem, kako se lažje spoprijeti s staranjem.

Starost vsekakor lažje sprejmemo, če najo gledamo s hvaležnostjo. Tudi ko čutimo otekanje let, nam hvaležnost do vsega tistega, kar smo v življenju že ustvarili, pomaga

do tega, da smo bolj zadovoljni, prijaznjeni in optimistični. Hvaležni smo lahko za vse, kar je že za nami, kar je varno spravljeno v zakladnici življenja. Hvaležni smo lahko, da smo dočakali starost, saj ni dano vsakemu, da bi jo dočakal. Hvaležni smo lahko za vse, kar smo dobrega naredili in kar ostaja zapisano v naši osebni preteklosti. Hvaležni smo lahko tudi za vse tisto, kar je še pred nami. V svojem družinskem okolju in širše sem srečal ljudi, ki so bili hvaležni za vsak nov dan vse do konca svojega življenja.

Poudarjate, da je starost tudi bogastvo. Ponuja vpogled v to, kaj smo lepega naredili in ustvarili.

Starost prinaša izpolnitev življenja. Če jo dočakamo, smo lahko hvaležni, veseli, veselimo se dobrega, kar je za nami. Veselimo se lahko tega, da imamo možnosti za zorenje. Če se potrudimo, lahko zorimo v modrosti, to namreč ne pride samo po sebi. Še posebej dragoceno je, če imamo vnuke ali celo pravnuke. To je posebna radost, ki nam ne bi bila dana, če ne bi doživeli starosti. Meni se je pred nekaj dnevi rodil peti vnuk in to, kar mi je bilo dano v moji starosti, je res pravo bogastvo doživljanja. V starosti lahko, kot pravi psihologinja Elisabeth Lukas, doživimo končno izpolnitev svojega življenja. Vse življenje se značajsko izpopolnjujemo, v starosti pa najbolj izpolnimo svoj značaj, svojo življenjsko podobo, to, kar smo v svojem bistvu. Takrat se lahko izpolni vse, kar se lahko, če si tudi prizadevamo za to. Da na vseh področjih svojega življenja, posebej na vrednotnem in duhovnem področju, dozorimo in se poglobimo.

»Mnogi strokovnjaki opozarjajo, da so starejše generacije preveč popustljive, da se premalo same postavijo za svoje pravice. Poudarjajo, da lahko mladi starejše cenijo le takrat, ko starejši sami kažejo samozavest, prodornost, pričakovanja in pred seboj vidijo svojo prihodnost.«

V sodobnem času preveč poudarjamo zunanji vidik staranja – kakovostno staranje, uspešno delovanje, dejavnost, vse, kar bi nas lahko ohranjalo takšne, kot smo bili prej. Večinoma ne želimo biti stari, a želimo dolgo živeti. V starosti je pričakovan in nujen umik v notranjost. Starost je duhovna pot, zorenje naših vrednot, značaja, globljega pogleda na življenje, tudi transcendentnega.

Foto: Nik Jarh

Drago Tacol je v pokoju sedem let, dejaven je na različnih področjih. Kot pravi, mu čas prehitro teče, saj ga zanima veliko stvari. Veliko časa posveča pisanju o različnih temah s področja psihologije. Občasno predava o psiholoških vsebinah, ki so v pomoč pri različnih življenjskih vprašanjih in psihičnih težavah. Rad se posveča svojemu domu, svoji ženi in svojim vnukom. Zelo rad bere knjige, prepeva v pevskem zboru in preživlja čas v naravi.

Zrečanka mag. Lili Knafelc se je z roba smrti vrnila v novo življenje

»Tvoje življenje je uspešno, kolikor je razširjena tvoja zavest,« poudarja Lili.

zen me je sicer popeljala do roba življenja, saj sem doživela obsmrtno izkušnjo. Ta močna izkušnja je presegla vse, kar sem si kdajkoli lahko predstavljala. Medtem ko se je telo osvobajalo od močne bolečine, sem se osvobodila vseh omejitev. Telesa sploh nisem več čutila, a sem bila bolj živa kot kdajkoli prej. Bila sem čista zavest – svobodna, lahkotna, prežeta z neskončno brezpogojno ljubeznijo. Povsem brez strahu, sodbe in trpljenja,« pripoveduje Lili rahločutno in počasi.

Pri obsmrtni izkušnji je, kot še pravi, čutila močno povezanost z vsem. »Dojela sem, da sem mnogo več, kot sem si kdaj dovolila verjeti. Da sem svetloba, da sem ljubezen. Da nikoli nisem bila ločena od izvora. In v tem razširjenem stanju zavesti sem začutila, da imam izbiro. Dojela sem, da lahko ostanem ali se vrnem v življenje. Ko sem pomislila na svojo družino, na svoji majhni hčerki, na neuresničeno življenje in svojo resnico, ki

»Ko danes gledam nazaj, jasno vidim, zakaj sem tako hudo zbolela. Moje telo je bilo zadnji glasnik, ki je poskušal pritegniti mojo pozornost. Leta in leta sem živela odrezana od sebe, saj sem izpolnjevala pričakovanja drugih in hkrati pozabljala nase.«

še ni bila zares izživeta, sem vedela, da se želim vrniti.«

Prebujena v novo življenje

Njena pot do ozdravitve je bila naporna in zahtevna, vendar je bila njeno dožemanje življenja po tej izkušnji spremenjeno. Poleg blagodejnega miru je čutila neomajno zaupanje in predvsem ljubezen, ki ni bila več odvisna od zunanjih okoliščin. Kot pravi, je začela živeti od znotraj navzven. Hudo bolezen ji je uspelo premagati. Od tega je minilo že približno osem let.

Pred kratkim se je v njej prebudila zamisel, da bi svojo osebno izkušnjo delila s svetom. Zato je napisala knjigo Prebujena

Pravi, da veliko časa preživi v naravi. To svetuje tudi vsem nam.

v novo življenje. Njen knjižni prvenec med bralci prestreza ganljive in hvaležne odzive. Priznava, da se je pri odločanju za pisanje knjige obotavljala. »Ni bili preprosto sprejeti odločitve o pisanju knjige, v kateri bi odstrla pogled v najgloblja poglavja svojega življenja. Bala sem se, da se bom kot osebnost preveč razgalila, in se spraševala, ali me bodo ljudje razumeli,« opisuje svoje takratne dvome. A je kmalu začutila nekaj močnejšega od strahu, prisluhnila je glasu srca, ki jo je opogumljal k pisanju. »Če knjige ne bi napisala, bi zamolčala darilo, ki mi je bilo dano skozi bolezensko preizkušnjo. Če bo moja knjiga vsaj v enem od bralcev prižgala iskrico upanja in mu vlila pogum, da se bo takrat, ko bo obupoval, odločil za življenje, potem je vredno,« je poudarila.

Od trpljenja do prebujenja

»Spoznala sem, da v resnici ni bolezen tista, ki nas uničuje, temveč strah. Strah je tisti, ki zapre srce, zamegli zavest in telesu odvzame moč za zdravljenje. Zato se ne smemo bojevati proti bolezni, ampak se moramo osvoboditi strahu pred njo,« poudarja Lili Knafelc, žena in mama dveh hčera, magistrica pedagoških znanosti z večletnimi izkušnjami na področju psihologije in pedagoškega dela. Zadnja leta se temeljito in poglobljeno posveča nevroznanosti. Ko je pred leti zbolela zaradi raka jajčnikov in je njena bolezen zelo napredovala, so ji zdravniki povedali, da zanjo ni rešitve in da bo umrla. Dvignili so roke, a ona jih ni. Prav nasprotno, saj pravi, da jo je obsmrtna izkušnja prebudila v novo življenje. Razvila je svojo metodo, s katero pomaga ljudem do celostnega zdravlja in osebne preobrazbe. Letošnjo pomlad je luč sveta ugledal njen knjižni prvenec Prebujena v novo življenje.

BARBARA FURMAN

Srečali sva se v času njenega žalovanja, saj je pred nekaj meseci izgubila mamo. Pravi, da je bila ob njej, ko je preminula. »Mojo mami je smrt njenega brata tako čustveno potrla, da se ji je ustavilo srce. Izguba mame me je nežno povabila, naj še bolj odprem svoje srce – ne le za bolečino, ampak tudi za ljubezen. Bila je moj steber ljubezni, moja učiteljica in resnična prijateljica. Ko je odšla, sem najprej začutila praznino, ki je bila skoraj neznosna. A s pomočjo te praznine sem začela odkrivati, da njena ljubezen ni izginila. Trenutno je v središču moje srčne pozornosti učenje, kako še bolj zaupati življenju,« je povedala na začetku najinega pogovora.

Bolezen kot buditka

Odraščala je v krajih na Zreškem, v tradicionalnem okolju, v katerem je bilo najbolj

pomembno, da se človek zna prilagajati drugim, da si priden in odgovoren. Družina jo je, kot pravi, učila, da mora biti skromna in naj ne govori o svojih občutkih ter naj ne izstopa iz povprečja. Zato je bila vedno pozorna na potrebe in pričakovanja drugih.

»Strah je starodavni odziv telesa na nevarnost, obup pride, ko izgubimo stik s svojo notranjo svetlobo. A prav v teh trenutkih imamo največjo priložnost, da se zavestno odločimo za vrnitev k sebi.«

Verjela je, da je vrednost človeka odvisna od tega, koliko naredi za druge. A globoko v sebi je že takrat občutila, da mora obstajati nekaj več.

»Ko danes gledam nazaj, jasno vidim, zakaj sem tako hudo zbolela. Moje telo je bilo zadnji glasnik, ki je poskušal pritegniti mojo

pozornost, saj nisem prisluhnila klicem svoje duše. Leta in leta sem živela odrezana od sebe. Izpolnjevala sem pričakovanja drugih in bila močna za vse okoli sebe, ob tem pa sem pozabljala nase. Potlačila sem svoje občutke, najbolj svojo ranljivost. Bila sem mojstrica preživetja, a brez resničnega stika s sabo,« se spominja življenja, v katerem se je razdajala za druge in nase povsem pozabila.

Dojela je, da bolezen ni prišla, da bi jo uničila. »Huda diagnoza je prišla kot buditka. Močno je zazvonila. Kot bi mi govorila: »Zbudi se, Lili, spomni se, kdo si.« Šele bolezen me je prisilila, da sem se ustavila. Da sem začela poslušati svoje srce in se prvič v življenju vprašala, kaj čutim, kaj si zares želim in kaj me osrečuje. Naposled sem začela postavljati sebe na prvo mesto. Ne iz sebičnosti, ampak iz ljubezni,« poudari.

Obsmrtna izkušnja

Zdravniki so ji pred leti diagnosticirali raka jajčnikov. Ker je bila bolezen razširjena po celem trebuhu, so ji rekli, da ima zelo majhne možnosti za preživetje. Kljub temu je globoko v sebi občutila mir, pravi: »Ne znam pojasniti, vendar je moje srce vedelo, da ni konec. Bole-

Iz najgloblje ranljivosti

Knjigo je pisala z ljubeznijo in željo, da bi bralci ob branju spoznali, da je v življenju vedno mogoče začeti na novo. »Prav tako želim sporočiti, da nikoli nismo sami in da nas življenje vedno podpira. Vesela sem vsakega odziva. Ljudje mi pišejo, da so v moji zgodbi našli del sebe. Da so ob branju začutili upanje, da v svojih osebnih bojih niso sami. Da so dobili pogum in prebudili svojo notranjo moč. Nekateri so mi povedali, da so po dolgem času spet jokali in da so ob tem začutili olajšanje. Ob takšnih besedah me preplavita hvaležnosti in ponižnost. Odzivi ljudi so zame darilo. Knjiga je nastajala iz moje najgloblje ranljivo-

»Obsmrtna izkušnja je presegla vse, kar sem si kdajkoli lahko predstavljala. Medtem ko se je telo osvobajalo od močne bolečine, sem se osvobodila vseh omejitev. Telesa sploh nisem več čutila, a sem bila bolj živa kot kdajkoli prej, prežeta z neskončno brezpogojno ljubeznijo.«

sti, pravzaprav iz resnice, ki je dolgo časa tiho čakala, da bo obelodanjena. Nisem si mogla predstavljati, da bo dosegla srca ljudi na tako globok način,« poudari s hvaležnostjo. Kot še pravi, knjiga Prebujena v novo življenje ni le zgodba o bolezni in ozdravitvi, ampak je zgodba o vrnitvi k samemu sebi. »Ko mi kdo sporoči, da je začel verjeti vase, da si je upal narediti korak k sebi, vem, da sem izbrala pravo poslanstvo. Ko govorimo iz resnice svojega srca, odpremo prostor tudi za resnico v drugih,« je prepričana sogovornica.

Temelj novega življenja

Ko je njeno življenje viselo na nitki, je odložila vse maske, vsa bremena in v tišini onkraj strahu našla sebe – čisto, ranljivo in svetlo bitje, ki je vredno že zato, ker obstaja. »Zdaj si upam biti čutna in svobodna. Ne živim več iz potrebe, da bi bila sprejeta, ampak iz veselja do življenja. Zdaj vem, da ljubezen ni nekaj, kar najdeš zunaj sebe, ampak v sebi. Vem, da sem ljubezen. Vsak do nas je. To zavedanje je postalo temelj mojega novega življenja. V tem sem prepoznala neusahljivo moč.« Ob tem se spomni, kako je leta moč iskala zunaj sebe. Težila je k popolnosti tako pri delu v službi kot doma v družini. Vedno je imela občutek, da mora delati še več in še bolje. Zato se je vrtela v začaranem krogu psihičnega in fizičnega izčrpanja. Prepričana je, da je zato zbolela. »Moč za spremembo je bila ves čas v meni, vendar je nisem prepoznala. Večina ljudi se svoje notranje moči ne zaveda. To me ne čudi, saj smo vzgojeni, da si moramo lastno vrednost izboriti. Mislimo, da našo vrednost določajo naši uspehi in mnenja

drugih ljudi. Učijo nas, kako ustreči drugim, in ne, kako poslušati sebe. Tako začnemo verjeti, da se moramo nenehno dokazovati, da smo vredni ljubezni in sprejetosti,« še poudari in doda, da tako izgubimo stik s tistim tihim, a vztrajnim glasom v sebi, ki nam ves čas šepeta, da smo dovolj, da smo ljubezen. Vprašanje je, ali ga slišimo.

Kako do notranje moči?

Vprašam jo, kako prebuditi svojo notranjo moč. Pove mi, da je najbolj pomembno, da smo iskreni do sebe in da prisluhnemo svojim občutkom in potrebam, svoji duši brez obsojanja. »Pomembno je tudi, da prenehamo iskati potrditve pri drugih ljudeh in da začnemo živeti zvesto svoji resnici. Vsakič, ko izberemo sebe – svoj mir, svoje srce – krepiamo svojo notranjo moč. Ozavestimo jo, ko se spomnimo, da smo vedno bili celoviti in ljubljeni.« Kot še pravi, je povsem naravno, da nas prevzmeta strah in obup, ko bodisi hudo zbolimo bodisi se soočimo z drugimi stresnimi izzivi. »Strah je naravni odziv telesa na nevarnost, obup se pojavi, ko izgubimo stik s svojo notranjo svetlobo. A prav v teh trenutkih imamo največjo priložnost, da ne podležemo toku obupa in nemoči, ampak se zavestno odločimo za vrnitev k sebi. Do tega dragocenega spoznanja me je pripeljala prav moja bolezen.« Spoznala je tudi, da ni bolezen tista, ki nas uničuje, temveč strah. »Strah je tisti, ki zapre srce, zamegli zavest in telesu odvzame moč za zdravljenje. Zato se ne smemo bojevati proti bolezni, ampak se moramo osvoboditi strahu pred njo.«

Brez upora

Stresnim življenjskim okoliščinam se je po mnenju sogovornice nesmiselno upirati. Priporoča, da jih najprej nežno sprejememo kot del trenutne izkušnje in opazujemo kot oblake na nebu, ki prihajajo in odhajajo, a

»Ni bilo preprosto sprejeti odločitve o pisanju knjige. Bala sem se, da se bom kot osebnost preveč razgalila.«

tista veličastna in prostrana modrina neba, ki je naša prava narava, nikoli ne izgine. »Močnejši smo, kot si večina ljudi dovoli priznati. Da bi zaživelih lahkotno in radostno, se moramo povezati s svojo dušo in svojim srcem – s to globino v sebi, ki je ne moreta omajati nobena huda bolezenska diagnoza in noben še tako pretresljiv dogodek. Živeti v resnici pomeni poslušati sebe, slediti občutkom, ki nas peljejo v širitev, ljubezen, poživljajoče življenje. Zato je pomembno, da se vsak dan znova odločamo zase, za svojo resnico ne glede na strahove, omejitve ali pričakovanja drugih,« nas opogumlja Lili, mama dveh mladoletnih hčera.

»Ko zaupaš, se življenje razcveti,« je prepričana.

Večina ljudi se svoje notranje moči ne zaveda, saj smo vzgojeni, da si moramo lastno vrednost izboriti. Mislimo, da našo vrednost določajo naši uspehi in mnenja drugih ljudi. Učijo nas, kako ustreči drugim, in ne, kako poslušati sebe.«

Kako vzgaja hčerki?

Tisti, ki Lili poznajo, pravijo, da živi v skladu z vsem, kar govori. Svoja spoznanja med drugim uporablja pri vzgoji obeh hčera. »Z morem si najbolj želiva, da bi čutili, da sta popolni takšni, kot sta. Da jima ni treba nikomur ničesar dokazovati. Da sta vredni ljubezni že samo zato, ker obstajata. Učiva ju, kako naj poslušata svoje občutke in srce. Ne želiva ju oblikovati po pričakovanjih družbe, temveč ju spodbujava, da ohranita stik s svojo notranjo svetlobo. Da si upata izraziti, kar čutita, in da zmoreta biti iskreni do sebe.«

Po njenem mnenju je pri vzgoji najbolj pomembno, da otroku pomagamo graditi zaupanje vase in razpirati krila poguma. Le tako lahko sledi svoji življenjski poti v lahkotnosti, radosti in ljubezni. »Najinima hčerkama zato želiva privzgojiti zavedanje, da imata pravi dom v sebi. To je tisto varno zatočišče, v katerega se bosta lahko zatekli v težkih življenjskih preizkušnjah.«

Razvila metodo

Lili je po izobrazbi magistrica pedagoških znanosti, svoje znanje nadgrajuje na področju nevroznanosti in raziskovanja zavesti. »Vse nakopičeno znanje, ki sem ga povezala z lastno izkušnjo preobrazbe, me je vodilo k temu, da sem razvila svojo Nevro Metodo. Gre za celosten pristop, ki združuje um, telo in zavest ter se osredotoča na preoblikovanje miselnih vzorcev, s katerimi lahko dosežemo širše razumevanje svojih življenjskih izzivov. S pomočjo Schumannove frekvence postopoma spreminjamo podzavestni program, kar vodi v ustvarjanje želenih sprememb na fizični, čustveni, duhovni in mentalni ravni. Tako spro-

stimo notranje napetosti, strahove, omejujoča prepričanja in medgeneracijske vzorce, ki nas omejujejo na poti k zdravju, notranjemu miru in resničnemu izražanju sebe,« pojasni Lili, ki to inovativno terapevtsko orodje priporoča vsem, ki se spopadajo s strahovi, čustvenimi travmami, s tesnobo, pomanjkanjem energije ali si želijo prebuditi svoj pravi potencial.

Nežne spodbude

Knjigo Prebujena v novo življenje je v sodelovanju s Splošno knjižnico Slovenske Konjice pred dnevi predstavila v konjiškem domu kulture. Med prebiranjem odlomkov iz knjige in glasbenimi nastopi skupine Eros, v kateri prepeva tudi njen brat Jože, je nizala utrinke iz svojega življenja in tako med obiskovalci, ki so dvorano zapolnili do zadnjega kotička, ustvarila prijetno in na trenutke ganljivo vzdušje. »Hvaležna sem, da so si ljudje vzeli čas in prišli na dogodek, ki je bil prežet s toplino, med nami se je spletla čutna povezanosti. Prav tako sem hvaležna za vsak iskren objem, vsako srčno besedo in vsak pogled, ki je povedal več kot tisoč besed,« je dodala vidno ganjena. Pravi, da bo knjigo predstavila tudi v drugih krajih, saj je prejela že nekaj povabil. »Predstavljala jo bom v različnih knjižnicah po Sloveniji, saj želim, da sporočilo knjige doseže čim več ljudi, ki morda prav zdaj potrebujejo nežno spodbudo in upanje. Zame predstavitev knjige ni zgolj dogodek, ampak je sveti prostor srčne povezanosti,« še pravi Lili Knafelc, ki se veseli novih srečanj, iskrenih pogovorov z ljudmi in skupnega prebujanja v novo življenje. Prva priložnost bo 20. maja, ko bo v Zrečah predstavila svojo knjigo.

Foto: osebni arhiv

Utrinek s predstavitve knjige Prebujena v novo življenje v konjiškem domu kulture

»Obsmrtna izkušnja je presegla vse, kar sem si kdajkoli lahko predstavljala,« poudarja.

Ob občinskem prazniku z županom Ivanom Suhoveršnikom

V ospredju ostaja popoplavna obnova

Lansko leto je bilo za občino Mozirje nadvse uspešno, saj so praznovali več pomembnih pridobitev. Uradno so odprli prizidke k osnovni šoli, vrtcu in h kulturnemu domu. Prav tako so nadaljevali popoplavno obnovo in uredili igrišča v Lokah, obnovili več cest in sanirali kar nekaj plazov. Tudi letos bo največ njihovih projektov vezanih na popoplavno obnovo javne infrastrukture. Kot pravi mozirski župan Ivan Suhoveršnik, imajo načrtov veliko. Upajo, da jim bo državna tehnična pisarna pri tem dala čim več zelenih luči.

SINTIJA JURIČ

Občina Mozirje praznuje danes, 24. aprila, na jurjevo. V tem času je še posebej živahno, saj lokalna društva prirejajo vrsto dejavnosti. Osrednji del praznovanja je bil v torek, ko je občina na slavnostni seji najbolj zaslužnim občanom podelila priznanja. Glavnina družabnih dogodkov se bo zvrstila v teh dneh. »Naša društva pripravljajo tradicionalne pohode, plezanje na mlaj na mozirskem sejmišču, čaka nas tudi tekmovanje v streljanju z zračno puško, manjkalo ne

milijonskih naložb. Kako so pripomogla k razvoju kraja?

Lani smo imeli veliko odprtij in pridobitev. S prizidkom h kulturnemu domu je nove prostore dobila knjižnica, ki je bila pred tem zelo utesnjena, prav tako ima v prizidku imeniten prostor zdaj tudi Godba Zgornje Savinjske doline. Nov prizidek smo uradno odprli tudi ob šoli. Z njim smo pridobili dodatne učilnice, garderobe, obnovili smo tudi prostor za administracijo. S tem je nove enote in kuhinjo dobil tudi vrtec, ki

»Prejšnji mesec smo se pridružili občinam, ki so prijazne invalidom. V naslednjih treh, štirih letih bomo zato uredili tudi tiste zadeve, ki invalidom trenutno žal niso dostopne. Že v preteklosti smo jim krožišča in tudi nove prostore skušali čim bolj prilagoditi. Pomembno je, da pri tem nimamo pred očmi le invalidov na vozičkih, temveč tudi slepe in gluhe,« je poudaril mozirski župan Ivan Suhoveršnik

bo niti tradicionalno ljudsko petje. V nedeljo nam bo po slovesni sveti maši zaigrala tudi Godba Zgornje Savinjske doline.« je napovedal mozirski župan **Ivan Suhoveršnik**.

Vašo občino so lani zaznamovala slavnostna odprtja

je ob šoli. Med poletjem smo nato šolo tudi energetske uredili in pred njo postavili nova igrišča. Obnovili smo tudi zdravstveno postajo v Mozirju in sofinancirali nov zdravstveni dom v Nazarjah. Drugi projekti so se nanašali na

popoplavno obnovo. Škoda po poplavih leta 2023 je bila v naši občini ocenjena na 10 milijonov evrov, od tega smo 40 odstotkov sredstev dobili iz t. i. predhodnega programa. Vsa ta finančna sredstva smo počrpali in z njimi obnovili kar nekaj infrastrukture. Približno milijon evrov smo namenili tudi za obnovo čistilne naprave, ki je bila po poplavih zelo poškodovana. Zelo velik projekt je bila tudi obnova igrišč v Lokah.

Ali popoplavno obnovo v občini nadaljujete tudi letos?

Da, pravzaprav se bo na to letos nanašala večina naših projektov. Trenutno obnavljamo cesto od gostilne Weiss do Golt, ki jo želimo obnoviti do 7. junija, ko bo na Golteh cilj kolesarske dirke Po Sloveniji. Prav tako urejamo parkirišče pred gajem. Upam, da bomo od državne tehnične pisarne dobili čim več zelenih luči za popoplavno obnovo, saj se zadeve pri črpanju sredstev iz rednega programa zaradi obsežnih zahtevanih dokumentacij nekoliko zapletajo. Črpanje denarja iz t. i. predhodnega programa je bilo bistveno lažje. Upam, da bomo s svojimi projekti čim bolj uspešni, a se bo popoplavna obnova najverjetneje nadaljevala še naslednji dve leti.

Čemu ob tem letos še namenjate največ časa in denarja?

Poleti nameravamo v šoli urediti prezračevanje, za katero smo že pridobili sredstva. Sredstva imamo odobrene tudi za selitev muzejske zbirke Mozirje in Mozirjani

iz kaplanije v nove prostore na osrednjem trgu, pri čemer nam bo pomagal Muzej novejšje zgodovine Celje. Zdi se mi primerno, da je na trgu več ponudnikov in da je tam tudi naš muzej. Hkrati pripravljamo projekt za obnovo vodovnega sistema Letošč. Zanj že imamo odobrena kohezij-ska sredstva, delno bomo ta projekt izvedli tudi v okviru popoplavnih ukrepov. Naslednje leto načrtujemo veliko projektov tudi v okviru zelene infrastrukture – naredili bomo novo igrišče pri vrtcu, pri šoli je predvidena učilnica na prostem, uredili bomo pešpoti ...

V občini še vedno pričakujete poplavni študiji za reki Savinjo in Dreto s pritoki in sprejetje DPN. Menite, da bo to pomembno vplivalo na zmanjšanje tveganja ponovnih poplav?

Glede zagotavljanja poplavne varnosti smo v občini vezani na poplavne študije in DPN, za katerega država pravi, da ima denar že rezerviran. Poplavne študije naj bi bile končane letos, predlogi v državnem prostorskem načrtu so štirje – širitev struge, širitev na levo ali desno ali nova suha struga skozi Loke, kjer so ustanovili tudi civilno iniciativo. Za Mozirje bi bilo najboljše, da bi razširili strugo Savinje. Kjerkoli bi delali nove struge, bi bila namreč vedno težava Soteska, ki ne more »požirati« toliko vode, kot je je bilo avgusta 2023, zato začne poplavljati. Rešitve zato vidimo gorvodno, naj bo to na Savinji ali Dreti in na raznih pritokih. Če bi to uredili, prav tako, če bi uredili razlivna območja in morda naredili še kakšen zadrževalnik, bi bila v Mozirju poplavna varnost zagotovo veliko boljša. Da bi se popolnoma izognili poplavam v prihodnosti, bo verjetno malo težje.

Kako je z gospodinjstvi, ki so morala zapustiti svoje domove?

V naši občini se je moralo preseliti šest gospodinjstev. Vsa so se odločila, da bodo vzela odškodnino, zato je tukaj naša naloga končana. V občini trenutno izvajamo lokacijske preveritve, kje bi bilo mogoče graditi, nekateri pa so stanovanje oz. hišo že

Zanimanja za življenje v Mozirju je veliko, poudarja mozirski župan Ivan Suhoveršnik.

»Za Mozirje bi bilo najboljše, da bi razširili strugo Savinje. Kjerkoli bi delali nove struge, bi bila namreč vedno težava Soteska, ki ne more »požirati« toliko vode, kot je je bilo avgusta 2023, zato začne poplavljati. Rešitve zato vidimo gorvodno, naj bo to na Savinji ali Dreti in na raznih pritokih.«

kupili. V občini smo sprejeli tudi občinski podrobni prostorski načrt za naselje Brdce, kjer je možnih do devet novogradenj. Za to območje se predvsem zanimajo poplavljenici iz zgornjega dela Savinjske doline, iz Braslovč in Šoštanja. Tudi ti so vzeli odškodnino in iščejo nove nepremičnine.

Kdaj bodo ta zemljišča na voljo?

V Brdcah bo odkup zemljišč možen, potem ko jih bomo komunalno opremili. O tem se moramo dogovoriti tudi z zainteresiranimi kupci, saj bodo morali delno sofinancirati komunalno opremljenost. To bo precej drago in tudi zemljišča ne bodo poceni. V občini moramo namreč najprej zemljišča odkupiti od nadškofije in šele nato jih bomo urejali. Je pa lega nad šolo zelo lepa, zato je zanje že zdaj veliko zanimanja.

Eurospina zdaj v Mozirju torej ne bo?

Ne, Eurospina ne bo. Ideja je bila, da bi bil tudi pri nas, a imamo trgovin že dovolj. V Mozirju smo s prostorom omejeni, nekaj je tudi po-

plavnega območja, zato moramo zemljišča, ki jih imamo, skrbno načrtovati. Vlagatelji se pri nas zanimajo tudi za gradnjo blokov, a menimo, da jih trenutno ne potrebujemo. Komaj smo namreč razširili šolske in vrtčevske prostore in če bi zgradili nove bloke, bi morali že kmalu spet iskati nove rešitve. Tako občinski svet kot prebivalci menijo, naj v Mozirju ostane pridih trga in podeželja. Res je, da je zanimanja za bivanje v Mozirju veliko, saj imamo tukaj vse, od upravnega centra do trgovin, hkrati se dobro razvija turizem, a je okolje vseeno zelo mirno, saj v naselju nimamo večjih industrijskih obratov. Vesel sem, da je živila tudi gozdna šola v Lokah, ki na srečo ne stoji na poplavnem območju.

Bi lahko v prihodnosti prostor v Mozirju vendarle morda našel kakšen hotel?

Da, v prihodnje bi bilo nujno, da bi zgradili še kakšen hotel. V občini trenutno urejamo OPPN, kjer bi bil prostor tudi za hotel, mogoče tudi za varovana stanovanja in delno tudi za zdravstvo.

Foto: Andraž Purg

Največ projektov v Mozirju bo letos vezanih na popoplavno obnovo.

Kdo so občinski nagrajenci?

Na torkovi slovesnosti ob prazniku Občine Mozirje so v večnamenskem prostoru v osnovni šoli podelili občinska priznanja. Denarno nagrado Občine Mozirje v neto znesku 1.500 evrov je prejelo **Sadjarsko društvo Franca Praprotnika Mozirje** za 20 let uspešnega dela na področju sadjarstva v občini. Zlato plaketo s priznanjem Občine Mozirje so prejeli **Jelka in Jure Repenšek** za več kot 30-letno aktivno, ustvarjalno in vzgojno delo na področju kulture, **Matej Kranjc** za izjemen prispevek k razvoju glasbene kulture, **Čebelarska družina Janeza Goličnika Mozirje** za izjemno delo na področju čebelarstva in **Milan Kojc** za dolgoletno udejstvovanje in velik prispevek k razvoju in napredku ribištva.

Jelka in Jure Repenšek, prejemnika zlate plakete Občine Mozirje

Veliko dogodkov, malo obiskovalcev

Zakonca Jelko in Jureta Repenška prebivalci mozirске občine povezujejo z lokalnim kulturnim utripom. Že več kot tri desetletja ga predano soustvarjata in si tako prizadevata široko paleto kulture približati vsem generacijam Mozirjanov in tudi tistim, ki na prireditve prihajajo iz drugih koncev Zgornje Savinjske doline. Približno 400 sta jih organizirala doslej. Likovni pedagog Jure Repenšek vsako leto vabi v Mozirje slikarje na likovni Extempore ter prepeva v vokalnih skupinah, ki jih vodi Jelka, po poklicu glasbena pedagoginja. Spodbudila sta delovanje številnih vokalnih sestavov, med drugim že vrsto let organizirata prireditev Družina poje. Na oder radi stopijo tudi njuni štirje otroci.

BARBARA FURMAN

Poslanstvo Jelke in Jureta, vsestranskih ustvarjalcev in organizatorjev prireditev, je usmerjeno v ohranjanje starih običajev in tradicije ter v krepitev zavedanja o pomenu kulture. Ob tem vsak zase in skupaj raziskujeta različne poti ter sloge umetniškega ustvarjanja in poustvarjanja. Lokalna skupnost je prepoznala vrednost njunih večletnih prizadevanj, zato bosta na slovesnosti ob občinskem prazniku prejela zlato plaketo Občine Mozirje.

Počaščena

Pravita, da ju je novica o občinskem priznanju prijetno presenetila. »Pochaščena sva in zadovoljna,« poudarjata zakonca, ki sta svojo poklicno pot posvetila učiteljevanju. Kot prosvetna delavca mlade v šoli spodbujata k ustvarjalnosti.

Jure priznava, da je bilo pedagoško delo pred približno štiridesetimi leti, ko je začel poučevati likovni pouk, drugačno kot danes. »Na začetku učiteljevanja sem pri mladih zaznal več domišljije in izvirnosti. V naravi človeka je, da se izraža tako ali drugače – tudi likovno. V vsaki generaciji otrok je nekaj talentiranih. A zgolj talent ne zadostuje, treba je razvijati veščino,« poudarja likovni pedagog Jure, ki je tudi sam veselje do risanja pokazal že v osnovnošolskih letih. Učiteljica je poleg njegovega talenta zaznala tudi njegovo samosvojost. »Spodbujala me je in mi obenem pustila, da sem ustvarjal po svojo, za kar sem ji hvaležen,« doda.

Društvo? Zakaj pa ne?

Jure je Mozirjan, žena Jelka se je v Mozirje preselila iz Lokev pri Šoštanju. Ustvarila sta si družino, sta ponosna starša štirih otrok. Sredi 90. let prejšnjega stoletja sta začela razmišljati o ustanovitvi društva, ki bi skrbelo za kulturni utrip v kraju. In tako sta bila pobudnika ustanovitve Kulturno-prosvetnega društva Jurij, ki je v mozirski kulturni prostor vneslo sveže ideje in dogodke. »Ob tem je prav, da omeniva Iva Glušiča, ki je prav tako sodeloval pri ustanovitvi društva. Naš namen je bil spodbuditi ljudi, da sodelujejo bodisi kot gledalci bodisi kot soustvarjalci gledaliških iger, pevskih, glasbenih in drugih nastopov. Spomniva se, da so nama nekateri rekli, kaj se vendar greva. Ali je to res potrebno,« se spominjata začetkov kulturno-prosvetnega društva.

»Pochaščena sva, ker sva med letošnjimi prejemniki občinskih priznanj,« poudarjata zakonca Repenšek, gonilni sili kulturnega utripa v mozirski občini.

Na odrskih deskah

»Amaterski gledališčniki na lokalni ravni ustvarjamo, ker v tem delu uživamo. In smo hvaležni za vsakega gledalca, ki pride na ogled naše gledali-

Jelka in Jure Repenšek, gonilni sili kulturnega utripa v Mozirju.

ške predstave,« poudari Jure, ki predstave režira. Ob tem pojasni, da so v prvih letih pripravljali predvsem spevigre, v katerih je sodelovalo veliko nastopajočih. Ker je to predstavljalo velik organizacijski zalogaj pri usklajevanju terminov za vaje, so sčasoma prešli na pripravo gledaliških predstav z manj nastopajočimi. »Lotevamo se predvsem klasičnih dramskih del, ki so tudi zabavna. Nazadnje smo uprizorili Molierovo satirično komedijo v treh dejanjih Zdravnik po sili. Priprave na uprizoritev trajajo nekaj mesecev. Pozimi se igralci učijo besedilo, potem sledijo vaje na odru. Spomladi pripravimo nastop. Nastopamo le v Mozirju, v drugih krajih ne gostujemo,« še pove Jure.

Le peščica gledalcev

Lokalni gledališčniki so počaščeni, ko med obiskovalci predstav prestrezajo dobre odzive. »Vesel sem, ko mi kdo reče, da je užival v predstavi, in ga zanima, kdaj se obeta nova predstava. Žal so takšni odzivi zelo redki. V dvorani pogrešam domačine. Pogosto

se sprašujem, zakaj ne prihajajo. Zanima me, ali v poplavi vedno večje odrske ponudbe, ki nemalokrat temelji na priletnem humorju, občinstvo lahko nasmejimo še kako drugače. Sem pa počaščen, da prihajajo gledalci iz Poljanske doline in Ljubljane, tudi iz Bele krajine. To so naši prijatelji, ki spoštujejo naše delo,« poudari Jure, ki ob tem z grenkim priokusom doda, da imajo ljudje najbolj mačehovski odnos do likovnih razstav, saj si jih ogleda le peščica ljudi, najpogosteje le družinski člani in prijatelji avtorja razstave. »Kje so učitelji? Kje so upoko-jenci, ki imajo časa na pretek? Zakaj ne prihajajo dijaki umetniških gimnazij? Veste, to me boli,« prizna Jure.

Družinsko petje

Jelka in Jure prav tako opozarjata na pomen ohranjanja ljudskega izročila, med drugim družinskega petja. »Pred leti naju je navdušila odmevna prireditev Družina poje v Andražu, zato smo v našem društvu začeli razmišljati, kako lepo bi bilo, če bi družinsko petje odmevalo tudi v Mozirju,« se spominjata.

z veseljem odzovemo povabilu na pevski nastop. Čeprav najina najstarejša otroka ne živita več z nama, saj imata že svoji družini, se nam še vedno rada pridružita pri prepevanju, če jima le čas dopušča,« dodata ponosno.

»Vesel sem, ko mi kdo reče, da je užival v predstavi. in ga zanima, kdaj se obeta nova predstava. Žal so takšni odzivi zelo redki. V dvorani pogrešam domačine. Pogosto se sprašujem, zakaj ne prihajajo,« se sprašuje Jure.

Mozirje na slikarskih platnih

V Mozirju bo letos že trideseti likovni Extempore. Pobudnik likovne kolonije je bil prav tako Jure. »Likovnik sem po duši, zato se je želja po organizaciji tega dogodka porodila spontano. V naš kraj tako že vrsto let prihajajo bolj ali manj prepoznavna imena iz slikarskega sveta. Nekateri se zelo radi vračajo,« pojasni. In kakšne motive lovijo na platna? »Pozornost slikarjev privablja mozirski trg, ki je po mojem mnenju eden najlepših na Štajerskem. Motive za slikanje najdejo tudi v Mozirskem gaju. Naša likovna kolonija ima tudi izobraževalno noto, saj sodelujoči likovni umetniki ob druženju izmenjujejo izkušnje in znanja.«

Prav tako po Juretovi zaslugi imajo Mozirjani v domačem kraju na voljo lutkovne prestave. »Veseli me, da je lutkovni abonma zelo dobro obiskan. Otroci in njihovi starši prihajajo iz širše Zgornje Savinjske doline. Vsako sezono si lahko ogledajo pet predstav polprofesionalnih ali profesionalnih lutkarjev,« z zadovoljstvom pove Jure, ki z drugimi člani društva skrbi tudi za ohranjanje koledovanja in kresovanja v mozirski lokalni skupnosti.

Foto: Nik Jarh

Med drugim gojita tradicijo družinskega petja. (Foto: osebni arhiv)

Utrinek z amaterske gledališke predstave Prijateljci. (Foto: osebni arhiv)

PAZNİČNO
Z OBČINO

TABOR

Ob občinskem prazniku z županom Markom Semprimožnikom

Vrtčevskih otrok še nikoli ni bilo toliko kot zdaj

Občina Tabor svoj praznik obeležuje danes, 24. aprila. Praznovanje je z vrsto družabnih dejavnosti domačih društev začela že pred dvema tednoma, včeraj zvečer je na slavnostni seji občinskega sveta letošnjim nagrajencem podelila tudi občinska priznanja. Za osrednji del praznovanja v občini bo tudi letos poskrbel Šentjurski sejem, ki bo to nedeljo doživel že 31. izvedbo. Na njem ne bodo manjkali tradicionalna parada, sejemske stojnice, sekaško tekmovanje, iskanje mladih talentov, kmečka tržnica in zabava pod velikim šotorom, ki jo letos pripravlja PGD Loke.

SINTIJA JURIČ

Včerajšnja slavnostna seja Občinskega sveta Občine Tabor je bila posvečena 600-letnici smrti Veronike Deseniške, ki je bila z občino močno povezana. V spomin na njeno smrt so v Taboru že konec januarja s celjskim pokrajinskim muzejem v sodelovanju s Pošto Slovenije predstavili priložnostno poštno znamko. »To je bil zelo velik dogodek, dvorana je bila povsem polna. Znamko je v naš kulturni dom prinesel pravi jezdec na konju, kar se je zgodilo prvič v zgodovini. Nanjo je čakalo ogromno filatelistov, naši osnovnošolci so ob tem pripravili tudi čudovit kulturni program. Tudi na pošti še nikoli nismo doživeli takšne gneče, saj je bil tam na voljo tudi žig prvega dne,« je nasmejan poudaril taborski župan Marko Semprimožnik.

Ob občinskem prazniku je priložnost, da se ozremo tudi malce nazaj. Po čem si boste najbolj zapomnili minulo leto?

Lansko leto po vidnih rezultatih ni bilo najpomembnejše do zdaj. Asfaltirali smo nekaj cest in naredili nekaj vodovodov, vse moči smo napeli v pridobivanje dovoljenj in priprave projektov. Pred nekaj tedni smo dobili gradbeno dovoljenje za dozidavo šole, prav

tako tri gradbena dovoljenja za ureditev treh lokalnih vodovodov, kjer imajo ljudje še svojo vodo. Gradnjo enega vodovoda smo začeli že konec marca. Prav tako smo dobili dovoljenje za ureditev medgeneracijskega centra v Mandelčevi hiši, ki smo jo v občini kupili pred leti. Letos se bodo zato te stvari začele spreminjati tudi v praksi.

Gradbeno dovoljenje za dozidavo šole ste torej dobili, a nekaj nevspečnosti pri njeni razširitvi imate zdaj zaradi sončne elektrarne sosednje-ga podjetja ...

Res je. Z dozidavo bomo nadgradili srednji del šole, na severnem delu je sončna elektrarna podjetja. Obstaja možnost, da mu bo naša nova streha delno osenčila elektrarno, zato bo morala občina njegov izpad dohodka pokriti. S pogodbo bomo zadevo rešili na način, ki bo vzdržljiv in primeren. Šolo lahko namreč povečamo le v višino, saj občina nima svojega zemljišča, da bi jo lahko razširili kam drugam. Osrednji del šole bomo zato dvignili za eno nadstropje, s čimer bomo pridobili pet učilnic, kar bi zadostovalo našim potrebam. Naša šola je sicer podružnična devetletka, a je v njej precej otrok. V šoli

imamo malo več kot dvesto otrok, v vrtcu več kot 150. Toliko Taborčanov ni bilo še nikoli. Ta številka je zrasla predvsem zaradi priseljencev, saj ima Tabor zaradi bližine avtoceste in lepega okolja strateško zelo zanimivo lego.

Boste z dozidavo šole začeli že letos?

Občina sama takšne naložbe ne zmore, zato potrebujemo tudi državna sredstva. Vse potrebno imamo pripravljeno, da se lahko prijavimo na razpis, potem bomo videli, s kakšno hitrostjo se bodo zadeve začele odvijati.

Se bodo s tem povečali tudi vrtčevski prostori?

Da, v spodnjem delu šole se bo povečal tudi vrtec, saj smo zanj trenutno izkoristili vse razpoložljive prostore. Da smo pridobili prostore za vrtec, smo namreč na drugo mesto preselili tudi nekatera lokalna društva. Prvič v zgodovini Občine Tabor nimamo prostora za vse otroke, ki bi želeli hoditi k nam v vrtcu. Tudi na Vranskem je vse polno. Pravzaprav imamo tukaj težavo, ki je še nismo rešili.

Če sva do zdaj govorila o najmlajših, spregovoriva še o starejših. Kakšno je zanimanje za Prostofer v vaši občini, ga ljudje radi uporabljajo?

Ko so nas pred leti prvič vprašali, ali bi imeli v občini prevoz Prostofer, nismo bili navdušeni, saj se nam je zdelo, da zanj ni kandidatov. Na drugo povabilo smo se odzvali pozitivno in v ta namen v Občino Vransko zakupili vozilo. Na začetku ni bilo veliko kandidatov, zdaj pa ne mine dan, da ne bi kdo koga kam peljal. Seveda nekateri to tudi malo izkoriščajo, ampak če imamo v najemu avto, je prav, da služi svojemu namenu. Avto imamo namreč v poslovnem najemu in za občino zato ni nič ceneje, tudi če bi ga »šparali.«

V Mandelčevi hiši, ki je neposredno ob Jurijevem trgu, nameravate v občini kmalu urediti tudi večnamenski prostor za druženje in povezovanje. Se vam to zdi pomembno za utrip v občini?

Ko je bila Mandelčeva hiša naprodaj, smo jo v občini kupili, čeprav je takrat nismo nujno rabili. To je bila naša strateška naložba. Na hiši smo zamenjali streho, okna, prav tako smo v njej zamenjali stavbno pohištvo. Ko smo razmišljali, kaj bi naredili v njej, smo se odločili, da bodo spodnji kletni prostori namenjeni našemu režijskemu obratu, saj ima veliko opreme, materiala in orodja, ki ga je treba nekam shraniti. V srednjem delu bo medgeneracijski center. Pravzaprav bo šlo za skupne prostore, ki bodo namenjeni vsem društvom v občini. Zgornje nadstropje nameravamo pre-

Po besedah župana, je letošnji občinski proračun pretežno namenjen dozidavi njihove podružnične šole.

»Lansko leto po vidnih rezultatih ni bilo najpomembnejše do zdaj. Asfaltirali smo nekaj cest in naredili nekaj vodovodov, vse moči pa smo napeli v pridobivanje dovoljenj in priprave projektov. Letos se bodo zato te stvari začele spreminjati tudi v praksi,« je poudaril župan Občine Tabor Marko Semprimožnik.

urediti v poslovne prostore. S tem projektom smo se prijavi tudi na razpis Las, kjer so nam odobrili sredstva, saj bomo za prvo nadstropje potrebovali tudi dvigalo. Urejanje srednjega nadstropja bomo začeli že v tem letu, urejanje zgornjega pa v prihodnjem.

V občini ste se izognili poplavam avgusta 2023, a so vas prizadele tri mesece prej. Ste že odpravili vso škodo, ki ste jo utrpeli takrat?

Res je, avgusta nam je mati narava prizanesla, a so naša civilna zaščita in gasilci pomagali v drugih občinah. Hude poplave so nas pred tem prizadele maja. Največ težav smo imeli s plazovi, dva izredno velika sta se sprožila na cesti v Črni Vrh. Ta plazova smo že sanirali, prav tako smo zanj že dobili sredstva z ministrstva. Promet na cesti zdaj poteka že normalno, a je bila cesta dolgo zaprta, saj je bilo najprej treba narediti hidravlična študije in projekt, sledila sta izbor izvajalca in gradnja. Zdaj je to urejeno. Nekaj cestišč imamo še za urediti, ampak glavnino smo že uspeli.

Kako velik je vaš letošnji proračun in kam bo šlo največ denarja?

Letošnji proračun je malo večji kot lani, in sicer znaša približno 2,7 milijona evrov. Pretežno je namenjen gradnji šole. Z občinami Vransko, Prebold, Braslovče in Polzela smo se s projektom obnove vodovodnega sistema prijavi tudi na razpis DRR 3. Taborčani se sicer lahko pohvalimo, da imamo na voljo zadostovljive količine vode, a zaradi slabe in stare infrastrukture nam je kar nekaj uide iz sistema. S projektom zato želimo zamenjati vse primarne cevi v omenjenih občinah – od zajetij do rezervoarja. V naši občini je bil

namreč vodovod zgrajen leta 1967 in ker imamo salonitne cevi, se okvare kar naprej vrstijo. A čaka nas še veliko dela, morali bomo pridobiti služnosti, tudi strošek lastne udeležbe ni majhen. Je pa ta naložba pomembna tudi za naše zanamce. Kot sem že omenil, smo lani pridobili tudi tri gradbena dovoljenja za vodovode. Dva sta zaradi prijave na razpis DRR 3 obstala, gradnjo enega smo začeli z lastnimi sredstvi.

Bo v Pondorju letos tudi novo križišče?

Da, letos pričakujemo, da bo direkcija za infrastrukturo v Pondorju zgradila križišče. Glede na to, da imamo v občini veliko priseljencev, ki hodijo v službo v druge kraje, je tamkajšnje križišče ozko grlo in je tudi nekoliko nevarno za vključevanje na cesto. Z novim križiščem bi to težavo rešili. Smo pa pred približno mesecem v občini namenu predali tudi nov most v Pondorju in asfaltni odsek, ki je bil ozka točka poplav.

Foto: Andraž Purg

»V šoli imamo malo več kot dvesto otrok, v vrtcu več kot 150. Toliko Taborčanov ni bilo še nikoli. Prvič v zgodovini Občine Tabor nimamo prostora za vse otroke, ki bi želeli hoditi k nam v vrtcu.«

Kdo so letošnji občinski nagrajenci?

Na slavnostni seji občinskega sveta Občine Tabor, ki je bila včeraj, 23. aprila, v Domu krajanov Tabor, so priznanje Občine Tabor prejeli mentorji gasilske mladine PGD Ojstriška vas – Tabor za predano delo na področju vzgoje gasilske mladine, Gasilska zveza Žalec za 70 let dela na področju požarne varnosti ter zaščite in reševanja v Spodnji Savinjski dolini in Janko Drča za požrtvovalno delo na področju gasilstva in razvoja lokalne skupnosti. Srebrno plaketo občine sta prejela Saša Sirše za doseganje vrhunskih športnih rezultatov in razvoj taekwondoja in Miha Drolc za doprinos k raziskovanju zgodovine kraja in vsestransko vključenost v delovanje lokalne skupnosti. Priznanje župana je prejel Darko Naraglav za dolgoletno medijsko delovanje v občini in promocijo občine.

Lisjak

POLETNI ČETRTKOV VECERI

Z GOSTI

OD JUNIJA DO AVGUSTA

KOZOLEC PRI RIBNIKU

OD 18.00 DO 22.00 URE

PREDHODNE REZERVACIJE NA
051 365 040

FB:Hiša Lisjak/IG:hisaljsjak/Tiktok:@hisa_lisjak

Miha Drolc, prejemnik srebrne plakete Občine Tabor

Mladostna zvedavost, uprta v preteklost

»Domači kraj nosim v svojem srcu,« je med pogovorom večkrat poudaril zgovoren Miha Drolc iz Tabora v eni od najmanjših slovenskih občin, ki se ponaša s pestro zgodovino. Skozi kraj je bila po starodavni prometnici speljana rimska cesta, Tabor je, kot še pravi, povezan s kmečkimi upori in z utopitvijo Veronike Deseniške ter drugimi znamenitimi osebnostmi, kot so filozof in teolog dr. Ksaver Lukman, arhitekt Jože Plečnik in pisatelj Vladimir Levstik. Med pogovorom mi je pokazal obsežno zbirko starih razglednic in fotografij kot vir zanimivih zgodb, ki jih je napisala zgodovina. Ob tem Miha, ki končuje študij gozdarstva, najde čas tudi za gasilstvo in čebelarstvo ter pomoč v domači župniji. In za hribe prav tako. »Bližnja Krvavica mi je še posebej prirasla k srcu, lepa je v vseh letnih časih. Je moj vir navdih,« še pravi simpatičen 26-letnik.

BARBARA FURMAN

Miha živi v Ojstriški vasi na manjši kmetiji, kjer sta z bratom preživela lepo otroštvo. Kot bi bilo včeraj, se spominja pohajkovanja po naravi in iger ob potoku, znala sta poprijeti tudi za delo. Bil je radoveden otrok. Ker živijo skupaj s staro mamo, jo je pogosto spraševal, kako je bilo v času njene mladosti, in z zanimanjem poslušal njene pripovedi.

Živ drevesni panj

Ker so že v otroštvu z družino pogosto zahajali v hribe, je vzljubil naravo. Zato je srednješolska leta preživel v srednji šoli za hortikulturo in vizualne umetnosti v Celju, kjer je pridobil naziv hortikulturni tehnik. Bil je odličen dijak, učiteljica slovenščine ga je spodbujala, naj nadaljuje šolanje. Izbral je študij gozdarstva. »Med študijem sem zelo užival, saj smo pouk pogosto izvajali na terenu, študijsko delo je bilo razgibano in zanimivo, imel sem čudovite profesorje in sošolce,« pravi Miha, ki se je v svoji diplomski nalogi posvetil tkivni zgradbi živih panjev. V gozdu v domačem kraju je naletel na drevesni štor oziroma drevesni panj, ki je bil še živ. »To pomeni, da je štor podrtega drevesa še tvoril kambij za zapiranje drevesne rane. To je redek pojav, zato so mi profesorji predlagali, naj temu posvetim diplomsko nalogo. Pri pripravi vsebine sem se povezal z Gozdarskim inštitu-

tom Slovenije. Ta pojav je bil sicer že opažen na jelki, v moji diplomski nalogi je prvič opisan na smreki,« je pojasnil in dodal, da so iz njegove diplomske naloge spisali članek o omenjeni tematiki, ki je bil objavljen v znanstveni reviji IAWA Journal. Tako je njegov domači kraj omenjen tudi v znanstveni reviji. Zdaj Miha piše že magistrsko nalogo. V njej ugotavlja, kako z gozdovi gospodarijo občine. Kar 137 občin ima v lasti gozdove.

Med študijem je vsako leto delal v celjskem območnem zavodu za gozdove, kjer je nabral dragocene izkušnje. Maja se bo zaposlil na ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Zakaj zre v preteklost?

Že v odrasčajočih letih je Miha ob šolskih obveznostih vedno našel čas tudi za knjižke, ki plemenitijo njegovo življenje. Vprašam ga, kam segajo začetki zbirateljstva starih razglednic in fotografij. »Star sem bil trinajst let, ko mi je starejša, več kot 90 let stara gospa iz Tabora podarila nekaj starih fotografij in me prosila, naj jih shranim za prihajajoče generacije. Zanimalo me je, kdo so ljudje na teh fotografijah, zato sem začel obiskovati starejše prebivalce Tabora in se z njimi pogovarjati o njihovem življenju v tem okolju pred več desetletji. Veliko zanimivega so mi povedali, nekateri so mi podarili stare fotografije

in razglednice. Tako se je v meni začelo prebujati zanimanje za zgodovino domačega kraja. Navezal sem stike tudi s tistimi Taborčani, ki so že pred mnogimi leti zapustili domači kraj. Razkropljeni so po različnih koncih Slovenije, tudi v domovih za ostarele. Vsi so mi povedali, da še vedno čutijo ljubezen do domačega kraja,« je pojasnil Miha, ki je med preučevanjem svojih družinskih prednikov ugotovil, da je bil ljubitelj lokalne zgodovine tudi Valentin Goličnik, brat njegove prababice. Bil je izobražen in pogumen domoljub, ki je bil med drugo svetovno vojno ustreljen v celjskih zaporih. Da bi napisal knjigo o zgodovini Tabora, danes razmišlja tudi Miha.

Velika imena majhnega kraja

Medtem ko se je večala njegova zbirka starih razglednic in fotografij Tabora, se je širil in poglobljal tudi nabor informacij o življenjskem utripu in zanimivih osebnostih, ki so v tem okolju živele in ustvarjale. Občina Tabor s približno 1.800 prebivalci sodi med najmanjše slovenske občine, a njena zgodovina je pestra in zanimiva. Miha je spomnil, da bo letos 17. oktobra minilo 600 let od smrti Veronike Deseniške na gradu Ojstrica v Lokah pri Taboru. Herman II. je nesrečno dekle nameraval pokončiti z lakoto in žejo. Ker se to ni posrečilo, je na grad poslal viteza, ki sta jo pod gradom utopila v čebru. Veronika naj bi umrla 17. oktobra 1425.

»V kraju Tabor je odrasčal dr. Franc Ksaver Lukman, filozof, urednik, teolog, prevajalec, duhovnik in rektor Univerze v Ljubljani. Nekateri pravijo, da je prav on največja osebnost, ki izhaja iz Savinjske doline. Prijateljeval je z dr. Leonidom Pitamicem, pravnikom, politikom, diplomatom in prevajalcem, ki je pogosto prihajal Tabor v znamenito Borštnerjevo-Plavšakovo gostilno. V njej

je obedel tudi znamenit arhitekt Jože Plečnik, saj je leta 1956 za taborsko cerkev naredil krstni kamen. Tako je v cerkvi v Taboru edina njegova krstilnica izven ljubljanske nadškofije,« je poudaril in dodal, da je pisatelj Vladimir Levstik prav v Taboru napisal roman Gadje gnezdo. Nekaj časa je namreč živel pri sestri, ki je poučevala v taborski šoli. V celjski knjižnici hrani jo nekaj strani Levstikovega rokopisa tega romana.

Pripravil štiri razstave

Zbrano arhivsko oziroma zgodovinsko gradivo z veseljem predstavi širši javnosti, zato je pripravil že štiri razstave, na katerih je med drugim predstavil 120-letno zgodovino gasilskega društva Ojstriška vas-Tabor ter vse dosedanje duhovnike, ki so službovali v Taboru ali pa so izšli iz tega kraja. Lansko razstavo je posvetil rodbini Cukala. »Premožna družina Cukala se je ukvarjala s pridelavo in prodaja hmelja, med drugim ga je prodajala v Ameriko, zato so ameriški trgovci pogosto obiskovali Tabor. Med krajani so bili člani družine Cukala spoštovani tudi zato, ker so financirali vse večje pridobitve v kraju. Med drugim so bili založniki razglednic kraja.«

Letošnjo razstavo je Miha posvetil stavbi, v kateri je bila vrsto let Borštnerjeva gostilna. Najprej, leta 1830, je bila v njej nedeljska šola, kasneje so v njenih prostorih ustanovili društvo kmečkih fantov in deklet, svojo prvo prireditev je v njej imelo pevsko društvo. Vrsto let je bila v tej stavbi pošta, dlje časa tudi gostilna.

Miho veseli, da domačine zanima zgodovina kraja, saj radi obiščejo njegove razstave. Mnogi mu povedo, da v občinskem časopisu Novice izpod Krvavice prav tako radi

Razmišlja, da bi zbrano zgodovinsko pisno in fotografsko gradivo predstavil tudi v knjigi.

berejo njegovo zgodovinsko rubriko Po poteh in spominih.

Tudi čebelar in gasilec

Ne le o zgodovini in študiju, s prav posebnim žarom pripoveduje tudi o gasilstvu in čebelarstvu. Za čebelarstvo ga je navdušil stari oče, zato se je v srednješolskih letih izobraževal za delo s čebelami. V čebelarskem društvu je praporščak.

Že v osnovni šoli se je vključil v gasilske vrste in pred kratkim pridobil naziv višji gasilec. Dejaven je tudi v Gasilski zvezi Žalec, v mladinski komisiji in komisiji za zgodovino požarnega varstva in gasilstva ter kulturne dejavnosti. Trenutno je zaposlen z igranjem igrice Gasilca

v akciji ter s pripravo knjige ob 70-letnici žalske gasilske zveze. Veliko časa mu vzameta tudi organizacija gasilskih tekmovanj in promocija gasilstva med otroki. Preizkusil se je v vlogi maskote Gasilske zveze Slovenije.

Priložnosti za sprostitev najde v naravi. »Rad se povzpnem na 909 metrov visok hrib Krvavica, še raje ga opazujem iz doline. Čas za opazovanje čudovite narave imam tudi med pešačenjem na Brezje, ki je od mojega doma oddaljeno približno 90 kilometrov. Letos se bom na to romarsko pot odpravil že šestič. Želim si, da bi se nekoč peš odpravil tudi na Svete Višarje v sosednji Italiji,« še doda.

Foto: Andraž Purg

**Avtocenter
Krbavac**
Družinsko podjetje z več kot 30-letno tradicijo

Avtocenter Krbavac je ponovno Fordov serviser leta

Podjetje AC Krbavac iz Šmartnega ob Paki, ki je specializirano za servis vozil Ford, je na nedavni prireditvi v Ljubljani prejelo prestižno priznanje Fordov serviser leta 2024. Naziv je podelila družba Summit Motors Ljubljana, uradni uvoznik vozil Ford za Slovenijo.

To priznanje potrjuje vrhunsko kakovost storitev, tehnično znanje in predanost ekipe, ki si prizadeva za najvišje standarde v avtomobilski industriji. Ocenjevanje traja že štiri leta, v tem obdobju je AC Krbavac že dvakrat osvojil prvo mesto (2021, 2024) in dvakrat drugo mesto.

Direktor servisa **Matevž Urleb** je povedal, da je nagrada rezultat predanosti, zaupanja strank, povezanosti ekipe, trdega dela in dolgoletne družinske tradicije podjetja. Leta 1993 je tast Ferdinand Krbavac pridobil pooblaščen servis za vozila Ford in postavil trdne temelje družinskega podjetja. Danes na teh temeljih deluje že tretja generacija.

V njihovi panogi je ključnega pomena, da sledijo novostim in strankam zagotavljajo najboljše storitve. To priznanje je potrditev, da so na pravi poti, in to jim daje dodatno spodbudo za prihodnje izzive.

Vedno v koraku s časom

Sodobna avtomobilska industrija zahteva nenehno učenje in prilagajanje novim tehnologijam. Njihova ekipa je vedno v koraku s časom, saj vlagajo v izobraževanje, nadgradnjo storitev in razvoj kompetenc.

Tako kot skrbijo za Fordova vozila, poskrbijo tudi za vozila drugih znamk. Nudijo širok nabor storitev – mehanična popravila, 3D-optiko podvozja, vzdrževanje in polnjenje klimatskih naprav ...

AC Krbavac je družinsko podjetje, ki ga povezuje že več generacij. So majhen, a izjemno predan tim in ravno ta majhnost je njihova največja predanost. Vsak član družine prispeva svoj del – z znanjem, izkušnjami in s srcem. Prav ta povezanost in medsebojna podpora jim dajeja moč, da rastejo, delujejo usklajeno, hitro in z veliko mero odgovornosti.

Kjer stranke niso številka

V času, ko svet postaja vedno bolj hiter in so odnosi vedno bolj površinski, ostajajo družinska podjetja eden zadnjih otkov pristnega odnosa do dela in ljudi. AC Krbavac ima majhen, a izjemno predan tim in ravno ta majhnost je njegova največja predanost. V primerjavi z velikimi servisi se lahko v omenjenem avtocentru pohvalijo z večjo mero prilagodljivosti in neposredno komunikacijo. Prednost družinskega podjetja vidijo tudi v tem, da k vsakemu opravljenemu delu pristopijo osebno. Za njih stranka ni le številka – je znan obraz in del njihove zgodbe. Ker niso del okornega sistema, se lahko hitro in učinkovito prilagodijo posamezniku – tako časovno kot vsebinsko. Razumejo, kako pomembna je zanesljivost avtomobila, zato poskrbijo, da je vsaka storitev opravljena natančno, strokovno in s poslušom za človeka.

Sodobna oprema, usposobljeni strokovnjaki

Direktor servisa **Matevž Urleb** pravi, da v avtomobilski industriji ni prostora za mirovanje – razvoj gre naprej. Vizija AC Krbavac je jasna: stalno vlaganje v znanje, opremo in zanesljivost. Tehnologija se hitro spreminja, elektrifikacija in digitalizacija vozil postajata realnost, zato bodo v podjetju še naprej sledili novejšim smernicam ter vlagali v usposabljanje sodobnih strokovnjakov in sodobne opreme.

Ponosni so, da lahko s strankami soustvarjajo zgodbo uspeha. S podporo strank bodo še naprej stremeli k vrhunskim storitvam, varnosti in skrbi za vozila na najvišji ravni. Za družino Krbavac ni večjega priznanja kot zadovoljna stranka, ki se z veseljem vrača. V vseh teh letih so zgradili ne le servis, ampak skupnost ljudi, ki jim zaupa.

Vsem partnerjem in vsem, ki jim zaupajo svoje vozilo, so iskreno hvaležni. To zaupanje ne jemljejo le kot priznanje, temveč tudi kot odgovornost, ki jo z največjo mero nosijo naprej.

Z več kot tridesetimi leti izkušenj Ford serviser leta in jasno vizijo ostajajo zanesljiv partner tudi za nove generacije voznikov.

Vsi, ki so vam blizu takšen način dela in takšne vrednote, ste več kot dobrodošli v AC Krbavac v Šmartnem ob Paki – tam, kjer štejeta vsak človek in vsaka pot.

Od leve: direktor nadomestnih delov podjetja Summit Motors Ljubljana Robert Novak, direktor AC Krbavac Matevž Urleb, vodja marketinga AC Krbavac Bernarda Urleb in generalni direktor podjetja Summit Motors Ljubljana David Jurič

Strokovni delavci AC Krbavac

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobot.si
T: (03) 425 6100

**Avtocenter
Krbavac**

Šmartno ob Paki
☎ 041 898 804
avtocenter.krbavac@siol.net
www.avtocenter.krbavac.si

Menjalnica Žnidars, Gosposka ulica 7, Celje.

**Odkup neveljavnih starih
švicarskih frankov serije 8!
Samo do konca aprila 2025!**

03 490 03 36

www.znidars.com

Izjemen uspeh zlatih junakov

V soboto, 5. aprila, so se mladi pevci Otroškega pevskega zbora Sončki iz Osnovne šole Antona Aškerc Rimske Toplice prvič podali na nastop zunaj meja Slovenije. Pot jih je vodila v Požego na Hrvaškem, kjer so se udeležili 10. mednarodnega pevskega tekmovanja Vallis aurea cantat, in se domov vrnili z več kot lepimi spomini. Pod vodstvom zborovodkinje Alenke Štigl so otroci dosegli zlato priznanje, osvojili 1. mesto in prejeli pokal za veliko nagrado Grand prix. Zborovodkinja Alenka Štigl je prejela posebno dirigentsko nagrado za izjemno umetniško postavitev, pianistka Nina Mole je bila nagrajena s posebno nagrado za izjemno umetniško spremljavo.

V svojem tekmovalnem nastopu so Sončki zapeli tri vsebinsko in glasbeno raznolike skladbe. Začeli so s pri-

ljubljeno slovensko ljudsko pesmijo Čuk se je oženil v priredbi Walterja Loja Nigra. Ob klavirski spremljavi

Nine Mole in violinistki Ivi Razboršek so pričarali pravo poročno slavlje in nasmeha na obrazih občinstva. Sledil

je čustven krščanski spev Gloria in excelsis Deo ameriškega skladatelja Jerryja Estesa, ki je zazvenel z občutkom svetosti in notranjega miru. Za konec so poslušalce navdušili z močno in ritmično skladbo Junak, ki je delo Tineta Beca, besedilo je napisal Tone Pavček. Pesem, ki govori o pogumu, srčnosti in vztrajnosti, je močno za-

zvenela – skoraj kot simbol nastopa Sončkov.

Pot do uspeha je bila dolga in polna truda. Priprave na tekmovanje so se začele že mesece prej s pogostimi vajami, z usklajevanjem glasov, učenjem besedil in s piljenjem vsakega tona do popolnosti. Poleg rednih vaj so imeli tudi intenzivne skupinske priprave, kjer so otroci razvijali ne le svoje pevske sposobnosti, ampak tudi povezanost, sodelovanje in občutek odgovornosti. Zborovodkinja Alenka je ves ta čas skrbno vodila vsakega posameznika kot tudi celoten zbor, jih spodbujala in motivirala ter opogumljala, da so na odru v Požegi zasijali v vsem svojem sijaju.

Veliko veselje za vse

Ko so razglasili rezultate in so Sončki slišali svoje ime pri veliki nagradi, so sledili trenutki, ki jih ne bodo nikoli pozabili. V očeh otrok so se zaiskrile solze sreče, veselja in ponosa. Velik zlat pokal je

potoval iz rok v roke – vsak je želel za trenutek začutiti težo uspeha. Otroci so doživeli nekaj več kot le zmago – doživeli so nepozabno izkušnjo, ki jim bo grela srce še dolga leta.

Ob prihodu domov so jih pričakali navdušeni starši, predstavniki Krajevne skupnosti Rimske Toplice in člani PGD Rimske Toplice. Avtobus, ki je pripeljal male pevce, je počasi zapeljal proti šoli v spremstvu gasilskega vozila. Dogajanje je spremljal veličasten vodni slavalok, plapolale so bakle, zazvenela je harmonika, nebo je razsvetlil ognjemet in za sladek zaključek je vse pričakala tudi velika torta. Prisotni so z bučnim aplavzom in s toplimi objemi izkazali ponos in veselje ob tem veličastnem dosežku. To ni bil le uspeh enega zbora, temveč praznik celotne skupnosti, ki je pokazala, kako pomembna je podpora mladim talentom. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nas podprli pri tem projektu.

ALENKA ŠTIGL

Do srebra na mladinskem pevskem festivalu

Ponosno in z velikim veseljem sporočamo, da je Mladinski pevski zbor OŠ Šempeter v Savinjski dolini uspešno nastopil na 36. Mednarodnem mladinskem pevskem festivalu (MPF) v Celju, ki je trajal od 3. do 6. aprila 2025. Gre za enega najstarejših festivalov mladinskih pevske zborov v Evropi, ki vsako leto v knežje mesto pripelje pevske zборе z vsega sveta.

Naši pevci so odlično opravili nastop in v družbi zborov z izjemnim glasbenim znanjem za svoje delo prejeli srebrno priznanje. Poleg zahtevnega tekmovalnega programa so izvedli tudi priredbe skladb slovenske pevke Maje Keuc, ki jih je posebej za zbor priredil skladatelj in aranžer Peter Tovornik, za kar smo mu hvaležni. Posebno zahvalo

smo namenili tudi Fii Selič, ki že vrsto let z izjemno predanostjo naš zbor spremlja na klavirju, violinistkama Neži Zagoričnik in Zarji Križnik, ki sta z igranjem na violino še obogatili nastop, ter Lovru Frelihu, Mitji Vaupotiču in Suzani Čopi Stanišić za strokovno podporo.

Letos je vrhunec dogajanja v Celju predstavljal veličastni Zborovski bum 2025 – nepozaben glasbeni spektakel, kjer je več kot pet tisoč otrok z združenimi glasovi dokazalo, da glasba ni le umetnost, temveč sila, ki povezuje, navdihuje in gradi skupnost. Slovenija je spet pokazala, da zna prisluhniti mladim in nas spodbujati k ustvarjalnosti.

Ob tem čudovitem uspehu je umetniška vodja našega zbora, učiteljica Katja Florjančič, ganjeno povedala, da srebrno priznanje na tako

prestižnem tekmovanju posveča vsem pevcem mladinskega zbora, ki so s profesionalnim odnosom, predanostjo in srčnostjo v svet zborovske

glasbe ponosno tako ponesli tudi ime šole, kraja Šempeter in občine Žalec. Iskreno zahvalo je namenila še staršem pevcev, vodstvu šole, kraja-

nom in vsem, ki so jih podprli ter omogočili, da je bila ta izkušnja zanje res nepozabna. Iskrene čestitke pevcem, zborovodkinji in korepetitorki

je v imenu vseh zaposlenih in učencev šole izrekla tudi ravnateljica naše šole Lučka Drnovšek.

NEJA ČETINA in
BRINA EVA
PEPELNJAK,
šolski novinarki

PISMA BRALCEV

Prišli, videli, zmagali

Pred tremi tedni smo se s hokejsko ekipo Celja U15 in tremi okrepitevami odpravili na turnir Lions cup, ki je bil na Finskem, natančneje v glavnem mestu Helsinki. Pot smo začeli v zgodnjih jutranjih urah, kar ni bila težava, saj smo bili vsi polni pričakovanj. Zbrali smo se ob 4.00 na letališču v Zagrebu, od koder smo poleteli novim dogodivščinam nasproti.

V hladno in rahlo zasneženo Finsko smo prispeli popoldne, se namestili v lepem hotelu ob jezeru in se kmalu odpravili na prvo prijateljsko tekmo. Kot ekipa, ki ni bila med favoriti za zmago, smo z igro na tej tekmi vsem udeležencem turnirja vlili nekaj strahu.

Z drugim dnem se je turnir uradno začel. Čakali sta nas dve tekmi. Že na prvi smo s 6 : 0 ugnali finsko zasedbo

HPK. Sledila je težja preizkušnja, in sicer proti ekipi Jaa-Kotkat. Kljub napeti tekmi smo uspeli zabeležiti novo zmago, tokrat s 3 : 1. Tako

smo prvi dan turnirja končali na vrhu lestvice. Preostanek dneva smo izkoristili za druženje v hotelu. S Škoti smo noreli po bazenih in toboganih, grelimo se v savnah, igrali namizni nogomet in počeli razne neumnosti, ki naj ostanejo naša skrivnost. Potem smo utrujeni popadali v postelje.

Tretji dan smo odprli z odliko, saj smo pometli s šestim domačim nasprotnikom, s finsko ekipo KKP. Na tem mestu nam je bil polfinalni že zagotovljen. Zadnjo tekmo skupinskega dela smo odigrali proti švedski ekipi Vasteras IK, ki se je končala z izidom 8 : 0 v našo korist. Zadnji dan so bile tekme za

končno razvrstitev. S prvim mestom v skupini smo si priigrali vstopnico za polfinale, v katerem smo se pomerili z domačini, igralci ekipe Jaa-Ahmat. Pustili smo jih brez možnosti za napredovanje v veliki finale. Tako smo se s polfinalno zmago 8 : 2 že spogledovali s pokalom, a na poti do tja nas je čakala še zadnja, rdeče-bela ovira. V finalu nas je nestrpnost pričakovala švicarska ekipa East-West Lightning. Želja in bojevitost sta bili obojestranski, a na koncu smo dokazali, da nam nobena ekipa ni kos. Postregli smo s tremi zadetki in ostali brez prejetega. Po zadnjem zvoku sirene so letele rokavice, palice in čelade, naše veselje je bilo nepopisno. Pokal je romal v naše roke in domov smo se odpravili s kosom prtljage več.

Ledeno ploskev smo zamenjali s cestnim obrežjem in si na skirojih ogledali presenetljivo čisto prestolnico, obdano s severnim ledenim morjem. Vse do noči smo raziskovali mesto, opazovali

ljudi, jedli najboljši burger in krompirček. Lep zaključek čudovitega dneva.

Naslednje jutro smo po obilnem zajtrku zapustili hotel in se napotili proti letališču. Naša zadnja postojanka je bil prečudovit pomladni Amsterdam, ki smo si ga ogledali tudi z ladjico. Tam je bilo drugačno vzdušje, ulice so bile polne turistov, barvitih hiš, majhnih trgovin, koles, rož. Sledil je let domov.

To je bila res izjemna in nepozabna izkušnja, za katero se vsi igralci zahvaljujemo staršem, pokroviteljem in trenerjem. Na turnirju smo igrali vratarja Nik Alagič in Luka Komušanac, branilci Aljaž Bukovec, Liam Grubelnik Martič, Ažbe Cvelbar, Bine Kuhar, Lev Glavan Čander, Jaka Vinčec ter napadalci Gašper Čakš, Tomi Šuster, Miha Kranjc, Aleksander Andersson Glumac, Petar Kačunković, Anej Kač, Matic Kroflič, Jan Šimpovič in Lenart Gorišek.

Anej Kač, član ekipe
HK RST Pellet Celje

Kulturne prireditve	
ČETRTEK, 24. 4.	
13.30	Likovni salon Celje Govori zase Odprtje razstave ustvarjalnih izdelkov dijakin in dijakov umetniške gimnazije likovne smeri GCC
16.00	Koncertna dvorana Glasbene šole Celje Karolina Lukmar, violina in Maruša Gortnar, viola Zaključni recital dijakov 4. letnika umetniške gimnazije
17.00	Park svobode Celje Slovesnost ob dnevu upora proti okupatorju
18.00	Ipavčev kulturni center Šentjur Dan upora proti okupatorju Prireditve ob državnem prazniku; vstop prost
18.00	Dom kulture Velenje Osrednja občinska slovesnost ob dnevu upora proti okupatorju
18.00	Dom kulture Slovenske Konjice Dve za grafiko Odprtje razstave grafik Vesne Drnovšek in Nataše Mirtič
19.00	Koncertna dvorana Glasbene šole Celje Lucija Novak, sopran in Urh Feldin, bariton Zaključni recital dijakov 4. letnika umetniške gimnazije
19.00	Knjižnica Laško Literarni večer s pisateljem Janijem Virkom
19.30	Dom II. Slovenskega tabora Žalec Kako diši svoboda, kakšne barve je mir? Proslava Občine Žalec ob dnevu upora proti okupatorju
19.30	Glasbena šola Velenje (Ne)resni akordi Pomladni koncert mešanega pevskega zbora Šolskega centra Velenje
PETEK, 25. 4.	
17.00	Trg svobode Šoštanj 100 let Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj Odprtje razstave
18.00	Anin dvor Rogaška Slatina Tanja Ribič in Karla Miklaužič Glasbeno-pogovorni večer; vstop prost
19.00	Ipavčev kulturni center Šentjur 33. Šentjurjeva revija pevskih zborov v občini Šentjur
19.30	Gledališče Celje William Shakespeare: Sen kresne noči Abonma Dialog in izven
19.30	Kulturni center Laško La' Klasik 4. koncertni abonma
21.00	Celjski mladinski center Delta Riff & Cherry Flavoured Koncert ob zaključku 20. Festivala prostovoljstva; vstop prost

SOBOTA, 26. 4.	
17.00	Celjski grad Veronika Deseniška: Na odru Ko lutke spregovorijo, oživi zgodovina; predstava za otroke v izvedbi Družinskega gledališča Kolenc
18.00	Gledališče Celje Tibor Hrs Pandur: Pet kraljev Izbirna predstava za abonente in izven
19.00	Velenjski grad Preljuba ti pomlad Koncert Vokalnega ansambla Elinor
20.00	Celjski mladinski center Sanpark Koncert
20.00	Akademija Sofija, Cmerška Gorca Pristava pri Mestinju Aleksander Madžar, klavir 7. koncert Sofijinega koncertnega abonmaja
TOREK, 29. 4.	
17.00	Dom II. Slovenskega tabora Žalec Portreti duše Javno vodenje po razstavi z avtorjem Tadejem Žugmanom

Druge prireditve	
ČETRTEK, 24. 4.	
9.00	Muzej novejšje zgodovine Celje Etnodetektivi Življenje v Celju nekoč in danes, terensko raziskovanje mestnega jedra in samostojno delo v muzeju
10.00	Knjižnica Šentjur Knjižna čajanka
12.00 in 16.00	Fotohiša Pelikan Celje Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
16.00 do 19.00	Parkirišče pred gasilskim domom Rimske Toplice Domači kotichek
16.30	Knjižnica Šmartno ob Paki Druženje s pisateljico Darjo Arh Centrih Primerno za otroke in odrasle
17.30	Osrednja knjižnica Celje Bralni klub s Filipom
19.00	Celjski mladinski center Kavarniški Open Mic večer Večer preigravanja svetovno znanih uspešnic ali pesmi, napisanih noč pred tem; vabljeni mladi pevci in pevke, ki bi želeli nastopiti

19.00	Sejna soba občine Tabor Cvetje za poletje Predavanje
PETEK, 25. 4.	
9.00	Muzej novejšje zgodovine Celje Svet Hermanovih prijateljev Hermanova otroška ustvarjalnica ob razstavi Svet Hermanovih prijateljev
10.00	Krekov trg Celje Festival prostovoljstva Festivalsko dogajanje z razglasitvijo NAJ prostovoljca in NAJ prostovoljske organizacije v MOC v letu 2024
19.00	Kulturni dom Šmartno ob Paki »O Šmartno moje« Predstavitve videa za istoimensko skladbo
SOBOTA, 26. 4.	
7.00	Ploščad centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje Mestna tržnica Velenje
8.00	Knjižnica Velenje Vsi kupujemo, vsi prodajamo Sejem rabljenih knjig
9.00	Fotohiša Pelikan Celje Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
10.00	do 12.00 Rokodelski center Rogatec Oblikovanje stekla nad odprtim plamenom Steklarska delavnica z Zinko Kobula Kamenšek
10.00	do 17.00 Tehnopark Celje Sobota v Tehnoparku Festival robotike in umetne inteligence, Prvomajske počitnice v Tehnoparku, Znanstveni šov, Šov z robotkom Teom, Trajnostna kREativnica in delavnici Uvod v programiranje brez zaslona ter Mini izumitelj
11.00	Pod šotorom pri Domu krajanov Tabor Tovariško srečanje ob dnevu upora proti okupatorju
12.00	Martinova vas Šmartno ob Paki Proslava ob obležitvi treh praznikov
13.00	do 15.00 Muzej na prostem Rogatec Kovanje žebeljev Rokodelski prikaz z mentorjem Avguštinom Fricem
15.00	Pri spominski plošči ob pokopališču v Andražu nad Polzeu Dan slovensko – ameriškega prijateljstva in zavezništva Spominska slovesnost ob 81. obletnici

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

<i>strmoglavljenja ameriškega bombnika B-17 v Andražu nad Polzeu</i>	
20.00 Celjski mladinski center	
Swing plesni večer	
NEDELJA, 27. 4.	
8.00 do 22.00 Okolica občinske zgradbe Doma krajanov Tabor	
31. tradicionalni šentjurski sejem <i>Parada, Tabor ima talent, sekaško tekmovanje, sejemske stojnice, kmečka tržnica, obisk čebele velikanke, razstave, male živali, zabava pod šotorom z ansambloma Potepini in Namig</i>	
10.00 do 17.00 Tehnopark Celje	
Nedelja v Tehnoparku <i>Festival robotike in umetne inteligence, Prvomajske počitnice, Znanstveni šov, Šov z robotkom Teom, Trajnostna kREativnica in ustvarjanje s 3D pisalom ter delavnica z robotom Photon</i>	
10.30 Tehnopark Celje	
Celjska rolca <i>Kulinarična delavnica</i>	
PONEDELJEK, 28. 4.	
7.00 do 16.00 Društvo Novus Velenje	
Aktivne prvomajske počitnice <i>Brezplačne počitniške aktivnosti za otroke od 1. do 5. razreda; vsak dan do 30. 4.</i>	
10.00 Center Nova Velenje	
Velenje pleše <i>Plesna delavnica</i>	
10.00 Galerija Velenje	
Počitniško ustvarjanje v galeriji <i>Delavnica: »Camera obscura« (temna soba)</i>	
10.00 Vila Rožle Velenje	
Počitniški živ-žav <i>Tudi v torek ob istem času</i>	
17.00 Občinska knjižnica Žalec	
Pravljlično druženje knjižnice s Sožitjem	
TOREK, 29. 4.	
10.00 Muzej novejšje zgodovine Celje	
Počitniško druženje <i>Hermanova otroška ustvarjalnica ob razstavi Svet Hermanovih prijateljev</i>	
10.00 Galerija Velenje	
Počitniško ustvarjanje v Galeriji Velenje <i>Delavnica: Oživljanje sličic - animacija</i>	

novi tednik

Prvi v regiji

12.00 in 16.00	Fotohiša Pelikan Celje Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
17.00	Celjski grad Veronika Deseniška v filmu: Ljubezen ali usoda? Filmska projekcija
18.00	Občinska knjižnica Žalec Po pravljici diši Pravljlična ura

Dobrodelne prireditve	
PETEK, 25. 4.	
18.00	Dom II. Slovenskega tabora Žalec Dobrodelna peka keksov Izkupiček od prodaje keksov bo namenjen žalskemu območnemu združenju Rdečega križa Slovenije
20.00	Dom II. Slovenskega tabora Žalec Dobrodelni koncert Dueta Dimek & Davor Klarič Izkupiček od prodaje vstopnic bo namenjen žalski območni enoti Rdečega križa Slovenije, in sicer za mlade družine, dijake in študente iz Spodnje Savinjske doline

Razstave	
Pokrajinski muzej Celje, Razstavišče Stara grofija: »Prevzeto v zaščito« Poskus rekonstrukcije provenienice predmetov na primeru Zbirke vzhodnoazijskih predmetov Pokrajinskega muzeja Celje, Obtežilniki za papir, spregledana steklarska dediščina Slovenije; do nadaljnjega, Grb grofov Celjskih in sistem kvaternijev; do nadaljnjega Pokrajinski muzej Celje, Razstavišče Knežji dvorec: Otroci ustvarjamo – kolišča in situle; do maja Muzej novejšje zgodovine Celje: spletne razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni; do nadaljnjega; Belokranjske pisanice, gostujoča razstava Belokranjskega muzeja iz Metlike; do 22. 4.	

novi tednik

Med lučke in na praznične dogodke

klikni!

novi tednik

Vedno z menoj!

Prve in verodostojne informacije iz savinjske regije

www.novitednik.si

Podjetje NT&RC, d. o. o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon: (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktorica: Saša Pukl
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Barbara Furman, Sintija Jurič, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03) 54 41 032, (03) 54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc
NAROČNINE
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri OTP banka d. d.: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopi-
sov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabaz z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali krizank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabaz na www.mediabaz.si.

Laški pasijon skozi čas (1645–2015) (3)

Marija na skali

Reka Savinja na poti iz Laškega proti Rimskim Toplicam naredi velik ovinek v desno. Nasproti tega ovinka, levo na skali, stoji cerkvena z obzidjem še iz časov obrambe pred Turki, posvečena Karmelski Materi Božji. S svojo slikovito podobo me spominja na Bled. Pod cerkvijo so leta 2021 zgradili most čez Savinjo, ki zdaj še posebej vabi k Mariji na skali.

Marija Gradec pri Laškem, 2021 (Foto: Damjan Kolšek)

Tudi naju z možem Martinom je vabila leta 1985, saj sva se v njej poročila. To je bila takrat velika redkost, saj so se zakramenti izključno podeljevali v nadžupnijski cerkvi sv. Martina v Laškem. Midva sva imela lepe spomine iz otroških let, ko sva s starši rada zahajala v to cerkvico k sv. mašam in procesijam, on ministrirat, jaz pa »rož'ce trosit«.

Marija Gradec je cerkvena procesija. Te so se tam izvajale že v času, ko režim preteklosti tega ni dovolil. Do nje je nekoč vodila pot mimo kapelic – od župnijske cerkve po zgornji glavni cesti, mimo pivovarne, pod železnico do podnožja skale, na kateri stoji cerkev. Moji stari starši so se še spominjali, kje so bila vsa ta znamenja in da je bila to pot pasijonske procesije s križanjem na obzidju (moralo je biti veličastno), kasneje je bila zaradi množice gledalcev zadaj na Bartolovem travniku. Obsodba je bila verjetno na glavnem trgu, bičanje na Orožnovem trgu (kip Ecce homo so žal odstranili), nato so sledile postaje. Kapelice so bile vzdane v zidove hiš (železnina, Konfekcija – danes papirnica), kjer so danes izložbena okna. Ohranjena je le Hrasteljeva kapelica. Kjer je bila nekoč znamenita »Ana kapela«, stoji zdaj nekaj pivovarniških palet. Zob časa je kmalu zasul kapelo pri Zidanskem, ko so zgradili železnico. Na travniku pod Marijino cerkvijo je stal kamnit kip Marije, kot bi hoteli reči, da je Jezus zadnje postaje križevega pota lažje zdržal, saj je šla za njim njegova mati Marija. Na pobočju so tri kapelice že obnovljene, ena še čaka na obnovo.

To neverjetno bogato pot pasijonske procesije bi bilo zelo lepo obnoviti. Ko smo se leta 1985 odločili za prizorišče pasijona, je bila naša režiserka Ljudmila Turnšek, por. Treven, zelo navdušena, da bi obnovili to pot. Zaradi varnosti in ljubelega miru smo se potem odločili za atrij župnišča. Ljudje tedanjega časa tega zagotovo ne bi razumeli. Enim bi bilo v spotiko, drugim v posmeh.

Kot Brezje na hišnem pragu

Slovenski človek se je vedno rad zatekal k Marijinemu varstvu. V težkih časih je prav Marija ljudi obvarovala pred Turki, ki so pustošili po naših krajih. Ljudje so se znali zahvaliti za rešitev in v znak hvaležnosti še danes zelo radi poromamo v Marija Gradec. Zame je to Medžugorje v malem ali Brezje, ki ga imamo skoraj na hišnem pragu.

Tudi danes so težki časi. Mogoče težji, kot se zavedamo. Vse gre nekako mimo nas, brez pravega zavedanja. Če kdo huje zbolí ali celo umre, mislimo, da je trpljenje nekje daleč, na drugem planetu. Kot bi imeli zakrknjeno srce, ki je pozabilo, da v njem prebiva naša duša, katere hrana je molitev in ki je živa samo takrat, ko se razdaja drugim.

Zdramimo svoja srca, da bodo naše duše zaživele in živele za večnost.

Pripravila: Magdalena Hrastnik, scenarij in režija (1996, 2000, 2014 in 2015)

Se nadaljuje.

Rubriko ureja Osrednja knjižnica Celje.

novi tednik

V podjetju Novi tednik & Radio Celje svojim naročnikom omogočamo prejemanje računa na e-naslov.

Pošljite svoj elektronski naslov na narocnine@nt-rc.si ali pokličite na tel. št. 03 422 51 44. Naročite se na tovrstno prejemanje računa in tako prispevajte k varovanju narave.

ALBUM S CELJSKEGA

Regulacija Savinje na Polulah, 1936–1940

Fotografija prikazuje regulacijo rečnega ovinka Savinje pri Polulah. Izkop in odvoz gramoza. Dela so se začela konec leta 1936 pri Tremerjah. V več fazah do leta 1940 so prišli do Grenadirjeve brvi (odnesla jo je povodenj leta 1954, stala je nekaj deset metrov gorvodno od današnjega bencinskega servisa). Fotografija torej kaže razmere približno v času od leta 1938 do 1939.

Fotograf Viktor Berk, uslužbenec v Pokrajinskem muzeju Celje, je izdelal fotografijo na osnovi plošče, ki jo je pridobil poleti 1945 iz ateljeja Martini, 1930-40, fotopapir, črno-bela preslikava, 10,4 x 15,0 cm, fotograf: Foto Martini, Celje, PMC, inv. št. F 34.

Pripravili: mag. Damir Žerič in Nataša Žmaher (Pokrajinski muzej Celje), Dr. Bojan Himmelreich (Zgodovinski arhiv Celje)

Rubriko pripravlja:
Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje
Info: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik
Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

»Je prišel sosed naokoli?«
»Ni ga bilo, prisežem!«

Ena »divjakinja« me že nekaj dni kliče, mi pošilja SMS-sporočila, češ da sem oče njenega otroka. Hotel sem jo že blokirati, ko mi je poslala fotografijo. Kakšen cukrček. Očka te ima rad!

POZOR!
V zadnjem mesecu se dogajajo prevare preko Facebooka! Če mi vplačate 100 evrov vam lahko povem obširneje.

V službi dajte od sebe vedno 100 %

PON – 14 %
TOR – 26 %
SRE – 42 %
ČET – 15 %
PET – 3 %

Kako se bo imenovala nova pokojninska reforma, po kateri bodo morali moški delati do 67. leta starosti? **UMRI POKONČNO!**

Kumarice zmanjšujejo stres! Jaz:

Srečala sta se Jaka in Marjan, pa Jaka vpraša: »Ej, Marjan, sem slišal, da si se poročil!«
»Ja, res je.«
»Zakaj?«
»Ni mi bila všeč gostilniška hrana.«
»In kako je sedaj?«
»Sedaj mi je všeč!«

Ženska, ki pije, ni videti lepo.

Ne pijem, da bi bila videti lepo, ampak, da bi mi bil ti všeč.

Oven

Modro bo, da poveste svoje mnenje, in še bolje bo, ko boste znali prislusniti srčnemu izvoljencu in mu podali zanimive ideje. Brezpogojna ljubezen vam bo podarila notranjo moč. V tem obdobju boste imeli mnogo priložnosti, da sledite svojim idejam. Vendar bodite tudi nekoliko previdni in preudarni. Merkur vam bo pomagal do drznosti in učinkovitih preobratov. Pomembno bo, da boste nudili podporo tudi svojim sodelavcem.

Bik

Vajin odnos bo plod tistega, kar boste občutili, in korak za korakom se bodo stvari uredile. Vzeli si boste čas in sledili svojim notranjim smerokazom. Srčni izvoljenec bo vir bogatih spoznanj. Venera vam bo v pomoč pri raziskovanju in v tem obdobju boste stopili korak ali dva naprej. Ob določenih omejitvah boste spoznali, kaj morate spremeniti. Glede denarja si zastavite jasne cilje, kaj si želite in do katere mere.

Dvojčka

Odnos bo dinamičen in poln nekega prilagajanja, toda v tem boste blesteli. Srčni izvoljenec bo imel zelo zanimive ideje, kar bo prineslo ugodnosti in pozitivne premike. Merkur in Venera vam bosta namenila srečo in zadovoljstvo. V ospredju bosta skupinska dinamika in moč povezovanja. Skozi pogovore boste pridobili zanimive in poučne uvide. Zanimivo je, da boste veliko uspešnejši, če boste znali slediti tudi glasu srca. Roko na srce, v osebno pomoč vam bo tudi preteklost, iz katere boste znali izluščiti zrno modrosti in napredovanja.

Rak

Odlično se boste počutili doma in sledili kreativnim spremembam. Iskreni pogovori in notranja moč bodo plod do ravnovesja in romantičnih preobratov. Sreda, petek in nedelja bodo energetske prelomnice, ki v sebi skrivajo zavezo do osebnega napredovanja. Resnica je, da boste v poplavi informacij potrebovali čas, da presodite, kaj sodi v ospredje. V tem tednu bo čas za uspehe in plodna sodelovanja, kar vam bo okrepilo notranjo moč in zaupanje. Venera vam bo podarila varnost in tako pride tudi uspeh.

Lev

Srčni izvoljenec vam bo v oporo in skupaj bosta ustvarila harmonijo. Kreativna energija bo prinesla mnogo prijetnih spoznanj in drznih preobratov na bolje. Res pa je, da se bosta morala konec tedna pogovoriti, da uskladita mnenje. Denarno se bodo zadeve odvijale v pričakovano smer, sledita nagrada in spodbuda. Po temeljitih načrtu boste jasno povedali svoje mnenje in hoteli boste imeti glavno besedo. Izgubljeno energijo si lahko povrnete v naravi in ob aktivnostih na prostem.

Devica

V ospredju bo drznost in tako boste morali najti prave besede ob pravem času. Odnos bo v osnovi nekoliko bolj dinamičen. Srčni izvoljenec vam bo dal jasne namige, odločitve bodo modre in pravilne. Čeprav boste v varčevalnem obdobju, se boste odprti za paleto izzivov. Venera in Merkur v osmi hiši pomenita, da boste precej temeljitji in resnicoljubni. Pozitivno bo, da se boste nekoliko sprostili, kajti stara modrost pravi, da več glav več ve.

Tadej Šink, horarni astrolog,
041 428 966

Tehnica

Kreativne besede bodo prinesle plodovitost in ustvarjalnost. V ospredju bo tudi diplomacija, ki prinaša zaupanje in razcvet. Odkriti morate svoje danosti in se odločiti, kam boste vlagali svojo energijo. Glede denarja se konec tedna zgodi pozitiven preobrat, kar vam bo okrepilo samozavest. Teden bo v znamenju raziskovanja in sodelovanja. V prenesenem pomenu boste zgradili most med fizičnim in duhovnim aspektom življenja.

Škorpion

Mars vam bo podaril plodno energijo, Venera pa možnost pogovora in sodelovanja, in če boste znali to združiti, vas čaka prijeten teden. Prihajate v obdobje učenja, ko boste na veliko stvari pogledali drugače in tako odkrili veličino odnosa. Dogodki se bodo s svetlobno hitrostjo odvijali v pričakovano smer in ponosni boste nase. Rdeča nit tedna bodo nekoliko pestrejša sodelovanja. Merkur vam bo prinesel paleto novosti in idej. Iz vsake zgodbe boste izluščili modrost in okrepili svojo intuicijo, tako boste znali reči bobu bob.

Strelec

Odkrili boste povezanost v ljubezni in tako bodo vaši koraki modri in uporabni. Venera vam bo naklonjena tako pri pogovorih kot v sodelovanju, slediti morate glasu srca. Dinamika odnosa bo prinesla dobre iztočnice za rast in uvid, katere spremembe so ključne. Pogovor s sodelavci bo zaveza, da ste na pravi poti, in čas bo, da stopite v ospredje. Glede denarja se bodo zadeve razpletle v pričakovani smeri. Čas bo namenjen tudi izobraževanju, raziskovanju in plodnim idejam, ki vam bodo v ponos.

Kozorog

Napredek prihaja skozi pogovor in Venera bo pot do brezpogojne ljubezni. Če boste ravnali po občutku, boste pridobili notranjo moč in sledili bodo preobratu. Po zvezdnih namigih morate več narediti v smislu sodelovanja in dogovorov. Toda vseeno nekaj zdrave previdnosti ne bo odveč, v osebno pomoč vam bodo izkušnje in bogat vir znanja. Koristita vam lahko hoja ali tek, med gibanjem v naravi lahko kujete nove načrte. Iz vsake zgodbe boste lahko izluščili modrost in spoznali, kam je dobro vlagati energijo.

Vodnar

Čeprav ne bo vse po vaše, bosta v ospredju veselje in zabava. Uran vam bo pomagal do modrosti in tako boste sledili sebi ter vnesli srečo v odnos. Odkriti morate svojo moč in jo vložiti v brezpogojno ljubezen, ki vam bo v pomoč in oporo. Poglobiti se boste morali v odnose na delovnem mestu in iskren pogovor konec tedna bo prinesel napredek. Venera vam bo prinesla dobra sodelovanja, a si določite tudi osebne meje. Če boste dovolj drzni, se bo razpletlo v vašo korist.

Ribi

V tem tednu boste plesali po taktu srčnega izvoljenca, kar bo precej zanimivo in zabavno. Četrtek prinaša moč in duhovna znanja, ki vam bodo v spodbudo. Skozi brezpogojno ljubezen boste spoznali, kam morate vlagati energijo. Odrle se vam bodo nove poti in v tem tednu boste magnet za ljudi pod pogojem, da boste svoje misli usmerili v nekaj pozitivnega. Glede denarja vas čaka sreča, kar bo prineslo zaupanje in dobre iztočnice za osebno rast. Štele bodo vendarle tudi malenkosti.

Nagradna križanka

3K	FIGA	ZNAMKA NEMŠKIH TV	SESTRA VENDELINA (MARJA)	ZLOG V MAKEDONJI	AXL ROSE IMA RAZPON GLASU PET ...	PERNATA ŽIVAL	ILIRSKO GIBANJE	JAPONSKA ALKOHOLNA PIJAČA
SLIKOVNA PISAVA								
NAJMANJŠI DELEC SPOJINE								
EKONOMIST				UKANA, ZVUJAČA				
KILOVAT			PORTUGALSKA LETALSKA DRUŽBA	PRITOK RENA V ŠVICI				
EGIPČANSKI FARAON				NE ODITI				
1	2	3	4	5	6	7	8	IZRAELSKO PRISTANIŠČE
3K	AMERIŠKI IGRALEC (ED)	IGRA OBOO	O KOM ALI O ...	PREDHODNIK EVRA	3K	AM. AGENC. ZA BOJ PROTI DROGAM NASILEN VSTOP	9	
KRAJ PRI MARIBORU					DDV (ANG.)	NAJMANJŠE NARAVNO ŠTEVILO	10	
KATEKIZEM IN ... STA TRUBARJEVI DELI							11	
MADŽARI SO SOSEDI ...							12	
RAFKO IRGOLIČ			NATANČNI	NAPLAČILA PLEMIT, TEŽKO DOSEGLJIV CILJ			13	
Z NJIM STA NA ... VALOVNI DOLŽINI				EVROPSKA SKUPNOST	TROLEJBUS (POG.)	AM. IGRALKA BULLOCK	14	
109							15	
3K	ADRESIRAŠ	... NE ŽELIŠ SEBI, NE ŽELI DRUGEMU IZBOJUEMO					16	
SLOVENSKA IGRALKA IVANIČ				... ZLATO, KAR SE SVETI			17	
POLITIČNO PRIBEŽALIŠČE				J. VERNE: V 80 ... OKOLI SVETA REFERENCA ZA MERO			18	
SVETOVNA BANKA			STOPALKA PRI KOLESU	VITEZ PREDJAMSKI ANTIČNA GRŠKA POKRAJINA			19	
JELEN Z VELIKIM ROGOVJEM							20	
STREMO JU S KLEŠČAMI					MOJZEŠOV NASLEDNIK		21	
AMERIŠKI PISATELJ (GORE)					E-POŠTA KAR SE ... SLAB POMENI ČIM SLABŠI		22	
DVOMUO							23	
IZOBRAŽENA								

Nagradni razpis: 1., 2. in 3. nagrada – majica Novega tednika & Radia Celje.

Geslo iz številke 16: Velika noč je pred vrati

Izid žrebanja:

1., 2. in 3. nagrado, majico Novega tednika & Radia Celje, prejmejo: Matej Klemenčič iz Celja, Verena Ribič iz Laškega in Peter Ajdič iz Prebolda.

Nagrajencem čestitamo. Nagrade lahko dvignejo osebno na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje v obdobju enega meseca.

Vedno z menoj!

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 29. aprila.

Upoštevali bomo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo. Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si.

SUDOKU 671

			7			9		
			3			8		
6	5							
		4		6	5			
9		2			4		3	5
		7					2	
2				4			8	1
				8	3			4
	9							3

SUDOKU 362

8	9	7						
				5			2	
				1			6	
		1	9		7			6
	8	4						9
			6					3
			2		6	5	3	
		9	5			4		
1					3			

REŠITEV SUDOKU 670

6	8	2	7	4	3	9	5	1
3	9	5	6	8	1	2	4	7
7	4	1	5	2	9	6	3	8
5	1	4	2	3	8	7	9	6
9	6	8	4	7	5	3	1	2
2	3	7	9	1	6	5	8	4
1	7	6	3	9	4	8	2	5
4	2	9	8	5	7	1	6	3
8	5	3	1	6	2	4	7	9

REŠITEV SUDOKU 361

4	9	6	1	2	5	7	8	3
2	5	3	4	7	8	9	6	1
8	7	1	6	3	9	5	2	4
3	2	4	8	5	1	6	7	9
1	8	9	7	6	4	3	5	2
7	6	5	2	9	3	1	4	8
5	1	7	9	4	2	8	3	6
9	3	2	5	8	6	4	1	7
6	4	8	3	1	7	2	9	5

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

E-naslov: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Telefon: _____

Velikost majice (obkrožite): S M L XL XXL

Podpis: _____

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izzreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklic soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Dijaki stopili skupaj za družino Knez iz Laškega

Dijaška skupnost Srednje šole za kemijo, elektrotehniko in računalništvo (SŠ KER) ŠC Celje je na dobrodelnem koncertu tretji četrtlet aprila zbrala tri tisoč evrov za družino Knez iz Laškega. Mladi so si za rdečo nit že tretjega tovrstnega dogodka izbrali refren skladbe Adija Smolarja »glej ta naš svet«. Kanček upanja so želeli prižgati za sošolca Andreja Kneza, saj je njegova družina jeseni v požaru izgubila gospodarsko poslopje in z njim pomemben vir preživetja.

Kantavtor Smolar, Ansambel Naveza, šolska zasedba in pevski zbor so v četrtlet navdušili zbrane v Narodnem domu Celje. »Z dobrodelnimi koncerti nadaljujemo tradicijo soustvarjanja skupnosti. Da to ni le beseda, ampak so predvsem dejanja. Tako udeležujemo slogan šole KER

ustvarjamo prihodnost in dijak spodbujamo k združevanju, ki okolju prinaša upanje in slišnost posameznikov,« je povedal organizator koncerta, mentor Dijaške skupnosti SŠ KER **Andraž Pušnik**.

»Pogosto slišimo, da smo mladi prihodnost. A mi verjame, da smo več kot to – mla-

di smo tudi sedanjost. Imamo ideje, energijo in predvsem voljo, da nekaj spremenimo. Ni treba, da čakamo na priložnost – lahko jo ustvarimo sami. Lahko začnemo z majhnimi dejanji, kot je ta koncert. Hvaležen sem, da smo dokazali, da solidarnost in skrb za druge še vedno živita med nami,« je dodal

predsednik Dijaške skupnosti SŠ KER **Žiga Hrup**.

Družina, ki se med drugim ukvarja z mletjem moke, se je nastopajočim simbolno zahvalila z vrečico domače moke, ob koncu koncerta je Andrej stopil na oder in z Ansablom Naveza zaigral na harmoniko. TS, foto: Matic Holobar

Pisane priprave na praznike

Osnovna šola Lava iz Celja je sredi aprila v mestnem središču z učenci pripravila tradicionalno velikonočno poslikavo pirhov.

Učenci in učitelji so mestno središče okrasili z instalacijo pirhov ter z zapisi o tradiciji in navadah ob velikonočnih praznikih. Meščanom so s poslikavo pirhov na stojnicah polepšali predpraznične dneve. Z velikim veseljem so učenci k poslikavi vabili tudi mimoidoče in nekaj jih je z veseljem vzelo v roke čopič ter pustilo barvito sled na pirhih. »Tudi tako želimo vsako leto meščanom pričarati čar praznikov, ki slavijo življenje. Velikonočni prazniki v svojem sporočilu nosijo veselje in upanje, ki ga vsi potrebujemo, še posebej v zdajšnjih sivih časih. Veseli smo, da naša ideja, da nekaj lepega prispevamo utripu mesta, živi iz leta v leto,« je dejala ravnateljica šole **Marijana Kolenko**. TS

Učenci v družbi ravnateljice Marijane Kolenko ter mentorjev Sare Plahuta Urbanija in Tilna Požgana (Foto: arhiv OŠ Lava)

Žički grobeljnik raste le v bližini kamnoloma v Žičah. (Foto: Rosana Š. Ravničan)

Učenci so prireditev popestrili s petjem in plesom. (Foto: Rosana Š. Ravničan)

Zacvetela rumena lepota

V Žičah pri Slovenskih Konjicah je zacvetel žički grobeljnik. Je redka in ogrožena rastlina, ki cveti aprila in maja le v tem kotičku Slovenije. Žičani in tudi drugi prebivalci konjiške občine so nanjo zelo ponosni.

Žički grobeljnik je rastlina z rumenimi cvetovi, ki zraste v višino približno 15 centimetrov. Je endemit, saj v Sloveniji raste le v bližini kamnoloma v Žičah. Prebivalci Žič pravijo, da žički grobeljnik daje njihovem okolju posebno dragocenost. Zato njegovo rastišče pozorno negujejo kot edinstveno naravno dediščino. Občina Slovenske Konjice je rastišče žičkega grobeljnika leta 2001 s posebnim aktom zavarovala kot botanični naravni spomenik.

Ta rumena lepota ne le razveseljuje, ampak tudi povezuje krajanje, saj Turistično društvo Žička gorca vsako leto ob rastišču žičkega grobeljnika pripravi prireditev. Otroci iz žiške podružnične osnovne šole so zapeli in zaplesali, učenki konjiške Osnovne šole Pod goro sta predstavili zanimivosti o tej edinstveni rastlinici. Zbrane so nagovorili konjiški župan Darko Ratajc, predsednica Turističnega društva Žička gorca Žiče Rosana Šuc Ravničan, predsednik Krajevne skupnosti Žiče Jože Satler in upokojena učiteljica biologije in botaničarka Darinka Gilčvert Berdnik. BF